

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΒΙΒΛΙΟΦΟΡΕΙΟ ΑΝΩΤΑΤΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
Αριθ. Απόρ. 945-72
Χρονιά 80-6-62

ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ
ΜΕΤΑ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. **I. Α. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ**

Α. Β. Σ. ΠΕΙΡΑΙΔΕΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 5502
ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΒΙΒΛΙΟΦΟΡΕΙΑΣ

1959
ΕΚΔΟΣΙΣ Α. Β. Σ.

ξ 1. ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ

1.- Έννοια Ασφαλίσεως.

I. ΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

- α) Τί είδους δικαιοπραξία είναι η ασφάλισις;
'Απ. 'Αμφοτεροβαρής σύμβασις.
- β) Είς τί αποβλέπει η ασφάλισις;
'Απ. Είς τήν παροχήν ασφαλείας δηλ. έξασφαλίσεως κατά κινδύνων.
- γ) Τί είναι κίνδυνος;
'Απ. 'Η δυνατότης νά έπέλθη γεγονός τι
- δ) Ποίον τό ούσιώδες γνώρισμα τής ασφαλιστικής συμβάσεως;
'Απ. 'Η άβεβαιότητα του δυναμένου νά έπέλθη γεγονότος (του κινδύνου).
- ε) Είς τί συνίσταται η άβεβαιότητα από τής πλευράς του ασφαλιστού;
'Απ. I. Είς τό άν θά χρειασθῆ νά παράσχη, δηλ. άν θά ύποχρεωθῆ ἢ όχι νά εκτελέσῃ τήν συμβατικήν ύποχρέωσιν του πρός τόν άντισυμβαλλόμενον ἢ ασφαλισμένον. Διότι πιθανόν ὁ κίνδυνος νά μή πραγματοποιηθῆ καί νά μή πληρώσῃ ποτέ ὁ ασφαλιστής.
II. Είς τό πότε θά πληρώσῃ.
III. Είς τό ποίον ποσόν θά πληρώσῃ.
- στ) Είς τή συνίσταται η άβεβαιότητα από τής πλευράς του ἠσφαλισμένου;
'Απ. I εἰς τό άν θά εἶναι εἰς θέσιν νά πληρώνη ασφάλιστρα εἰς τόν ασφαλιστήν.
II. Εἰς τό πότε (ἐπί πόσον χρόνον) θά εἶναι εἰς θέσιν νά πληρώνη ασφάλιστρα εἰς τόν ασφαλιστήν.
- ζ) Πρέπει άπαραιτήτως ὁ "κίνδυνος" νά νοηθῆ ὡς οἰκονομικῶς ἐπιζήμιον γεγονός;
'Απ. I. Διά τόν ασφαλιζόμενον συνδέεται τό γεγονός (ὁ κίνδυνος) συνήθως μέ δυσαρέστους οἰκονομικάς συνεπειάς, ἰδίως προκειμένου περί ασφαλίσεως ζημιῶν. 'Αλλά τοῦτο δέν συμβαίνει πάντοτε π.χ. εἰς τήν ασφάλισιν ἐπιβιώσεως. 'Ωστε ἀπό τής πλευράς του ἠσφαλισμένου κίνδυνος δύναται νά εἶναι καί γεγονός μή ἐπιζήμιον.
II. Διά τόν ασφαλιστήν ἢ πραγματοποίησις του "κινδύνου" ἔχει πάντοτε οἰκονομικάς συνεπειάς

διότι τοῦ ἐπιβάλλει νά πληρώσῃ τό ἀσφάλισμα.
Συνεπῶς ἀπό τῆς πλευρᾶς τοῦ ἀσφαλιστοῦ ὁ κίνδυνος σημαίνει πάντοτε γεγονός ἐπιζήμιον.

γ) Ὑπάρχουν καί ἄλλαι ἀμφοτεροβαρεῖς συμβάσεις ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν παροχὴν ἀσφαλείας κατὰ κινδύνων, δηλαδή προβλέπουσαι ὑποχρέωσιν πληρωμῆς ὅταν ἐπέλθῃ γεγονός τι ἀβέβαιον;

Απ. Ναί π.χ. ἡ σύμβασις ἐγγυήσεως (ὅταν ὁ ἐγγυητὴς εἰσπράττει ἀντιπαροχὴν ἀπὸ τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐγγύησις). Ἡ ἐγγύησις ἀποβλέπει εἰς τό νά ἐξασφαλίσῃ τὸν πιστωτὴν ἐναντίον τοῦ κινδύνου τῆς ἀφερεγγυότητος τοῦ ὀφειλέτου (Παροχὴ τοῦ ἐγγυητοῦ ἂν δέν πληρώσῃ ὁ πρωτοφειλέτης). Ἐπίσης τό στοίχημα εἶναι ἀμφοτεροβαρῆς σύμβασις ἀποβλέπουσα εἰς τό νά ἐξασφαλίσῃ ὄφελος ὑπὲρ τοῦ στοιχηματίζοντος ἐάν συμβῆ ὠρισμένον γεγονός (κίνδυνος) (παροχὴ ἂν θά βρέξῃ αὐρίον). Ἐπίσης τό λαχεῖον (παροχὴ ἂν θά κληρωθῆ ὁ ἀριθμὸς 13) κλπ.

θ) Ἐπομένως ποῖον εἶναι τό διακριτικὸν γνώρισμα τῆς ἀσφαλίσεως ἀπὸ τὰς ἄλλας αὐτὰς ἀμφοτεροβαρεῖς συμβάσεις τὰς ἀποβλεπούσας εἰς τὴν παροχὴν ἀσφαλείας κατὰ κινδύνων;

Απ. Τό διακριτικὸν γνώρισμα συνίσταται εἰς τό ὅτι εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὁ εἰς ἕκ τῶν συμβαλλομένων (ὁ ἀσφαλιστὴς) ἀσχεῖ τὴν ἐργασίαν τῆς ἀσφαλίσεως ὡς ἐπάγγελμα, δηλ. ὡς ἐπιχείρησιν, ἤτοι ἐπὶ τῆ βάσει ὀργανωμένου σχεδίου συνάπτει συστηματικῶς ἀσφαλίσεις. Ἐπομένως ὑφίσταται ἀσφάλισις μόνον ὅταν ὑπάρχει ὀργανωμένη ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις. Ἀντιθέτως εἰς τό στοίχημα εἰς στοίχηματίζοντες δέν ἀσκοῦν συνήθως ὀργανωμένην καί ἐπὶ τῆ βάσει προγράμματος ἐπιχείρησιν. Οὔτε εἰς τὴν ἐγγύησιν ὑπάρχει τό στοιχεῖον τῆς ὀργανωμένης ἐπιχειρήσεως συνήθως. Ἐνδέχεται ὅμως καί τό στοίχημα καί ἡ ἐγγύησις καί τό λαχεῖον ν' ἀσκοῦνται συστηματικῶς ὡς ἐπάγγελμα δηλ. ὡς ὀργανωμένη ἐπιχείρησις. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ νά διακρίνωμεν τὰς συμβάσεις ταύτας ἀπὸ τὴν σύμβασιν ἀσφαλίσεως θά ἐξετάσωμεν ἂν ἡ ἐργασία εἶναι ὀργανωμένη ἐπὶ ἀσφαλιστικο-τεχνικῶν βάσεων, ἂν αἱ ἐργασίαι συνάπτανται μὲ βάσιν τὸν νόμον τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ, ἂν λαμβάνεται πρόνοια ἀναμίξεως τῶν κινδύνων καί ἂν ὑφίσταται ἐσωτερικὴ συμμετοχὴ (ἀντασφάλισις) εἰς τὸν κίνδυνον.

- ι) Ποῖος ὁ νομικός ὀρισμός τῆς ἀσφαλίσεως; ("Ἴδε βι-βλίον).
- ια) Ποῖα τὰ στοιχεῖα τοῦ νομικοῦ ὀρισμοῦ τῆς ἀσφαλίσεως
'Απ. α) αὐτοτελῆς ἀμφοτεροβαρῆς σύμβασις
β) ὀργανωμένη ἐπιχειρήσις τοῦ ἀσφαλιστοῦ
γ) ὑποχρέωσις παροχῆς τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἔναντι ἀμοιβῆς
δ) παροχὴ εἰς περίπτωσιν ἐπελεύσεως ἀβεβαίου γεγονότος καθωρισμένου ἐν τῇ συμβάσει.
- ιβ) Κατὰ τί διαφέρει ὁ ὀρισμός τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω ὀρισμὸν τοῦ ἐδαφίου ι);
'Απ. Ι. Εἶναι ἀναλυτικώτερος. Δηλαδή διαστέλλει τὴν ἀσφάλισιν ζημιῶν ("ἀποζημιώσις τὰς ἀπώλειας ἢ τὰς ζημίας αἵτινες ἐνδέχεται νὰ συμβῶσιν εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον ἐξ ὀρισμένων τυχαίων ἢ ἀνωτέρας βίας περιστατικῶν"), ἀπὸ τὴν ἀσφάλισιν προσώπων ("πληρώσις χρηματικὸν ποσὸν κατὰ λόγον τῆς διαρκείας ἢ τῶν συμβεβηκότων τῆς ζωῆς ἐνὸς ἢ πλειόνων προσώπων") Ἐνῶ ὁ ὀρισμός τοῦ ἐδαφίου ι) εἶναι συνοπτικώτερος καὶ περιεκτικώτερος διότι περιλαμβάνει καὶ τὴν ἀσφάλισιν ζημιῶν καὶ τὴν ἀσφάλισιν προσώπων διὰ μιᾶς φράσεως ("νὰ παρᾶσχῃ ὀρισμένην παροχὴν εἰς περίπτωσιν ἐπελεύσεως ὀρισμένου ἀβεβαίου γεγονότος")
- II. Ὁ ὀρισμός τοῦ Ε.Ν. δὲν περιέχει τὸ στοιχεῖον τῆς "ὀργανωμένης ἐπιχειρήσεως".

2. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

- α) Τί διδάσκει ἡ θεωρία τοῦ παίγνιου;
'Απ. ὅτι ἡ ἀσφάλισις εἶναι λαχεῖον τοῦ ὁποῖου αἱ κληρώσεις εἶναι ἀκαθόριστοι καὶ ὡς πρὸς τὸν χρόνον καὶ ὡς πρὸς τὰ κέρδη.
- β) Κατὰ τί διακρίνεται τὸ παίγνιον (λαχεῖον) ἀπὸ τὴν ἀσφάλισιν;
'Απ. Ἐν τοῦ σκοποῦ. Ὁ παίκτης ἀποβλέπει εἰς κέρδος, ἔστω καὶ ἂν δὲν τοῦ παρουσιασθῇ οἰκονομικὴ ἀνάγκη, ἐνῶ ὁ ἀσφαλιζόμενος ἀποβλέπει εἰς ἀποκατάστασιν οἰκονομικῆς ἀνάγκης.
- γ) Τί διδάσκει ἡ θεωρία τῆς ἀποταμιεύσεως;
'Απ. ὅτι ἀσφάλισις εἶναι ἀποταμίευσις βελτιωμένου τύπου. Ὄταν ἀποταμιεῦθῃ τίς μεμονωμένως καὶ αὐτοτελῶς, τοῦτο εἶναι ἀντιοικονομικόν, διότι εἶναι ἐκτεθειμένος εἰς τὴν ἀβεβαιότητα τῶν ἀτομικῶν καὶ

οικονομικῶν συνθηκῶν (π.χ. εἰάν ἀσθενήσῃ δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐργάζηται καὶ νὰ ἀποταμιεύῃ ἢ εἰάν ἐπέλθῃ οἰκονομικὴ κρίσις δὲν θὰ ἀποφέρῃ ἢ ἐργασία του ἐπαρκῆ εἰσοδήματα διὰ νὰ ἀποταμιεύῃ). Πρὸς ἄρσιν τῆς ἀντιοικονομικότητος ταύτης διὰ τῆς ἀσφαλίσεως κατανέμεται τὸ βᾶρος τῆς ἀποταμιεύσεως εἰς πολλοὺς ἀποταμιευτῆς, ἐκτεθειμένους εἰς ὁμοίαν ἀβεβαιότητα. Οὕτως ὥστε δημιουργεῖται "κοινωνία κινδύνων" καθ' ἣν οἱ πολλοὶ ἐγγυῶνται ὑπὲρ τοῦ ἔχοντος ἀνάγκην ἑνὸς.

δ) Κατὰ τί διαφέρει ἡ ἀσφάλισις ἀπὸ τὴν ἀποταμίευσιν;

Απ. I. Ὁ ἀποταμιεύων δὲν εἰσέρχεται εἰς κοινότητα (ἢ κοινωνίαν κινδύνων) εἰς τὴν ὁποίαν ὁ εἰς νὰ ἐγγυᾶται διὰ τὸν ἄλλον, ἀλλὰ στηρίζεται εἰς τὰς ἰδίας του δυνάμεις. Π.χ. θέτει τις ὡς σκοπὸν νὰ ἀποταμιεύσῃ διὰ μηνιαίων δόσεων τὸ ποσὸν τῶν 10 ἑκατομμυρίων. Ἐὰν ἀναγκασθῇ λόγῳ ἀσθενείας νὰ διακόψῃ τὴν ἀποταμίευσιν τότε δὲν πραγματοποιεῖ τὸν σκοπὸν του. Ἐὰν ἀποθάνῃ οἱ κληρονόμοι του θὰ λάβουν μόνον ὅσα ἐπρόφθασε νὰ ἀποταμιεύσῃ μέχρι τοῦ θανάτου του. Ἐνῶ εἰάν ἀντὶ νὰ ἀποταμιεύῃ μόνος του, συνῆπτε μίαν ἀσφάλισιν ζωῆς ὁ ἀσφαλιστὴς θὰ κατέβαλλεν εἰς τοὺς κληρονόμους του ὀλοκληρον τὸ ποσὸν τῶν 10 ἐκ. ἔστω καὶ ἂν εἶχε προφθάσῃ νὰ πληρῶσῃ πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν μόνον 3 ἐκ. ἀσφάλιστρα. Ἡ εἰς τὴν περιπτώσιν ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ὁ ἀσφαλιστὴς θὰ τοῦ ἐξῆρσφάλιζε τὸ εἰσόδημα του κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀσθενείας ὥστε νὰ μὴ ἀναγκασθῇ νὰ διακόψῃ τὴν ἀποταμίευσιν.

II. Ὁ ἀποταμιευτὴς διαθέτει ὅποτεδῆποτε ἐλευθερώως τὰ ὅσα ἀπεταμίευσεν. Ἐνῶ ὁ δικαιούχος τῆς ἀσφαλίσεως ὑπόκειται εἰς ὅρους καὶ περιορισμοὺς ἐκ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως ἢ ὁποῖα προβλέπει ὅτι ὁ δικαιούχος τῆς ἀσφαλίσεως θὰ λάβῃ τὸ "ἀσφάλισμα" μόνον ὑπὸ ὀρισμένας προϋποθέσεις π.χ. ὅταν ὁ ἠσφαλισμένος ὑπερβῇ ὀρισμένην ἡλικίαν ἢ ὅταν ἀσθενήσῃ ἢ ἀποθάνῃ.

ε) Τί διδάσκει ἡ θεωρία τῆς ζημίας;

Απ. Ὅτι ἡ ἀσφάλισις εἶναι οἰκονομικὸς θεσμὸς αἴρων ἢ τοῦλάχιστον μειῶνων τὰς δυσαρέστους συνεπειὰς μελλοντικῶν καὶ ἀπροβλέπτων, τυχαίων γεγονότων τῆς περιουσίας προσώπου τινος. Ἡ ἀποτροπὴ ἢ μει-

ωσις γίνεται διά τῆς κατανομῆς τῶν συνεπειῶν εἰς βάρος πειρῶν περιπτώσεων, καθ' ἓς ἀπειλεῖται μὲν ὁ αὐτός κίνδυνος, ἀλλά δὲν ἐπακολουθεῖ πράγματι (ἢ δὲν ἐπακολουθεῖ τώρα ἢ δὲν ἐπακολουθεῖ ἀκόμη).

στ) Τί διδάσκει ἡ θεωρία τῶν κινδύνων;

Απ. Ὅτι ἀσφάλισις εἶναι ἡ ἔνωσις κινδύνων πρὸς τὸν σκοπὸν συμψηφισμοῦ ἔναντι ἀμοιβῆς.

ζ) Τί διδάσκει ἡ θεωρία τῆς ἀνάγκης;

Απ. Ὅτι ἀσφάλισις εἶναι οἰκονομικὴ ὀργάνωσις στη-
ροζομένη εἰς τὴν ἀμοιβαιότητα. Ἀποβλέπει δὲ εἰς
τὴν κάλυψιν τυχαίας καὶ ἀποσιμητῆς εἰς χρήματα
οἰκονομικῆς ἀνάγκης.

η) Διατί ὁ ὀρισμὸς τῆς ἀσφαλίσεως βάσει τῆς θεωρίας
τῆς ἀνάγκης εἶναι πληρέστερος τῶν ἄλλων;

Απ. Διότι α) περιλαμβάνει τὸ σύνολον τῶν διαφορῶν
εἰδῶν ἐσφαλίσεων καὶ β) τονίζει τὸ γνῶρισμα τῆς
"ὀργανώσεως" ἢ "ὀργανωμένης ἐπιχειρήσεως".

θ) Ποῖα εἶναι τὰ στοιχεῖα τοῦ οἰκονομικοῦ ὀρισμοῦ τῆς
ἀσφαλίσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς θεωρίας τῆς ἀνάγκης;

Απ. α) ἀμοιβαιότης.

β) οἰκονομικὴ ὀργάνωσις.

γ) ἀνάγκη (τυχαία καὶ ἀποσιμητὴ εἰς χρήματα).

ι) Ποῖου εἴδους πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀνάγκη οὕτως ὥστε
νὰ καλύπτεται διὰ τῆς ἀσφαλίσεως;

Απ. I. Νὰ εἶναι ἀτομικὴ οἰκονομικὴ ἀνάγκη.

II. νὰ εἶναι μέλλουσα

III. νὰ εἶναι ἀβεβαία

IV. νὰ ἐπέλθῃ ἀπροσδοκῆτως.

V. νὰ μὴ προκληθῇ ἐκουσίως.

VI. νὰ ὀφείλεται εἰς ζημίαν ἢ εἰς ἀποδράν κέρδος
ἢ εἰς παῦσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἢ ἀποταμίευ-
σιν ἰκανότητος ἢ εἰς δαπάνην πρὸς, ἀποτροπὴν
ἀπωλείας κλπ.

VII. νὰ εἶναι ἀποσιμητὴ εἰς χρήματα

ια) Τί συνέπειαν ἔχει ἡ ἐφαρμογὴ τῆς οἰκονομικότητος
καὶ τῆς ἀμοιβαιότητος εἰς τὴν ἀσφάλισιν;

Απ. Ὅτι αἱ παροχαὶ ὅλων τῶν συμμετεχόντων εἰς τὴν
"κοινωνίαν κινδύνων" πρέπει νὰ καλύπτουν τὰ ἔξοδα
τῆς ὁμάδος τῶν συμμετεχόντων.

II. ΕΙΔΗ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

I. Κοινωνική-Άτομική

- α) Κατά τί διαφέρει ή Κοινωνική Άσφάλις από την Άτομικήν (Ίδιωτικήν);
Άπ. Ή κοινωνική άσφάλις αποτελεί μέρος τής υπό του κράτους ή του συνδολου άσκουμένης κοινωνικής προνοίας. Ένψ ή άτομική (ίδιωτική) άσφάλις αποτελεί άτομικήν πρόνοιαν ένός εκάστου ασφαλιζομένου.
- β) Τί εΐδους άνάγκας αποβλέπει νά καλύψη συνήθως ή κοινωνική άσφάλις;
Άπ. Άνάγκας προξενουμένης εκ σωματικής καταστάσεως των ασφαλιζομένων (π.χ. ασθένειαν, άναπηρίαν, γήρας) Ή εξαίρεσιν αποτελεί ή άσφάλις άνεργίας.
- γ) Ποιον τό βασικόν χαρακτηριστικόν γνώρισμα τής Κ.Α.;
Άπ. Ό έξαναγκασμός προς άσφάλισιν.
- δ) Ποιον τό κύριον γνώρισμα τής άτομικής (ίδιωτικής) άσφαλίσεως;
Άπ. Κατά κανόνα ή έλευθερία τής συμβάσεως (δέν υπάρχει έξαναγκασμός προς άσφάλισιν). Ή εξαίρεσεις υπάρχουν ένίοτε..-

2. Όμάδες Ίδιωτικών Άσφαλίσεων

- α) Ποία ή κυριωτέρα διάκρισις των άτομικών (ίδιωτικών) άσφαλίσεων;
Άπ. Άσφαλίσεις ζημιών καί άσφαλίσεις προσώπων
- β) Είναι όρθή ή διάκρισις αύτη από λογικής άπόψεως καί διατί;
Άπ. "Όχι, διότι δέν θέτει ως διακριτικόν γνώρισμα εις άμφοτέρας τής περιπτώσεις τό αυτό πράγμα. Δηλαδή τό αντικείμενον τής άσφαλίσεως. Λογικωτέρα θά ήτο ή διάκρισις βάσει του αντικειμένου εις άσφαλίσεις πραγμάτων καί εις άσφαλίσεις προσώπων.
- γ) Κατά τί διακρίνεται ή άσφάλις ζημιών από την άσφάλισιν προσώπων;
Άπ. Είς την Α.Ζ. άποκαθίσταται περιουσιακή ζημία. Είς την άσφάλισιν προσώπων δέν είναι άπαραίτητον νά ύπάρχη ζημιολόγον γεγονός (π.χ. άσφάλις προικός).

δ) Κατα τί ὁμοιάζουν αἱ ἀσφαλίσεις ζημιῶν καί αἱ ἀσφαλίσεις προσώπων;

Ἄπ. Κατά τό ὅτι ἡ ἐπέλευσις τοῦ γεγονότος (τοῦ κινδύνου) δημιουργεῖ ὠρισμένην ἀνάγκην δαπάνης ἢ ἐλάττωσιν κτήσεως.

ε) Ὑφίσταται ἡ αὐτή βάση ὑπολογισμοῦ τῆς περιουσιακῆς ἀνάγκης εἰς τήν ἀσφάλισιν ζημιῶν καί εἰς τήν ἀσφάλισιν προσώπων;

Ἄπ. Ὁχι. Ἡ περιουσιακῆ ἀνάγκη εἰς τήν ἀσφάλισιν ζημιῶν δύναται νά ὑπολογισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει ἀντικειμενικῶν κριτηρίων (ἦτοι τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν διὰ τῆς ἀσφαλίσεως προστατευομένων καί βλαβέντων ἀγαθῶν). Ἐνῶ ἡ περιουσιακῆ ἀνάγκη εἰς τήν ἀσφάλισιν προσώπων ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἀτομικῆς κρίσεως τοῦ συνῦπτοντος τήν ἀσφάλισιν. Δι' αὐτό ἡ ἀσφάλισις προσώπων εἶναι ἀσφάλισις ὠρισμένου ἐκ τῶν προτέρων ποσοῦ, ἐνῶ ἡ ἀσφάλισις ζημιῶν εἶναι ἀσφάλισις ἀορίστου κατὰ τήν σύναψιν τῆς ἀσφαλίσεως ποσοῦ, οὔτινος τό μέγεθος καθορίζεται ὅταν συμβῇ ἡ ζημία, μολονότι βεβαίως καί εἰς τήν ἀσφαλιστικὴν σύμβασιν καθορίζεται ὠρισμένον ποσοῦν ἀποτελοῦν τό ἀνώτατον ὄριον εὐθύνης τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

στ) Ποῖα ἡ διαίρεσις τῶν ἀσφαλίσεων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀντικειμένου αὐτῶν;

Ἄπ. Ἀσφαλίσεις προσώπων
" " πραγμάτων
" " περιουσίας

ζ) Ποῖα ἡ καθιερωμένη διάκρισις τῶν ἀσφαλίσεων εἰς κλάδους;

Ἄπ. Α. Προσώπων I. Ζωῆς II. Ἀτυχημάτων III. Ἀσθενειῶν
Β. Πραγμάτων I. Μεταφορῶν II. Πυρός III. Χαλάξης
IV. Κτηνασφάλεια καί Γεωργικαί Ἀσφαλίσεις
V. Διάφοροι μικροὶ κλάδοι.
Γ. Περιουσίας I. Εὐθύνης II. Πιστώσεων III. Ἀντασφαλίσεις. *SR*

ἔ 2. - Τεχνικαί Βάσεις

✓ I. - Τί εἶναι ἀσφαλιστής:

Ἄπ. Εἶναι ὁ συμβαλλόμενος ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νά ἀποζημιώσῃ τὰς ἀπωλείας ἢ τὰς ζημίας, αἵτινες ἐνδέχεται νά συμβῶσιν εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον ἐκ τυχαίων

περιστατικών, ή να πληρώση χρηματικόν ποσόν αναλόγως τής διάρκειας ή των συμβάντων τής ζωής ενός ή πλειόνων προσώπων (E.N. 189). Δηλαδή είναι ό-συμβαλλόμενος όστις ύποχρεούται να έκτελέση τήν συμπεφωνημένην παροχήν είς τās περιπτώσεις τās όποιās προβλέπει ή άσφαλιστική σύμβασις (τό άσφαλιστήριον).

2.- Τί είναι ό ενεργών τήν άσφάλισιν;

Απ. Ό συνομολογών μετά του άσφαλιστου τήν άσφαλιστικήν σύμβασιν, δηλαδή ό αντισυμβαλλόμενος μετά του άσφαλιστου, όστις καταβάλλει τό άσφάλιστρον, ήτοι τήν είσφοράν, ήτις άπαιτεϊται διά να έπιτευχθῆ ή άσφαλιστική προστασία.

3.- Τί είναι άσφαλιζόμενος ή ήσφαλισμένος;

Απ. Είναι εκείνος ό όποιος είσπράττει τό άσφάλισμα, δηλαδή είς τās άσφαλίσεις ζημιών τήν άποζημίωσιν και είς τās άσφαλίσεις προσώπων τό άσφαλισθέν ποσόν.

4.- Δικαιούχος του άσφαλισματος είναι πάντοτε ό ενεργών τήν άσφάλισιν;

Όχι. Έχομεν πολλάκις περιπτώσεις καθ'άς έτερος συνάπτει τήν άσφάλισιν και πληρώνει τό άσφάλιστρον και έτερος είσπράττει τό άσφάλισμα.

5.- Γνωρίζετε παραδείγματα τινά, καθ'ά ό δικαιούχος του άσφαλισματος είναι διάφορος του ενεργού-

α) όταν ό σύζυγος άσφαλίζει τήν ζωήν του, ώστε είς περίπτωση θανάτου του, να λάβη τό ποσόν τής άσφαλείας ή σύζυγός του ή οι κληρονόμοι του.

β) όταν ό όφειλέτης άσφαλίζει τήν πίστωσιν ήν έλαβεν, ούτως ώστε είς περίπτωση άναξιοχρεότητός του, να είσπράξῃ ό πιστωτής του τό άσφάλισμα.

γ) έν γένει τās περιπτώσεις καθ'άς ή άσφαλίσις συνομολογεϊται διά λογαριασμόν τρίτου (έκτός των δύο συμβαλλομένων) E.N. 193.

6.- Τί είναι άσφάλιστρον;

Απ. Η είσφορά ήν όφείλει να πληρώση ό ενεργών τήν άσφάλισιν διά να καταστή ένεργός ή άσφαλιστική προστασία.

7.- Τί είναι διάρκεια τῆς ἀσφαλίσεως;

Απ. Είναι τὸ χρονικὸν διάστημα δι' ὃ συνομολογεῖται ἡ ἀσφαλιστικὴ προστασία (ἡ ἀσφ. σύμβασις).

8.- Τί είναι περίοδος τῆς ἀσφαλίσεως ἢ ἀσφαλιστικὴ περίοδος;

Απ. Είναι τὸ χρονικὸν διάστημα βάσει τοῦ ὁποίου ὑπολογίζεται τὸ ἀσφάλιστρον.

9.- Τί είναι ἀσφάλισμα ἢ ἀσφαλισθέν ποσόν;

Απ. Είναι τὸ ὄριον τὸ ὁποῖον συνομολογεῖται διὰ τὴν παροχὴν τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

10.- Τί είναι ἀσφαλιστικὴ περίπτωση;

Απ. Τὸ συμβάν τὸ ὁποῖον ὅταν ἐπέλθῃ προκαλεῖ τὴν πληρωμὴν τῆς παροχῆς τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

11.- Πί είναι ἀσφαλιστήριο ἢ ἀσφαλιστήριο συμβόλαιον;

Απ. Είναι τὸ ἔγγραφο τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως.

Υ 12.- Ποῖαι αἱ τρεῖς ἔννοιαι τῆς λέξεως "κίνδυνος" εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν γλῶσσαν;

Απ. α) περιστατικὸν (γεγονός) π.χ. πυρκαϊά, ἢ ἀβάρια ἢ θάνατος.

β) ἡ δυνατότης ἐπελεύσεως γεγονότος τινος π.χ. ὑπάρχει κίνδυνος πυρκαϊᾶς, σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ἡ δυνατότης νὰ συμβῇ πυρκαϊά.

γ) ἡ εὐθύνη τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἐν περιπτώσει ἐπελεύσεως γεγονότος τινος. π.χ. ὁ ἀσφαλιστὴς φέρει τὸν κίνδυνον τῆς πυρκαϊᾶς σημαίνει ὅτι ὁ ἀσφαλιστὴς φέρει τὴν εὐθύνην νὰ πληρώσῃ ἀποζημίωσιν εἰς τὴν συμβῇ πυρκαϊά.

Υ 13. Ποίου εἴδους γεγονός πρέπει νὰ εἶναι ὁ κίνδυνος ὑπὸ τὴν ἀσφαλιστικὴν ἔννοιαν;

Απ. Πρέπει νὰ εἶναι α) γεγονός ἀβέβαιον (ἀντικειμενικῶς ἢ εἰς τινὰς περιπτώσεις τοῦλάχιστον ὑποκειμενικῶς) δηλαδὴ γεγονός τυχαῖον ἢ ὀφειλόμενον εἰς ἀνωτέραν βίαν καὶ ὄχι νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ ἠσφαλισμένου, β) γεγονός δυνατόν, δηλ. ἐνδεχόμενον νὰ συμβῇ καὶ ὄχι ἀδύνατον νὰ συμβῇ, ἄρα μελλοντικόν καὶ ὄχι ἤδη ἐπελθόν ἢ μὴ ὑπαρκτόν (Ε.Ν. 203) καὶ γ) ἄξιον νομικῆς προστασίας.

14.- Από τί εξαρτάται ἡ δυνατότης ἐπελεύσεως τοῦ κινδύνου;

Απ. Από πλεῖστα ὅσα συμβάντα τοῦ καθημερινοῦ βίου, τὰ λεγόμενα "περιστατικά τοῦ κινδύνου", τὰ ὅποια συνολικῶς λαμβανόμενα ἀποτελοῦν τὴν "κατάστασιν τοῦ κινδύνου".

15.- Πῶς ὑπολογίζεται ἡ δυνατότης ἐπελεύσεως τοῦ κινδύνου;

Απ. Διὰ τοῦ λογισμοῦ τῶν πιθανοτήτων.

16.- Τί σημαίνει κίνδυνος ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς εὐθύνης τοῦ ἀσφαλιστοῦ;

Απ. Σημαίνει τὴν συμβατικὴν ὑποχρέωσιν παροχῆς τοῦ ἀσφαλιστοῦ ὅταν ἐπέλθῃ ἡ ἀσφαλιστικὴ περίπτωσις.

17.- Εἶναι δυνατὴ ἡ σύναψις ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως μὴ περιλαμβανοῦσης τὴν ἔννοιαν τοῦ κινδύνου;

Απ. Ὁχι, διότι ὁ κίνδυνος ἀποτελεῖ τὴν βάσιν πάσης ἀσφαλίσεως. Ἄνευ κινδύνου δὲν νοεῖται ἀσφάλισις.

18.- Ἡ δυνατότης ἐπελεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως εἶναι ἡ αὐτὴ κατὰ μέγεθος εἰς πᾶσαν ἀσφάλισιν ἢ εἶναι διάφορος;

Απ. Εἶναι διάφορος καὶ ποικίλλει ἀναλόγως τῶν ὑπαρχόντων περιστατικῶν ἐκάστου κινδύνου.

19.- Πῶς σχηματίζονται ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ αἱ διάφοροι κατηγορίαι κινδύνων;

Απ. Ἀναλόγως τῆς μεγαλυτέρας ἢ μικροτέρας πιθανότητος νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀσφαλιστικὴ περίπτωσις. Εἰς τὰς ἀσφαλίσεις κατὰ ζημιῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ πιθανότης τῆς ἐκτάσεως, ἣν θὰ λάβῃ ἡ ζημία ἐν περιπτώσει πραγματοποιήσεως τοῦ κινδύνου.

20.- Διατί ἔχουν καθιερωθῆ ὠρισμένοι τύποι (ὑποδείγματα) ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου;

Απ. Διότι οἱ καθοριζόμενοι εἰς τὰ ἀσφαλιστήρια συμβόλαια κίνδυνοι εἶναι συνήθεις καὶ ὁμοιόμορφοι, δηλ. παρουσιάζουν τυπικὰς μορφὰς εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν καὶ ἐπαναλαμβάνονται ὑπὸ τὴν αὐτὴν μορφήν μολονότι βεβαίως ὑπὸ διαφορετικὴν ἔντασιν ἢ ἔκτασιν ἢ συχνοτητα.

21.- Τί εἶναι "καθολικόν" ἢ "μικτόν" ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον;

Απ. Εἶναι ἐκεῖνο διὰ τοῦ ὁποίου παρέχεται ἀσφαλιστικὴ

προστασία έναντίον πλειόνων κινδύνων, καί μάλιστα συνήθως έναντίον όλων τών παρουσιαζομένων δυνατών κινδύνων π.χ. τό ασφαλιστήριο μικτής ασφάλισεως ζωής (σελ. 70-71 παραγρ. I) τό όποϊον καλύπτει καί τόν κίνδυνον θανάτου καί τόν κίνδυνον μή θανάτου (έπιβιώσεως) είναι καθολικόν ή μικτόν ασφαλιστήριο, δηλαδή έμφανίζει τήν άρχήν τής καθολικότητος τής ασφαλιστικής προστασίας. Επίσης τά θαλασσοασφαλιστήρια συμβόλαια καλύπτουσι κατ' άρχήν όλου τούς κινδύνους, εις ους είναι έκτεθειμένον τό ταξιθεσον έμπόρευμά ή σκάφος (σελ. II7 στίχοι 2-3 - "Ι δε άπαρίεμψιν τών κινδύνων εις τάς σελ. II2-II3) δηλαδή είναι καθολικά ή μικτά συμβόλαια. Επίσης ή μικτή ασφάλις αυτοκινήτου (σελ. I22 στίχος I3) δι' τής καλύπτονται οί κίνδυνοι άστυκικής εύθύνης καί ιδίων ζημιών του αυτοκινήτου, είναι τύπος καθολικού συμβολαίου.

22.- Τί είναι "είδικόν" ασφαλιστήριο συμβόλαιον;

Απ. Είναι τό καλύπτον μεμονωμένον τίνα κίνδυνον καί μόνον αυτόν. Π.χ. τό ασφαλιστήριο συμβόλαιον πυρός είναι είδικόν, διότι καλύπτει μόνον τόν έκ πυρκαϊάς κίνδυνον, έκτεθεινόμενον όλως έξαιρετικώς (καί χωρίς ή επέκτασις αυτή νά καταργή τήν άρχήν τής είδικότητος) καί εις τήν κάλυψιν μόνον τών κινδύνων κεραυνού καί έκρήξεων άρισμένου είδους (σελ. I27 παραγρ. 2).

23.- Ποίαι είναι αί δύο κατεύθυνσεις, όφ' ός έξετάζει ό ασφαλιστής προτεινόμενον πρός ασφάλισιν κίνδυνον;

Απ. α) Η γενική κατεύθυνσις, δηλαδή εις ποϊον ασφαλιστικόν κλάδον ύπάγεται ό κίνδυνος (ασφάλις μεταφορών ή ασφάλις πυρός κλπ.).

β) Η είδική κατεύθυνσις, δηλαδή τά είδικά περιστατικά του προτεινόμενου κινδύνου, δηλαδή ή κατάσταση αυτού από άπόψεως βαρύτητος του κινδύνου (ήτοι μεζονος ή έλάσσονος πιθανότητος έπελεύσεως τής ασφαλιστικής περιπτώσεως), από άπόψεως οίκονομικής αξίας αυτού κλπ.

24.- Επί τή βάσει ποίων στοιχείων καθορίζονται εις τήν ασφαλιστικήν σύμβασιν τά περιστατικά καί ή κατάσταση του κινδύνου;

π. 'Επί τη βάσει τῶν δηλώσεων καὶ ἀπαντήσεων τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἀσφάλισιν, δηλαδή ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προτάσεως ἀσφαλίσσεως.

25.- Ποίαν θεμελιώδη ὑποχρέωσιν ὑπέχει ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀσφάλισιν ὅταν δίδει ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτήματα τῆς προτάσεως ἀσφαλίσσεως;

π. Τὴν υποχρέωσιν εἰλικρινείας ἢ ἀποκαλύψεως ὄλων τῶν περιστατικῶν, ἅτινα ἔχουσι σημασίαν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἀνάληψιν τοῦ κινδύνου.

26.- Ποίαν ἐπιρροὴν ἔχει διὰ τὴν ἀσφαλιστικὴν σύμβασιν ἢ μεταβολὴ τοῦ ἠσφαλισμένου κινδύνου, ὅταν ἡ μεταβολὴ αὕτη δὲν ἀποτελεῖ ἐπίτασιν αὐτοῦ;

π. Συνήθως οὐδεμίαν. Δηλαδή ἡ ἀσφ. σύμβασις ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύη παρὰ τὴν μεταβολὴν καὶ μετ' αὐτὴν. Ἐν τούτοις εἰς πολλὰς ἀσφαλιστικὰς συμβάσεις καὶ μάλιστα εἰς ὀλοκλήρους κλάδους καὶ ἢ ἀπλή μεταβολὴ ἀκόμη, ἔστω καὶ χωρὶς ἐπίτασιν, ἀπαλλάσσει τὸν ἠσφαλιστὴν ἀπὸ πάσης εὐθύνης πρὸς παροχὴν. Π.χ. ἡ ἀλλαγὴ πλεῦσεως ἢ πλοῦ ἢ πλοίου ἐκ πράξεως τοῦ ἠσφαλισμένου ἀπαλλάσσει τὸν ἀσφαλιστὴν, (ὅστις κερδίζει καὶ τὸ ἀσφαλιστὸν ἕάν οἱ κίνδυνοι ἦρξαντο), ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀλλαγὴ αὕτη δὲν ἐπεβάρυνε τοὺς κινδύνους, ἀλλὰ κατέστησεν αὐτοὺς ἐλαφρωτέρους (E.N. 477 σελ. II2.).-

27.- Πῶς ὀρίζεται ἡ "ἐπίτασις" εἰς τὸ ἄρθρον 205 τοῦ E.N.;

π. Ὡς μεταβολὴ οὐσιώδους περιστάσεως, οὕτως ὥστε ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν θὰ ἔδιδε τὴν συναίνεσιν του, ἢ δὲν θὰ ἔδιδεν αὐτὴν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἕάν, καθ' ὃν χρόνον συνήθη ἢ σύμβασις, ὑφίστατο ἡ νέα αὕτη τῶν πραγμάτων κατάστασις.

28.- Πότε ἡ ἐπίτασις τοῦ κινδύνου συνεπάγεται τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἀπὸ τῆς πρὸς παροχὴν ὑποχρέωσεως;

π. Ὅταν ἡ ἐπίτασις ἐπῆλθεν δι' ἐνεργείας ἢ ἐξ αἰτίας τοῦ ἠσφαλισμένου (E.N. 205).

29.- Εἰς ποίαν περίπτωσιν ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς πρὸς παροχὴν ὑποχρέωσεως, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἐπίτασις τοῦ κινδύνου ἐπῆλθεν ἐκ πράξεως τοῦ ἠσφαλισμένου;

γ. Ὅταν ὁ ἀσφαλιστὴς, λαβὼν γνῶσιν τῆς ἐπιτάσεως, ἐξη-

κολούθησεν ἐκτελῶν τὴν σύμβασιν, π.χ. εἰσπράττων ἀσφάλιστρα ἢ δεχόμενος γνωστοποιήσεις τοῦ ἀσφαλιζομένου σχετικὰς μὲ τὴν ἀσφ. σύμβασιν κλπ. (Ε.Π. 205).

30.- Ὑποχρεοῦται ὁ ἀσφαλιζόμενος νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν κινδύνων, οὓς ἀνέλαβεν ὁ ἀσφαλιστής;

Ἀπ. Κατ' ἀρχὴν ὄχι, διότι ἡ ἀσφάλισις συνήφθη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὴν σύναψιν τῆς ἀσφαλίσεως καταστάσεως, καὶ ὁ ἀσφαλιστής ὑπεσχέθη τὴν κάλυψιν τῶν κινδύνων, εἰς ἣν κατὰστασιν εὐρίσκοντο κατὰ τὴν σύναψιν τῆς ἀσφαλίσεως. Ἐν τοῦτοις εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις δύναται νὰ συμφωνηθῇ καὶ ὑποχρέωσις νὰ μεριμνᾷ ὁ ἠσφαλισμένος διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν κινδύνων.

31.- Μὲ ποίαν βᾶσιν ὑπολογίζεται ἡ εἰσφορὰ τῶν ἠσφαλισμένων (δηλ. τὸ ἀσφάλιστρον) οὕτως ὥστε νὰ καλύπτεται ἡ ἀνάγκη, εἰς ἣν ἐνδέχεται νὰ εὐρεθῶσιν αἱ συνησπισμένοι εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν κοινότητα οἰκονομικαὶ μονάδες;

Ἀπ. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ λογισμοῦ τῶν πιθανοτήτων.

32.- Μὲ τί ἀσχολεῖται ὁ λογισμὸς τῶν πιθανοτήτων;

Ἀπ. Μὲ γεγονότα ἀντικειμενικῶς δεδομένα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δύναται νὰ προκύψουν διάφορα ἀποτελέσματα, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ εἶναι τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον.

33.- Πόσων εἰδῶν ὅροι διακρίνονται εἰς τὸν λογισμὸν τῶν πιθανοτήτων καὶ ποῖοι;

Ἀπ. Δύο εἰδῶν. Οἱ σταθεροὶ καὶ οἱ μεταβλητοὶ ὅροι.

34.- Ποῖοι εἶναι οἱ σταθεροὶ ὅροι εἰς τὸν λογισμὸν τῶν πιθανοτήτων;

Ἀπ. Τὰ ἀντικειμενικὰ γεγονότα.

35.- Ποῖοι εἶναι οἱ μεταβλητοὶ ὅροι εἰς τὸν λογισμὸν τῶν πιθανοτήτων;

Ἀπ. Αἱ συμπτώσεις.

36.- Ποῖα εἶναι τὰ ὅρια τῆς πιθανότητος;

Ἀπ. Τὸ ἀδύνατον τοῦ γεγονότος ἀφ' ἐνός καὶ ἡ ἀναγκαῖότης τοῦ γεγονότος ἀφ' ἑτέρου.

37.- Ποίας περιπτώσεις διακρίνομεν εἰς τὰ δυνατὰ γεγονότα;

Ἀπ. Τὰς εὐνοϊκὰς καὶ τὰς δυσμενεῖς περιπτώσεις.

38.- Τί ἐννοοῦμεν διὰ τοῦ ὄρου "μαθηματικὴ πιθανότητα";

Απ. Τὴν σχέσιν τῶν εὐνοϊκῶν πρὸς τὰς δυνατὰς περιπτώσεις.

39.- Διὰ ποίας σχέσεως ἐκφράζεται ὁ βαθμὸς τῆς δυνατότητος νὰ συμβῇ γεγονός τι;

Απ. Διὰ τῆς σχέσεως μεταξὺ τῶν εὐνοϊκῶν πρὸς τὰς δυνατὰς περιπτώσεις.

40.- Τί εἶναι ἡ "στατιστικὴ πιθανότης";

Απ. Τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων πού ἔλαβον χώραν μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν παρατηρήσεων. Π.χ. Ἐὰν ἐπὶ σειράν ἐτῶν παρατηρήσωμεν ὅτι ἐπὶ 1000 οἰκιῶν καίονται κατ' ἔτος κατὰ μέσον ὄρον αἱ 3, τότε ἡ "στατιστικὴ πιθανότης" εἶναι τρία χιλιοστὰ (3%).

41.- Ποία ἡ οὐσιώδης διαφορὰ μεταξὺ τῆς μαθηματικῆς πιθανότητος καὶ τῆς στατιστικῆς τοιαύτης;

Απ. Εἰς τὴν στατιστικὴν πιθανότητα ἐλλείπουν οἱ σταθεροὶ ὄροι. Π.χ. κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον, καθ' ἣν ἐνεργοῦμεν τὰς παρατηρήσεις μας ἐπὶ τῆς θνησιμότητος, οἱ σταθεροὶ ὄροι μεταβάλλονται συνεχῶς καὶ αἱ χωρίσται περιπτώσεις δὲν εἶναι ποτὲ ἰσότιμοι μεταξὺ τῶν. Διότι ἀνακαλύπτονται νέα φάρμακα θεραπεύοντα τὰς ἀσθενείας ἢ βελτιώνονται οἱ ὄροι ὑγιεινῆς, οὕτως ὥστε δὲν ἔχομεν σταθερὰ δεδομένα.

42.- Τί εἶναι ἀναλογιστικὴ;

Απ. Εἶναι τὰ ἀσφαλιστικὰ μαθηματικά.

43.- Εἰς ποῖον κλάδον ἀσφαλίσεων ἐφαρμόζεται κυρίως ἡ ἀναλογιστικὴ;

Απ. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν ζωῆς.

44.- Οἱ λοιποὶ ἀσφαλιστικοὶ κλάδοι (πλὴν ζωῆς) βασίζονται ἐπὶ τῆς ἀναλογιστικῆς ἢ ἀσκοῦνται ἐπὶ ἄλλης βάσεως καὶ ποίας;

Απ. Βασίζονται εἰς τὴν πεῖραν, τὴν ἀτομικὴν ἐκάστου ἀσφαλιστοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν γενικὴν ὅλων τῶν ἀσφαλιστῶν.

45.- Τί εἶναι ὁ νόμος τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ;

Απ. Τὸ ἐκ τῆς πεῖρας προκύπτον γεγονός ὅτι συμβάντα, ἅτινα φαίνονται ἐντελῶς τυχαῖα, ἐπαναλαμβάνονται ἐν τοῦτοις κανονικῶς, ἢ δὲ κανονικότης αὕτη εὐνα-

ται νᾶ ἀποδειχθῆ διὰ τῆς παρατηρήσεως μεγάλου ἀριθμοῦ γεγονότων. Δηλαδή ἡ ἀσφαλιστικὴ οἰκονομία στηρίζεται εἰς τὴν παρατήρησιν μεγάλου ἀριθμοῦ γεγονότων, ἐξ ἧς προκύπτει τὸ ποσοστὸν τῆς κανονικότητος, μεθ' ἧς ἐπαναλαμβάνονται ὠρισμένα συμβάντα.

46.- Ποία ἡ σημασία τοῦ νόμου τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ διὰ τὴν ἀσφάλισιν;

Ἀπ. Ὅτι δυνάμεθα διὰ τοῦ νόμου τούτου νᾶ ἐξακριβώσωμεν πόσον συχνά πλήσσει ἀπὸ ἑνα κίνδυνον ὠρισμένου εἴδους ἠσφαλισμένον τι ἀντικείμενον ὠρισμένου εἴδους. π.χ. πόσον συχνά συμβαίνει πυρκαϊῶ εἰς τὰ παντοπωλεῖα.

47.- Ὄταν ἐκτελοῦμεν παρατηρήσεις ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ γεγονότων διὰ νᾶ συναγάγωμεν ὠρισμένους νόμους ἢ κανόνας ποίαν χρονικὴν περίοδον λαμβάνομεν συνήθως ὑπ' ὄψιν;

Ἀπ. Συνήθως ἑνὸς ἔτους.

48.- Διατί συνήθως λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν χρονικὸν διάστημα ἑνὸς ἔτους διὰ τὰς παρατηρήσεις μεγάλου ἀριθμοῦ γεγονότων;

Ἀπ. Διὰ νᾶ συμπίπτῃ τὸ πόρισμα τῶν παρατηρήσεων μετὰ τὴν συνήθη ἀσφαλιστικὴν περίοδον, ἥτοι μετὰ τὸν χρόνον βάσει τοῦ ὁποίου ὑπολογίζεται τὸ ἀσφάλιστρον, καὶ ὅστις συνήθως εἶναι ἓν ἔτος.

49.- Ὁ νόμος τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ ἔτυχεν ἐπιστημονικῆς (μαθηματικῆς) ἐπεξεργασίας εἰς ὅλους τοὺς ἀσφαλιστικοὺς κλάδους καὶ εἰς ποίους μέχρι σήμερον;

Ἀπ. Μόνον εἰς τὸν κλάδον ἀσφαλειῶν ζωῆς.

50.- Τί πρέπει νᾶ προκύπτῃ ἐκ τῆς μαθηματικῆς διατυπώσεως τοῦ νόμου τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ;

Ἀπ. α) τὸ μέγεθος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεγονότων, τὰ ὅποια πρέπει νᾶ παρατηρήσωμεν ὥστε νᾶ ἰσχύῃ ἡ νομοτέλεια τῶν γεγονότων, δηλαδή ἡ κανονικότης τῆς ἐπαναλήψεως τῶν φαινομένων κῶς τυχαίων συμβάντων.

β) ὁ νόμος τῶν σφαλμάτων.

γ) αἱ μέσαι παρεκκλίσεις.

51.- Ἐὰν παρατηρήσωμεν ὅτι ἐπὶ χιλίων οἰκιῶν καίονται ἐντὸς ἑνὸς ἔτους αἱ δεκά εἶναι τοῦτο ἀρκετὸν διὰ νᾶ ἔχωμεν χρήσιμον βάσιν ὑπολογισμοῦ τῶν ἀσφαλίστρων τὰ ὅποια πρέπει νᾶ εἰσπράξωμεν καὶ διατί;

Απ. Δέν εἶναι ἀρκετόν, διότι πρέπει ἐπιπροσθέτως νά διαπιστώσωμεν καί ποία ἦτο κατά μέσον ὄρον ἡ ἀξία τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς καταστραφεισῶν οἰκοδομῶν.

52.- Ἐάν παρατηρήσωμεν ὅτι ἐπί συνολικῆς ἀξίας τῶν ἀσφαλιζομένων ἀντικειμένων δραχ. 60 ἐκ. ἀντιστοιχεῖ κατ' ἔτος ζημίαι ἐκ πυρκαϊᾶς δραχ. 60,000, τί ἀσφάλιστρα πρέπει νά εἰσπράττη κατ' ἔτος ὁ ἀσφαλιστής διὰ νά δύναται νά καλύπτῃ τήν ἔτησίαν ζημίαν κατά μέσον ὄρον;

Απ. Ἐν τοῖς χιλίοις (1%).

53.- Ποία εἶναι ἡ βᾶσις ἐπί τῆς ὁποίας καταρτίζονται τὰ τιμολόγια ἀσφαλιστρῶν τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων;

Απ. Ἡ πεῖρα τῶν ἀσφ. ἐπιχειρήσεων, ἣν ἀποκτῶσι διὰ παρατηρήσεων ἐπίμακράν σειράν ἑτῶν.

54.- Παραμένουσι συνήθως σταθερά ἐπί πολλά ἔτη τὰ ποσοστά ἀσφαλιστρῶν τῶν τιμολογίων τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων καί διὰ τί;

Απ. Δέν παραμένουσι σταθερά διότι αἱ συνθήκαι αἵτινες ἐχρησίμευσαν ὡς βᾶσις τῶν παρατηρήσεων ἄλλοζουν συνεχῶς. Π.χ. βελτιοῦνται συνεχῶς ἡ πυροσβεστική ὑπηρεσία καί ἐπομένως αἱ πυρκαϊαί καταστέλλονται ὀλοῦν ἐν περισσότερον ἐν τῇ γενέσει των, ἢ αὐξάνουσι αἱ ἐγκαταστάσεις ὑγιεινῆς καί τὰ ἰατρεία, ὥστε ἐλαττώνεται ἡ θνησιμότης. Ἐπομένως αἱ ἀσφαλιστικαί περιπτώσεις ἐλαττώνονται καί συνεπῶς καί αἱ πληρωμαί τοῦ ἀσφαλιστοῦ γίνονται ὀλιγώτεροι, οὕτως ὥστε παρέχεται εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἡ δυνατότης νά μειώσῃ τὰ ἀσφάλιστρα τὰ ὁποῖα εἰσπράττει. Ἀντιστρόφως ἔάν αὐξάνονται αἱ πληρωμαί τοῦ ἀσφαλιστοῦ, οὗτος εἶναι ὑποχρεωμένος νά αὐξάνῃ τὰ ποσοστά τῶν ἀσφαλιστρῶν τὰ ὁποῖα εἰσπράττει.

55.- Εἶναι ἀρκετόν διὰ τὸν ἀσφαλιστὴν νά εἰσπράττη τόσα ἀσφάλιστρα ὅσα ἀρκοῦν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων;

Απ. Ὁχι, διότι ἐκτός τῶν ἀποζημιώσεων, ὁ ἀσφαλιστής ἔχει νά πληρώσῃ καί γενικά ἔξοδα (διαχειρίσεως ἢ τοιμισθοῦς, φόρους, ἐνοίκια, ἔντυπα κλπ.). Ἐπίσης θελεῖ νά ἀποκομίσῃ καί ἐν κέρδος ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του (δηλ. νά δώσῃ μέρος εἰς τοὺς μετόχους του). Ἐπίσης ὀφείλει νά σχηματίσῃ ἀποθεματικά μὲ τὰ ὁποῖα

νά δύναται εἰς δεδομένην περίπτωσιν νά πληρώνη τυχόν μεγαλυτέρας τοῦ μέσου ὄρου ζημίας (ἀποκλίσεις ἐκ τοῦ μέσου ὄρου).

56.- Τί ὀνομάζομεν "καθαρόν" ἀσφάλιστρον;

Ἀπ. Εἶναι τὸ ποσόν τὸ ὁποῖον εἰσπράττει ὁ ἀσφαλιστής διὰ νά δύναται νά ἀντιμετωπίσῃ τήν πληρωμὴν ἀποζημιώσεων μὴ ὑπερβαινοῦσῶν τὸν μέσον ὄρον, ὃν ἔχε διαπιστώσει διὰ τῶν παρατηρήσεων μεγάλου ἀριθμοῦ γεγονότων.

57.- Ὁ ἀσφαλιστής εἰσπράττει μόνον τὸ "καθαρόν" ἀσφάλιστρον ἀπὸ τοῦς ἀσφαλιζομένους;

Ἀπ. Ὁχι εἰσπράττει τὸ "ἀκαθάριστον".

58.- Πῶς ἀναλύεται τὸ "ἀκαθάριστον" ἀσφάλιστρον; Δηλαδή ἀπὸ τί στοιχεῖα ἀπαρτίζεται;

Ἀπ. Ἀπὸ τὸ "καθαρόν" πλεον, αὐξήσεων διὰ τήν κάλυψιν τῶν ἐξ ὁδῶν διαχειρίσεως τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους καὶ τοῦ ἀποθεματικοῦ, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νά σχηματίσῃ ὁ ἀσφαλιστής διὰ τὰ κακά ἔτη.

59.- Εἰς τί συνίσταται ἡ λεγομένη "μέθοδος κατανομῆς" διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν ἀσφαλίστρον;

Ἀπ. Πρῶτα συμβαίνουν αἱ ζημίαι καὶ κατόπιν καθορίζεται τὸ ποσόν τὸ ἀναγκαῖον διὰ τήν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων ὀρισμένου χρονικοῦ διαστήματος (π.χ. ἐνὸς ἔτους). Τὸ ποσόν τοῦτο εἰσπράττεται ἀπὸ τοῦς ἀσφαλιζομένους κατ' ἀναλογίαν τῶν παρ' ἑκάστου ἠσφαλισμένων ποσῶν.

60.- Εἰς ποίου εἴδους ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις χρησιμοποιεῖται κυρίως ἡ "μέθοδος κατανομῆς" διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν ἀσφαλίστρον;

Ἀπ. Εἰς τοῦς ἀλληλασφαλιστικοῦς συνεταιρισμοῦς.

61.- Τί ὀνομάζεται "ἀσφάλιστρον πληρωτέον ἐκ τῶν ὑστέρων";

Ἀπ. Τὸ ἀσφάλιστρον, τὸ ὁποῖον πληρῶνουν οἱ ἀσφαλιζόμενοι, ἀφοῦ συμβοῦν αἱ ζημίαι καὶ καθορισθοῦν αἱ πληρωτέαι πρὸς τοῦς ζημιωθέντας ἀποζημιώσεις. Ἡ ἀσφ. ἐπιχειρήσεις (ἀλληλασφ. συνεταιρισμὸς κλπ.) εἰσπράττει "ἐκ τῶν ὑστέρων", ἤτοι μετὰ τήν ἐπέλευσιν τῶν ζημιῶν, τὰς συνεισφορὰς τῶν ἀσφαλιζομένων διὰ νά πληρώσῃ τὰς καθορισθεῖσας ἀποζημιώσεις.

62.- Τι ὀνομάζεται "ἀσφάλιστρον πληρωτέον ^{ἔκ} τῶν προτέρων";

Ἀπ. Τὸ ἀσφάλιστρον τὸ ὁποῖον εἰσπράττει ὁ ἀσφαλιστῆς προκαταβολικῶς, δηλ. κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἀσφαλιστικῆς περιόδου, προὔπολογίζων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κεκτημένης πείρας, τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἀποζημιώσεων τὰς ὁποίας θὰ χρειασθῆ νὰ πληρώσῃ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἀσφαλ. περίοδον.

63.- Ἐὰν τὰ ἐκ τῶν προτέρων πληρωτέα ἀσφάλιστρα, τὰ ὅποια εἰσέπραξεν ὁ ἀσφαλιστῆς ἀπὸ τοὺς ἀσφαλιζόμενους, δὲν ἐπαρκέσουν νὰ καλύψουν ὅλας τὰς πληρωτέας ἀποζημιώσεις τί γίνεται;

Ἀπ. Γίνεται "καταβολὴ ἐκ τῶν ὑστέρων", δηλ. τὸ ἀπομένον ἀκάλυπτον ὑπολοίπον τῶν καταβλητέων ἀποζημιώσεων κατανέμεται εἰς βᾶρος τῶν ἠσφαλισμένων κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἀναλογίαν. Δηλαδή καταβάλλουν οἱ ἀσφαλιζόμενοι συμπληρωματικὴν εἰσφορὰν πρὸς κάλυψιν τοῦ υπολοίπου τῶν ἀποζημιώσεων.

64. Ποίους κινδύνους περικλείει ἡ μέθοδος "ἀσφαλίστρου πληρωτέου ἐκ τῶν ὑστέρων" καὶ ἡ μέθοδος "καταβολῆς ἐκ τῶν ὑστέρων";

Ἀπ. Περικλείει τὸν κίνδυνον, ἐν συμβοῦν ἐξαιρετικὰ μεγάλαι ζημίαι, νὰ ζητηθοῦν σοβαραὶ συνεισφοραὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπὸ τοὺς ἀσφαλιζόμενους, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν ἕτερα μέσα καλύψεως τῶν ἐλλειμμάτων.

65.- Κατὰ ποίους τρόπους ἀποφεύγεται ὁ κίνδυνος τῆς ζητήσεως μεγάλων καταβολῶν ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅσκις ἐφαρμόζεται ἡ "μέθοδος κατανομῆς";

Ἀπ. α) Διὰ τοῦ σχηματισμοῦ ἐκ τῶν προτέρων ἐπαρκῶν ἀποθεματικῶν, τὰ ὅποια χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ζημιῶν.

β) Διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς ἐκ τῶν ὑστέρων μέχρι ἐνὸς ἀνωτάτου πολλαπλασίου τοῦ ἐκ τῶν προτέρων πληρωτέου ἀσφαλίστρου.

γ) Διὰ τοῦ καθορισμοῦ σταθερῶν εἰσφορῶν τῶν ἠσφαλισμένων, ὅποτε ὅμως εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτων ζημιῶν περιορίζονται αἱ πρὸς τοὺς ἀσφαλιζόμενους πυροχαί τοῦ ἀσφαλιστοῦ, δηλαδή ἐπιρρίπτεται τὸ ἔλλειμμα εἰς βᾶρος τῶν πληγέντων ἐκ τῆς ζημίας, καὶ οὕτω ἡ ἀσφαλιστικὴ προστασία καθίσταται ἀνίσος κατ' ἔτος, ἀναλόγως μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ζημιῶν ἐκάστου ἔτους.

66.- Ἐκτός τῆς "μεθόδου κατανομῆς" ποία ἄλλη μέθοδος χρησιμοποιεῖται διὰ νά εἰσπράττη ὁ ἀσφαλιστής τὰς εἰσφοράς τῶν ἠσφαλισμένων καί οὕτω νά δύναται νά ἀντιμετωπίζη τὰς πληρωτέας ἀποζημιώσεις;

*Απ. Ἡ "μέθοδος ἀσφαλίστρου".

67.- Τί εἶναι ἡ "μέθοδος ἀσφαλίστρου";

*Απ. Εἶναι τό σύστημα κατὰ τό ὁποῖον οἱ ἀσφαλιζόμενοι πληρώνουν εἰσφοράν καθωρισμένην εἰς τήν ἀρχήν τῆς συμβάσεως, καί ἡ εἰσφορά αὕτη παραμένει σταθερά δι' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως. Ἐναντι πληρωμῆς τῆς καθορισθείσης σταθερᾶς εἰσφορᾶς οἱ ἀσφαλιζόμενοι δικαιούνται νά λάβωσιν τό διὰ τῆς συμβάσεως συμπεφωνημένον ἀσφάλισμα, ἤμα ἐπέλεθ ἡ ἀσφαλιστική περίπτωσις, ἔστω καί ἄν τό σύνολον τῶν εἰσφορῶν, ἄς εἰσέπραξεν ὁ ἀσφαλιστής ἀπό ὅλους τούς ἠσφαλισμένους δέν ἐπαρκεῖ διὰ νά καλύψη τό σύνολον τῶν πληρωτέων ἀσφαλισμάτων.

68.- Διατί ἀπαιτεῖται ὁ ἐξοπλισμός διὰ σημαντικῶν κεφαλαίων καί ἀποθεματικῶν τῶν ἀσφαλ. ἐπιχειρ. αἰτίνας χρησιμοποιοῦν τήν "μέθοδον ἀσφαλίστρου" καί διατί δέν ἀπαιτεῖται τοιοῦτος ἐξοπλισμός διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις, αἰτίνας χρησιμοποιοῦν τήν "μέθοδον κατανομῆς";

*Απ. Διότι εἰς τήν ἀσφ. ἐπιχείρησιν τήν χρησιμοποιοῦσαν τήν "μέθοδον ἀσφαλίστρου" φορεῦς τῆς ἀσφαλίσεως εἶναι ἡ ἀσφαλιστική ἐπιχείρησις, ἡ ὁποία, ὅταν δέν ἰσοφαρίζει ἀπό τὰς εἰσπραττομένας εἰσφορᾶς ἀσφαλιστρῶν τό σύνολον τῶν πληρωτέων ἀποζημιώσεων, ὀφείλει νά καλύψη τό ἔλλειμμα διὰ τῆς περιουσίας τῆς, δηλ. διὰ τῶν κεφαλαίων καί τῶν ἀποθεματικῶν τῆς. Ἐνῶ εἰς τήν ἐπιχείρησιν τήν χρησιμοποιοῦσαν τήν "μέθοδον κατανομῆς" φορεῦς τῆς ἀσφαλίσεως εἶναι ἡ ὀλότης τῶν ἀσφαλιζομένων καί ἐπομένως τό ἔλλειμμα καλύπτεται διὰ συμπληρωματικῶν καταβολῶν ἐκ τῶν ὑστέρων ὑπό τῆς ὀλότητος τῶν ἠσφαλισμένων, ἢ ἐπιρρίπτεται εἰς βάρος τῶν πληγέντων ὑπό τῶν ζημιῶν, ἐάν τυχόν δέν προβλέπεται ἐπαρκῆς ὑποχρέωσις καταβολῆς ἐκ τῶν ὑστέρων.

69.- Πόσα καί ποῖα εἶναι τὰ εἶδη τῆς "μεθόδου ἀσφαλίστρου";

*Απ. Εἶναι δύο. Ἡ μέθοδος τοῦ μέσου ἀσφαλίστρου καί ἡ μέθοδος τοῦ συνήθους ἀσφαλίστρου.

70.- Υφίσταται διαφορισμός ασφαλιστρού, αναλόγως της βαρύτητας εκάστου ασφαλιζόμενου κινδύνου, όταν εφαρμόζεται η μέθοδος του μέσου ασφαλιστρού;

Απ. "Όχι, διὰ πάντα κίνδυνον ασφαλιζόμενον πληρώνεται τὸ αὐτὸ ποσοστὸν ασφαλιστρού.

71.- Τί εἶναι ἡ μέθοδος τοῦ μέσου ασφαλιστρού; Εἶναι ἡ μέθοδος καθ' ἣν ὑπολογίζεται ἴσον καὶ ἐνιαῖον ποσοστὸν ασφαλιστρού π.χ. 1% δι' ὅλους τοὺς ασφαλιζομένους κινδύνους, ἀνεξαρτήτως τῆς βαρύτητος αὐτῶν. Π.χ. διὰ τὴν πυρασφάλισιν σιδηρικῶν, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι εὐφλεκτα, πληρώνεται ἀσφάλιστρον 1%, καὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν βενζίνης ἥτις εἶναι εὐφλεκτος πληρώνεται ἀσφάλιστρον ἐπίσης 1%.

"Ἡ διὰ τὴν ἀσφάλισιν ζωῆς εἰκοσαετοῦς νεανίου πληρώνεται ἀσφάλιστρον 100.000 δρχ. καθ' ἕξαμηνίαν καὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν γέροντος 70 ἐτῶν πληρώνεται ἐπίσης ἀσφάλιστρον 100.000 δρχ. παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ κίνδυνος θνησιμότητος εἶναι πολὺ μεγαλύτερος διὰ τὸν γέροντα.

72.- Ποῖον εἶναι τὸ μειονέκτημα τῆς "μεθόδου τοῦ μέσου ασφαλιστρού";

Απ. "Ὅτι ἐπιβαρύνονται μὲ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν ασφαλιστρῶν κίνδυνοι διαφορετικῆς βαρύτητος.

73.- Τί εἶναι ἡ μέθοδος τοῦ "συνήθους" ασφαλιστρού;

Απ. Εἶναι μέθοδος καθ' ἣν σχηματίζονται ὁμάδες κινδύνων, ἀναλόγως τῆς βαρύτητος εκάστου κινδύνου, καὶ ἕκαστος ασφαλιζόμενος πληρώνει ἀσφάλιστρον ἀνάλογον πρὸς τὴν βαρύτητα τοῦ κινδύνου.

74.- Ποῖα εἶναι ἡ δικαιότερα μέθοδος ὑπολογισμού τῶν ασφαλιστρῶν; Ἡ μέθοδος τοῦ μέσου ασφαλιστρού ἢ ἡ μέθοδος τοῦ συνήθους ασφαλιστρού; Καὶ διατί;

Απ. Ἡ μέθοδος τοῦ συνήθους ασφαλιστρού, διότι ἕκαστος ασφαλιζόμενος πληρώνει ἀσφάλιστρον ἀνάλογον μὲ τὴν βαρύτητα τοῦ ασφαλιζόμενου κινδύνου του. Δηλαδή δὲν ἐπιβαρύνονται μὲ ἴσον ποσοστὸν ασφαλιστρῶν ὅλοι οἱ κίνδυνοι.

75.- Τί ἐννοοῦμεν λέγοντες ὅτι ἕνας κίνδυνος εἶναι βαρὺς καὶ ἄλλος ἐλαφρὸς;

Απ. Βαρὺς εἶναι ὅταν ἡ πιθανότης ἐπελεύσεως τῆς ζη-

μίας καί τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς εἶναι πολὺ μ

76.- Ποία μέθοδος ὑπολογισμοῦ τῶν ἀσφαλι-
χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἀσφάλισιν;

Ἀπ. Ἡ μέθοδος τοῦ συνήθους ἀσφαλιστροῦ.

77.- Πότε πρέπει νὰ πληρωθῇ τὸ ἀσφαλιστρον ὅταν
ἐφαρμόζεται ἡ "μέθοδος ἀσφαλιστροῦ";

Ἀπ. Πρέπει νὰ πληρωθῇ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὴν ἀρχὴν ἐ-
κάστης ἀσφαλιστικῆς περιόδου.

78.- Προβλέπει ὁ ἐλληνικὸς νόμος τὴν ἀρχὴν τῆς
ἐκ τῶν προτέρων πληρωμῆς τοῦ ἀσφαλιστροῦ;

Ἀπ. Ὁχι.

79.- Τί κάμνουν αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις
διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐκ τῶν προτέρων πληρωμὴν
τῶν ἀσφαλιστρῶν;

Ἀπ. Περιλαμβάνουν εἰδικὸν ὄρον εἰς τὰ ἀσφαλιστήρια συμ-
βόλαια, ὅστις καθορίζει ὅτι ἡ ἀσφάλισις εἶναι ἀκυ-
ρος ἐὰν δέν προπληρωθοῦν τὰ ἀσφαλιστρα ἢ ἐὰν δέν
πληρωθοῦν ἐντὸς ὠρισμένης συντόμου προθεσμίας ἀπὸ
τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου.

80.- Διατί προβλέπεται συνήθως εἰς τὴν ἀσφαλι-
στικὴν σύμβασιν ἡ ὑποχρέωσις τῆς προπληρωμῆς τῶν
ἀσφαλιστρῶν;

Ἀπ. Διὰ νὰ θύναται ὁ ἀσφαλιστὴς νὰ συγκεντρώνη εἰς χεῖ-
ρας τοῦ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀσφαλιζομένους τὰ χρηματικὰ
μέσα μὲ τὰ ὅποια νὰ δύναται νὰ ἀποξ ημιῶνη τὰς ζη-
μίας αἱ ὅποιαι ἐνδέχεται νὰ συμβοῦν.

81.- Τί εἶναι "ἀσφαλιστικὸν χαρτοφυλάκιον";

Ἀπ. Εἶναι τὸ σύνολον τῶν ἐν ἰσχύϊ ἀσφαλιστικῶν συμβά-
σεων, ἃς ἔχει συνάψει μία ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις.

82.- Κατὰ ποίους τρόπους ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐξίσω-
σις τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσε-
ως;

Ἀπ. Ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις προσπαθεῖ

α) νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατόν ὁμοιόμορφα, δηλ. ἴ-
σης ἀξίας τὰ ἀσφαλιζόμενα προσά-ἐκάστου κινδύνου.
Διὰ νὰ ἐπιτύχη τοῦτο ἡ ἀσφ. ἐπιχείρησις κρατεῖ δι-
ἑαυτὴν προσά μικρὰ ἴσης περιήπου ἀξίας, τὸ δὲ ὑπερβάλ-
λον τῆς ἰδίας ἐαυτῆς κρατήσεως τὸ ἐκχωρεῖ εἰς ἄλ-
λους ἀσφαλιστὰς, εἴτε ὑπὸ τύπον συνασφαλίσεως εἴ-
τε ὑπὸ τύπον ἀντασφαλίσεως.

β) νά εἶναι κατά τό δυνατόν ἴσης βαρύτητος οἱ ἀσφαλιζόμενοι κίνδυνοι. Διά νά ἐπιτύχη τοῦτο ἡ ἀσφ. ἐπιχειρήσεις κρατεῖ δι' αὐτήν μικρότερα ποσοστά τῶν βαρυτέρων κινδύνων καί μεγαλυτέρα τῶν ἐλαφροτέρων.

γ) νά ἐπεκτείνῃ ἐντός τοῦ αὐτοῦ ἀσφαλιστικοῦ κλάδου τās ἐργασίας της κατά τρόπον, ὥστε νά ἀσφαλίξῃ ποικιλίαν ἀντικειμένων ἢ ομάδων ἀντικειμένων, π.χ. εἰς τόν κλάδον πυρός προσπαθεῖ νά ἀσφαλίξῃ καί γεωργικά προϊόντα, καί βιομηχανίας, καί οἰκοδομάς πρὸς κατοικίαν, καί ἐμπορεύματα κλπ. (ἀνάμιξις κινδύνων), καί ὄχι μόνον γεωργικά προϊόντα π.χ.

δ) νά ἐπεκτείνῃ τήν ἄσκησιν ἐκάστου ἀσφαλιστικοῦ κλάδου εἰς ὅσον τό δυνατόν μεγαλυτέραν περιοχὴν, π.χ. εἰς διαφόρους χώρας, οὕτως ὥστε τὰ κακά ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἐργασίας εἰς μίαν χώραν νά συμψηφίζονται μέ τὰ κακά εἰς ἄλλην χώραν.

ε) νά ἐπεκτείνῃ τήν ἄσκησιν τῶν ἐργασιῶν της εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς ἀσφαλιστικούς κλάδους καί νά μὴ περιορίζεται εἰς ἓνα μόνον κλάδον, οὕτως ὥστε τὰ δυσμενῆ ἀποτελέσματα ἐνὸς κλάδου νά συμψηφίζονται μέ τὰ εὐνοϊκά ἄλλου κλάδου.

83. - Ἀπαριθμήσατε ἀπλῶς τοὺς πέντε τρόπους καθ' οὓς ἐπιδιώκεται ἡ ἐξίσωσις τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς ἀσφαλ. ἐπιχειρήσεως;

απ. α) διὰ τῆς ἀσφαλίσεως ποσῶν ἴσης ἀξίας ἐπὶ ἐκάστου κινδύνου, ἢ διὰ τῆς κρατήσεως ἴσων ποσῶν καί ἐκχωρήσεως τῶν ὑπολοίπων εἰς τοὺς ἀντασφαλιστάς ἢ συνασφαλιστάς.

β) διὰ τῆς ἀσφαλίσεως κινδύνων ἴσης βαρύτητος ἢ διὰ τῆς κρατήσεως μικροτέρων ποσῶν ἐπὶ τῶν βαρυτέρων κινδύνων, τοῦ ὑπολοίπου (ὑπερβάλλοντος) ἐκχωρουμένου πρὸς τοὺς συνασφαλιστάς ἢ τοὺς ἀντασφαλιστάς.

γ) διὰ τῆς καλύψεως ὅσον τό δυνατόν μεγαλυτέρας ποικιλίας ἀντικειμένων ἐντός τοῦ αὐτοῦ ἀσφαλιστικοῦ κλάδου.

δ) διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν εἰς ὅσον τό δυνατόν εὐρυτέραν τοπικὴν περιοχὴν (πλείονας χώρας).

ε) διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν εἰς ὅσον τό δυνατόν περισσοτέρους ἀσφαλιστικούς κλάδους.

84.- Τί λέγεται συνασφάλισις;

Ἄπ. Ὄταν πλείονες τοῦ ἐνός ἀσφαλισταί συμμετέχουν εἰς τήν κάλυψιν ἐνός καί τοῦ αὐτοῦ κινδύνου, ἀναλαμβάνοντες νά ἀσφαλίσουν ἄρισμένον ποσόν ἢ ἄρισμένον ποσοστόν τοῦ κινδύνου τούτου, δι' ἄπ' εὐθείας ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως μετὰ τοῦ ἀσφαλιζομένου.

85.- Τί λέγεται ἀντασφάλισις;

Ἄπ. Ὄταν ὁ ἀσφαλιστής ἀσφαλίζεται εἰς ἄλλον ἀσφαλιστήν διὰ μέρος ἢ τό σύνολον τοῦ κινδύνου ὃν ἠσφάλισε.

86.- Τί ἐννοοῦμεν μέ τόν ὄρον "ἀνάμιξις τῶν κινδύνων";

Ἄπ. Τήν προσπάθειαν, ἣν δεόν νά καταβάλλῃ ὁ ἀσφαλιστής ὥστε τό ἀσφαλιστικόν του χαρτοφυλάκιον νά περιλαμβάνῃ ἀσφαλίσεις ὄλων ἢ τουλάχιστον τῶν περισσοτέρων ὁμάδων κινδύνων ἐντός τοῦ αὐτοῦ κλάδου.

87.- Διατί ἐπιβάλλεται ἡ "ἀνάμιξις τῶν κινδύνων";

Ἄπ. Διότι αἱ ζημίαι αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ἐντός ἐνός διαχειριστικοῦ ἔτους δέν εἶναι ὁμοίομορφοι δι' ὅλας τὰς ὁμάδας κινδύνων τοῦ αὐτοῦ κλάδου, ἀλλ' ἐνδέχεται νά εἶναι δυσμενέστεραι εἰς τήν μίαν ὁμάδα καί εὐνοϊκώτεραι ἢ κανονικά εἰς ἄλλας. Καί διὰ τῆς ἀναμίξεως δημιουργεῖται ἡ δυνατότης συμψηφισμοῦ μεταξύ τῶν ζημιῶν τῶν διαφόρων ὁμάδων τοῦ αὐτοῦ κλάδου.

88.- Ποῦ στηρίζεται ὁ ἀσφαλιστής διὰ νά καθορίσῃ τήν ἀναλογίαν ἀναμίξεως τῶν διαφόρων ὁμάδων κινδύνων;

Ἄπ. Εἰς τήν πείραν, ἣν ἀποκομίζει ἐκ τῆς ἐργασίας του ἐπί σειράν ἐτῶν.

89.- Τί εἶναι "ὁμοιογένεια" τοῦ ἀσφαλιστικοῦ χαρτοφυλακίου;

Ἄπ. Εἶναι ὁ κανὼν καθ' ὃν ὅλαι αἱ ἀσφαλίσεις ἅς συνάπτει ὁ αὐτός ἀσφαλιστής, δεόν νά εἶναι κατὰ τό δυνατόν ἴσαι τόσον ἀπό ἀπόψεως ἀσφαλιζομένων ποσῶν, ὅσον καί ἀπό ἀπόψεως βαρύτητος τοῦ ἀσφαλιζομένου κινδύνου. Δηλαδή ὁ ἀσφαλιστής δεόν νά ἀσφαλίξῃ ἀντικείμενα ὁμοιογενῆ ἀπό ἀπόψεως ἀσφαλιζομένης ἀξί-

ας (δι'έκχωρήσεως τοῦ ὑπερβάλλοντος εἰς τοὺς συνασφαλιστάς ἢ τοὺς ἀντασφαλιστάς) καί ἀπό ἀπόψεως βαρῦτητος τοῦ κινδύνου (δι'έκχωρήσεως μεγαλυτέρων ποσοστών πρὸς τοὺς ἀντασφαλιστάς ἢ συνασφαλιστάς ἐπὶ τῶν βαρυτέρων κινδύνων). Δηλαδή ὁ ἀσφαλιστὴς ἐπιδιώκει "ὁμοιομορφίαν" ὡς πρὸς τὰ ἀσφαλιζόμενα ποσὰ καί ὡς πρὸς τὴν βαρῦτητα τῶν κινδύνων.

90.- Ποῖοι εἶναι οἱ δύο τρόποι διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἀσφαλιστὴς ἐπιτυγχάνει τὴν λεγομένην ὁμοιογένειαν (ὁμοιομορφίαν-ἰσότητα) μεταξὺ τῶν ἀσφαλιζομένων ποσῶν;

Απ. Ἡ ἐκχώρησις τοῦ ὑπερβάλλοντος πρὸς ἄλλους ἀσφαλιστάς:

- α) ὑπὸ τύπον συνασφάλισεως
- β) ὑπὸ τύπον ἀντασφάλισεως.

91.- Τί εἶναι ἀντασφάλισις;

Απ. Ἡ ἀσφάλισις τοῦ ἀσφαλιστοῦ εἰς ἕτερον ἀσφαλιστὴν. Δηλαδή ὁ πρωτασφαλιστὴς ἀσφαλίζει μόνος του (ἄνευ συνασφαλιστῶν) ὀλοκληρον τὸν κίνδυνον, καί εἶναι αὐτὸς μόνος υπεύθυνος διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ἢ τοῦ ἠσφαλισμένου ποσοῦ ὅταν ἐπέλθῃ ἡ ἀσφαλιστικὴ περίπτωσις, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ φέρῃ ὀλοκληρον τὸ βάρος μόνος του, ἀντασφαλίζεται εἰς ἕτερον ἀσφαλιστὴν (ἀντασφαλιστὴν) διὰ μέρος τοῦ κινδύνου. Π.χ. Ὁ πρωτασφαλιστὴς ἀσφαλίζει κατὰ πυρὸς μίαν οἰκοδομὴν ἀξίας 500 ἐκ. δραχμῶν, ἀλλὰ κρατεῖ δι'ἑαυτὸν (ἰδία κράτησις) μόνον τὰ 50 ἐκ. δραχ. ἦτοι 10% καί ἀντασφαλίζεται εἰς τὸν ἀντασφαλιστὴν του διὰ τὰ ὑπόλοιπα 450 ἐκ. δραχ. ἦτοι δι'90%, οὕτως ὥστε ἐάν συμβῇ νὰ καταστραφῇ ὀλοκληρὸς ἡ οἰκοδομὴ ἐκ πυρκαϊᾶς, θὰ πληρώσῃ εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον τὰ 500 ἐκ. ἀφοῦ εἰσπράξῃ τὰ 450 ἀπὸ τὸν ἀντασφαλιστὴν του καί προσθέσῃ ἐκ τοῦ ταμείου του τὰ 50 ἐκ.

92.- Τί εἶναι "ἰδία κράτησις";

Απ. Εἶναι τὸ ποσὸν ἢ τὸ ποσοστὸν τὸ ὁποῖον κρατεῖ δι' ἴδιον λογ/σμόν ὁ πρωτασφαλιστὴς ἐπὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου κινδύνου, ἐκχωρῶν τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὸν ἀντασφαλιστὴν του.

93.- Ποῖαι εἶναι αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἀσφαλιζομένου ὅταν συμβῇ ζημία εἰς τὰ ἠσφαλισμένα πράγματα;

'Απ. α) ἡ ὑποχρέωσις ἀμέσου ἀναγγελίας τῆς ζημίας εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν.

β) ἡ ὑποχρέωσις νὰ λάβῃ ὁ ἀσφαλιζόμενος ὅλα τὰ μέτρα διὰ νὰ ἀποτρέψῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ζημίαν (ὑποχρέωσις διασώσεως).

94.- Ἀπὸ πόσα καὶ ποῖα στάδια ἀπαρτίζεται ὁ "δικαιαντισμὸς τῆς ζημίας";

'Απ. α) ἀπὸ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ζημίας

β) ἀπὸ τὴν ἐξοφλησιν τῆς ζημίας.

95.- Τί σημαίνει ἐξακρίβωσις τῆς ζημίας;

'Απ. α) Συγκέντρωσιν τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν τῆς ζημίας καὶ ἰδίως τῆς ταυτότητος τοῦ βλαβέντος ἀντικειμένου μετὰ τοῦ ἠσφαλισμένου ἀντικειμένου.

β) ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας τῆς ζημίας καὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας.

96.- Εἰς τὴν ἀσφάλισιν πραγμάτων ἀσφαλίζεται αὐτὸ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἢ ἕτερον τι καὶ ποῖον;

'Απ. Ἀσφαλίζεται τὸ συμφέρον τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ ἀσφαλιζόμενος διὰ νὰ διατηρηθῇ τὸ πρᾶγμα ἄνευ ζημίας.

97.- Τί εἶναι ἀσφαλιστικὴ ἀξία;

'Απ. Ἡ ἀξία τοῦ ἀσφαλιστικοῦ συμφέροντος, δηλ. τοῦ συμφέροντος τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ ἀσφαλιζόμενος διὰ νὰ διατηρηθῇ τὸ πρᾶγμα ἄνευ ζημίας.

98.- Ποῖοι εἶναι οἱ τρεῖς τρόποι καθ' οὓς δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ ἀσφαλιστικὴ ἀξία;

'Απ. Λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἴτε:

α) ἡ ἀξία τοῦ πράγματος ὅταν ἦτο καινουργές, εἴτε

β) ἡ ἀξία καινουργοῦς μετ' ἀφαίρεσιν τῆς λόγῳ τοῦ χρόνου ἢ τῆς χρήσεως φθορᾶς, εἴτε

γ) ἡ ἀξία ἀντικαταστάσεως, δηλ. ἀφορᾶς ἐκ νέου ὁμοίου πρὸς τὸ ὑποστὴν τὴν ζημίαν πράγματος.

99.- Ποῖα ἀξία λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον (Ε.Ν. 208) διὰ τὸν διακανονισμὸν τῆς ζημίας;

'Απ. Ἡ ἀξία ἣν εἶχε τὸ ἀσφαλισθὲν πρᾶγμα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἀτυχήματος, δηλ. τῆς ζημίας.

100.- Κατὰ τί διαφέρει τὸ ἠσφαλισμένον ποσὸν ἀπὸ τὴν ἀσφαλιστικὴν ἀξίαν;

Απ. Τό ήσφαλισμένον ποσόν εἶναι τό ποσόν τό ὁποῖον ἀναγράφεται εἰς τό ἀσφαλιστήριο συμβόλαιον βάσει δηλώσεως τοῦ ἀσφαλιζομένου καί ἀποτελεῖ τό ἀνώτατον ὄριον εὐθύνης τοῦ ἀσφαλιστοῦ. Ἀντιθέτως ἡ ἀσφαλιστική ἀξία εἶναι ἡ πραγματική ἀξία, ἣν ἔχει διά τόν ἀσφαλιζόμενον τό ἀσφαλιζόμενον πρᾶγμα κατὰ τήν στιγμὴν τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως (τῆς ζημίας). Δηλαδή ἡ ἀξία τοῦ ἀσφαλιστικοῦ συμφέροντος.

ΙΟΙ.- Τί εἶναι ἀσφάλις τῆς πλήρους ἀξίας;

Απ. Ὄταν ἡ ἀσφαλιστική ἀξία καί τό ἀσφαλιζόμενον ποσόν εἶναι ἴσα.

ΙΟ2.- Τί εἶναι ὑπερασφάλις;

Απ. Ὄταν τό ήσφαλισμένον ποσόν εἶναι μεγαλύτερον τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας.

ΙΟ3.- Ποῖαι αἱ συνέπειαι τῆς ὑπερασφαλίσεως ἐάν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐνήργησε μετὰ δόλου ἢ ἀπάτης;

Απ. Ἐάν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐνήργησε μετὰ δόλου ἢ ἀπάτης τότε ἡ ἀσφάλις δέν παράγει ἀποτελέσματα ὑπέρ τοῦ ήσφαλισμένου, δηλ. δέν δικαιουῦται νά λάβῃ τό ἀσφάλισμα καί ἐπί πλέον ὁ ἀσφαλιστής, ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται ἐν καλῇ πίστει, δικαιουῦται νά κρατήσῃ ὀλοκλήρον τό ἀσφάλιστρον.

ΙΟ4.- Ποῖαι αἱ συνέπειαι τῆς ὑπερασφαλίσεως ἐάν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐνήργησεν ἄνευ δόλου ἢ ἀπάτης;

Απ. Ἐάν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐνήργησεν ἄνευ δόλου ἢ ἀπάτης τότε ἡ ἀσφάλις εἶναι ἰσχυρά μόνον μέχρι τῆς ἀξίας τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων. Καί ὁ ἀσφαλιζόμενος δέν ὑποχρεοῦται νά πληρώσῃ τό ἀσφάλιστρον διά τό ὑπερβάλλον ποσόν, ἀλλ' ὀφείλει $\frac{1}{2}\%$ ἐπί τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος ἤτοι 5%, ὡς ἀποζημίωσιν τοῦ ἀσφαλιστοῦ, λόγω τῆς λανθασμένης δηλώσεως τῆς ἀξίας, ἣν ἔκαμε.

ΙΟ5.- Τί εἶναι ὑπασφάλις;

Απ. Ὄταν τό ήσφαλισμένον ποσόν εἶναι μικρότερον ἀπό τήν ἀσφαλιστικὴν ἀξίαν.

ΙΟ6.- Διατί ἐν περιπτώσει ὑπασφαλίσεως δέν δικαιουῦται ὁ ήσφαλισμένος νά ἀπαιτήσῃ τήν πληρωμὴν ὀλοκλήρου τῆς ζημίας ἣν ὑπέστη;

Απ. Διότι ἐπλήρωσεν ἀσφάλιστρον ἐπί ήσφαλισμένου ποσοῦ

μικροτέρου τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας. Δηλαδή δέν ἐνήργησεν ἀσφάλισιν τῆς πλήρους ἀξίας, ἀλλά μόνον μέρους αὐτῆς.

107.- Τί συνεπείας ὑφίσταται ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐάν ἡ ἀσφάλισις κατὰ ζημιῶν καλύπτῃ μέρος μόνον τῆς ἀξίας τοῦ ἀσφαλισθέντος πράγματος;

Ἀπ. Ὑφίσταται ἀνάλογον μέρος τῶν ζημιῶν ἢ ἀπωλειῶν. Δηλαδή ὁ ἀσφαλιστὴς εὐθύνεται μόνον κατ' ἀναλογίαν τῆς σχέσεως μεταξύ τοῦ ἠσφαλισμένου ποσοῦ καὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας.

108.- Ἐν περιπτώσει ὑπασφαλίσεως ἐάν συμβῇ ὀλική δηλ. ὀλοσχερῆς ζημία τί εὐθύνεται νά πληρώσῃ ὡς ἀποζημιώσιν ὁ ἀσφαλιστὴς;

Ἀπ. Ὀλοκλήρον τὸ ἠσφαλισμένον ποσόν. Τὴν πέραν τοῦ ἠσφαλισμένου ποσοῦ ζημίαν τὴν ὑφίσταται ὁ ἀσφαλιζόμενος, θεωρούμενος ὡς συνασφαλιστὴς δηλ. ὡς ἀσφαλιστὴς τοῦ ἑαυτοῦ του διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἠσφαλισμένου ποσοῦ μέρος τῆς ζημίας.

109.- Ἐν περιπτώσει ὑπασφαλίσεως ἐάν συμβῇ μερική ζημία π.χ. ἠσφαλισμένον ποσόν δρχ. 100 ἐκ. ἀσφαλιστικὴ ἀξία δρχ. 200 ἐκ. -ζημία 50 ἐκ. - Πόσιν εἶναι ἡ εὐθύνη τοῦ ἀσφαλιστοῦ;

Ἀπ. Ὁ ἀσφαλιστὴς εὐθύνεται μόνον διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας ἀναλογίαν τοῦ ἠσφαλισμένου ποσοῦ (100) πρὸς τὴν ἀσφαλιστικὴν ἀξίαν (200) δηλ. 50 ἐκ. $\times \frac{100}{200}$ ἤτοι δι' 25 ἐκ. - Διὰ τὰ ὑπόλοιπα 25 ἐκ. τὴν ζημίαν ὑφίσταται ὁ ἴδιος ὁ ἀσφαλιζόμενος, θεωρούμενος τρόπον τινα ὡς ἀσφαλιστὴς τοῦ ἑαυτοῦ του (συνασφαλιστὴς).

110.- Ἐπιτρέπεται νά ἀποκλεισθῶσι δι' εἰδικῆς συμφωνίας αἱ συνέπειαι τῆς ὑπασφαλίσεως διὰ τὸν ἀσφαλιζόμενον καὶ εἰς ποίαν περίπτωσιν;

Ἀπ. Ἐπιτρέπεται ὅταν ἡ ζημία ἢ ἡ ἀπώλεια ὀλοκλήρου τοῦ ἠσφαλισμένου πράγματος εἶναι ἀδύνατος ἢ σπανία.

111.- Πῶς λέγεται ἡ ἀσφάλισις ὅταν συμφωνεῖται ὁ ἀποκλεισμός τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπασφαλίσεως;

Ἀπ. Ἀσφάλισις εἰς πρῶτον κίνδυνον.

112.- Τί συμφωνίαν περιλαμβάνει ἡ ἀσφάλισις "εἰς πρῶτον κίνδυνον";

Απ. Τὴν συμφωνίαν ὅτι ὁ ἀσφαλιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ καθε ἐπισυμβαίνουσαν ζημίαν, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπαρξιν ὑπασφαλίσσεως, μὲ ἀνώτατον ὄριον εὐθύνης τοῦ ἀσφαλιστοῦ τὸ ἠσφαλισμένον ποσόν. Π.χ. ἠσφαλισμένον ποσόν δρχ. 100 ἐκ. - ἀσφαλιστικὴ ἀξία δρχ. 200 ἐκ. - Ζημία 50 ἐκ. - Ἐν περιπτώσει συνήθους ἀσφαλίσσεως ὁ ἀσφαλιστὴς θὰ ἐπλήρωνε 25 ἐκ. Ἐν περιπτώσει ἀσφαλίσσεως εἰς πρῶτον κίνδυνον θὰ πληρώσῃ ὀλόκληρον τὴν ζημίαν ἥτοι 50 ἐκ. Ἐὰν ὅμως ἡ ζημία εἶναι 120 ἐκ. τότε εἰς περιπτώσει ἀσφαλίσσεως εἰς πρῶτον κίνδυνον ὁ ἀσφαλιστὴς δέν θὰ πληρώσῃ ὀλόκληρον τὸ ποσόν τοῦτο, διότι ἡ ζημία ὑπερβαίνει τὸ ἠσφαλισμένον ποσόν, τὸ ὁποῖον εἴπομεν ὅτι ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ὄριον εὐθύνης τοῦ ἀσφαλιστοῦ. Ἄρα θὰ πληρώσῃ μόνον τὰ 100 ἐκ.; ἐνῶ εἰάν ὑπῆρχε συνήθης ἀσφάλισις θὰ ἐπλήρωνε μόνον τὰ $\frac{100}{200}$ τῶν 120, ἥτοι 60 ἐκ.

II3.- Εἶναι βαρυτέρα ἢ ἐλαφωτέρα ἡ εὐθύνη τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἐν περιπτώσει ἀσφαλίσσεως εἰς πρῶτον κίνδυνον καὶ διατί;

Απ. Εἶναι βαρυτέρα, διότι ἐνῶ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ ὀλόκληρον τὴν ζημίαν (μέχρι τοῦ ἀνωτᾶ του ὁρίου τοῦ ἠσφαλισμένου ποσοῦ), εἰσπράττει ἀσφαλιστρον μόνον ἐπὶ τοῦ ἠσφαλισμένου ποσοῦ καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς πλήρους ἀσφαλιστικῆς ἀξίας.

II4.- Κατὰ ποῖον τρόπον ἰσοφαρίζει ὁ ἀσφαλιστὴς τὴν βαρυτέραν εὐθύνην ἣν ἀναλαμβάνει διὰ τῆς ἀσφαλίσσεως εἰς πρῶτον κίνδυνον;

Απ. Διὰ τῆς εἰσπράξεως μεγαλυτέρου ποσοστοῦ ἀσφαλιστροῦ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἰσπράττει εἰς τὴν συνήθη ἀσφάλισιν.

II4.- Τί εἶναι ἀσφάλισις εἰς δεύτερον κίνδυνον;

Απ. Εἶναι ἡ συμφωνία καθ' ἣν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἀναλαμβάνει ὁ ἴδιος νὰ φέρῃ ὅλας τὰς ζημίας μέχρις ὁρισμένου ὁρίου. Π.χ. Ἀσφαλιζέται οἰκοδομὴ ἀξίας 500 ἐκ. δρχ. καὶ συμφωνεῖται ὅτι εἰάν συμβῇ ζημία μέχρι δρχ. 100 ἐκ. ὁ ἀσφαλιστὴς δέν θὰ πληρώσῃ οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν. Διὰ ζημίας ὅμως πέραν τῶν 100 ἐκ.; εὐθύνεται ὁ ἀσφαλιστὴς Π.χ. εἰάν συμβῇ εἰς τὸ ἄνω παράδειγμα ζημία 150 ἐκ. ὁ ἀσφαλιστὴς θὰ πληρώσῃ ἀποζημίωσιν μόνον διὰ τὰ 50 ἐκ.

II5.- Πότε υπάρχει πολλαπλή συνασφάλισις;

Απ. Όταν καλύπτεται τό αυτό συμφέρον κατά τοῦ αὐτοῦ κινδύνου εἰς πλείονας τοῦ ἑνός ἀσφαλιστάς, χωρίς τό σύνολον τῶν ἡσφαλισμένων ποσῶν νά υπερβαίνει τήν ἀσφαλιστικὴν ἀξίαν.

II6.- Τί εἶναι διπλή ἀσφάλισις;

Απ. Όταν καλύπτεται τό αὐτό συμφέρον κατά τοῦ αὐτοῦ κινδύνου εἰς πλείονας τοῦ ἑνός ἀσφαλιστάς καί τό σύνολον τῶν ἡσφαλισμένων ποσῶν ὑπερβαίνει τήν ἀσφαλιστικὴν ἀξίαν.

II7. Εἶναι ἔγκυρος ἡ διπλή ἀσφάλισις;

Απ. Κατά κανόνα ὄχι (Ε.Ν.Ι99). Εἶναι ἄκυρος.

~~II8.~~ II8.- Πότε εἶναι ἰσχυρά ἡ διπλή ἀσφάλισις, κατά τόν Ε.Ν.;

Απ. Εἰς τὰς ἐξῆς 4 περιπτώσεις:

α) ὅταν ἡ δευτέρα ἀσφάλισις ἐγένετο ὑπό τήν αἵρεσιν τῆς ἀκυρότητος τῆς πρώτης

β) ὅταν ἡ δευτέρα ἀσφάλισις συνήφθη ὑπό τήν αἵρεσιν τῆς ἀφερεγγυότητος τοῦ πρώτου ἀσφαλιστοῦ.

γ) ὅταν τὰ δικαιώματα τὰ πηγάζοντα ἐκ τῆς πρώτης ἀσφαλίσεως ἐξεχωρήθησαν πρός τόν δεύτερον ἀσφαλιστήν.

δ) ὅταν ὁ ἀσφαλιζόμενος παρητήθη τῶν ἔναντι τοῦ πρώτου ἀσφαλιστοῦ δικαιωμάτων του.

II9.- Πότε ἐμφανίζεται ἰδιαιτέρως ἡ σημασία τοῦ ἡσφαλισμένου ποσοῦ καί τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας;

Απ. Όταν τό νόμισμα εἰς ὃ συνάπτεται ἡ ἀσφάλισις ταλαντεύεται σηλ.; ὑφίσταται νομισματικὰς διακυμάνσεις τῆς ἀξίας του.

II0.- Εἰς περίπτωσιν ἀσταθείας τοῦ νομίσματος, ποία ἀνάγκη παρουσιάζεται ὡς πρός τήν ἀσφαλιστικὴν ἀξίαν;

Απ. Παρίσταται ἀνάγκη ὅπως ἡ ἀσφαλιστικὴ ἀξία διατυπώνεται εἰς νομισματικὴν μονάδα ὅσον τό δυνατόν πλέον σταθεράν.

II1.- Ὑπάρχουσι κατά θεωρίαν τρόποι διατυπώσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας εἰς σταθεράν νομισματικὴν μονάδα καί ποῖοι εἶναι οἱ τρόποι οὗτοι;

Απ. 1) Ἀσφάλισις εἰς ξένον νόμισμα.

2) Ἀσφάλισις εἰς χρυσόν

3) Ἀσφάλισις εἰς τιμαριθμικὰς μονάδας.

122.- Κατά νόμον ἐπιτρέπεται ἡ διατύπωσις τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας ἐν Ἑλλάδι εἰς ξένα νομίματα, εἰς χρυσόν ἢ εἰς τιμαριθμικὰς μονάδας; Ἀπ. Ὁχι.-

123.- Ἐφ' ὅσον ὁ νόμος ἀπαγορεύει τὴν διατύπωσιν τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας εἰς σταθερὰν νομισματικὴν μονάδα, κατὰ ποῖον τρόπον δύνανται οἱ ἀσφαλιζόμενοι νὰ προστατευθοῦν κατὰ τῆς περιπτώσεως νὰ εὐρεθοῦν ὑπασφαλισμένοι συνεπεῖα ἐκπτώσεως τῆς ἀξίας τοῦ νομίμου νομίματος;

Ἀπ. Μόνον διὰ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἀξίας τῶν ἀσφαλιζομένων πραγμάτων καὶ τῆς συνεχοῦς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἠσφαλισμένων ποσῶν πρὸς τὰς ἀσφαλιστικὰς ἀξίας. Δηλ. διὰ συμπληρωματικῶν ἀσφαλίσεων.

124.- Ἐκτός τῶν εἰς νομισματικοὺς λόγους ὀφειλομένων διακυμάνσεων τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας ὑφίστανται καὶ διακυμάνσεις τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας ὀφειλόμεναι εἰς ἄλλους λόγους καὶ ποίους;

Ἀπ. Ὑφίστανται διακυμάνσεις τιμῶν ἢ τῆς ἐμπορικῆς ἀξίας τῶν ἠσφαλισμένων πραγμάτων. Π.χ. αὐξάνει ἡ τιμὴ τοῦ ἐλαίου εἰς τὴν ἀγορᾶν. Καὶ ἐνῶ ὅταν συνήφθη ἡ ἀσφαλιστικὴ σύμβασις ὑπῆρχεν ἀσφάλισις τῆς πλήρους ἀξίας, μεταγενεστέρως λόγῳ τῆς ὑψώσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου ἡ ἀσφάλισις τῆς πλήρους ἀξίας καθίσταται ὑπασφάλισις.

125.- Ὑπάρχουν διακυμάνσεις τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας ὀφειλόμεναι εἰς μεταβολὰς οὐχὶ τῆς ἀξίας τῶν ἠσφαλισμένων πραγμάτων, ἀλλ' εἰς μεταβολὰς αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων;

Ἀπ. Ναί, ὑπάρχουν διακυμάνσεις λόγῳ ἀνανεώσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν ἠσφαλισμένων πραγμάτων ἢ λόγῳ προσθήκης νέων πραγμάτων, ἢ λόγῳ προσθήκης νέων κινδύνων.

126.- Πῶς ἀσφαλιζόνται αἱ διακυμάνσεις τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας αἱ ὀφειλόμεναι εἰς μεταβολὰς αὐτῶν τούτων τῶν ἀσφαλιζομένων πραγμάτων;

Ἀπ. Διὰ τῆς λεγομένης "ρήτρας προνοίας" ἢ "ρήτρας υπεραξίας", δυνάμει τῆς ὁποίας αἱ προστιθέμεναι νέα ἀξία ἢ οἱ νέοι κίνδυνοι ἀσφαλιζόνται μὲ τὸ ἀρχικόν ἀσφαλιστήριον, ἄνευ ἐκδόσεως προσθέτου πράξεως, ἀρκεῖ ἡ προσθήκη νὰ μὴ ὑπερβαίῃ ὠρισμένον συμπεφωνημένον ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ ποσόν.

αω
QV P

§ 3.- Μορφαί τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἐπιχειρήσεως.

1.- Ποῖαι αἱ δύο βασικαί μορφαί τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως;

Ἀπ. Ἡ σωματειακὴ μορφή καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ μορφή.

2.- Ποῖος εἶναι ὁ ἐπιχειρηματίας εἰς τὴν σωματειακὴν μορφήν;

Ἀπ. Ὁ ἀσφαλιστής.

3.- Ποῖος ὁ ἐπιχειρηματίας εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν μορφήν ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως;

Ἀπ. Ὁ ἀσφαλιστής.

4.- Ποῖα εἶναι τὰ δύο κριτήρια ἐξ ὧν διακρίνονται αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις σωματειακῆς μορφῆς ἀπὸ τὰς ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις ἐπαγγελματικῆς μορφῆς;

Ἀπ. α) Σχηματισμὸς θελήσεως καὶ δρᾶσις πραγματοποιοῦνται ἀπὸ τὴν ἀσφαλιστικὴν κοινότητα εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις σωματειακῆς μορφῆς. Εἰς αὐτὰς ὁ ἐπιχειρηματίας εἶναι ἡ κοινότης ἡ ἀσφαλιστικὴ. Δηλαδή τὸ σύνολον τῶν ἠσφαλισμένων. Ἀντιθέτως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐπαγγελματικῆς μορφῆς θέλησις καὶ δρᾶσις πραγματοποιοῦνται οὐχὶ ὑπὸ τῶν ἠσφαλισμένων ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐπιχειρηματιῶν, οἵτινες εἶναι διάφορα (ἕτερα) πρόσωπα ἀπὸ τοῦς ἠσφαλισμένους.

β) Κατὰ κανόνα εἰς τὰς σωματειακὰς μορφὰς ἀποκλείεται κάθε ἐπιδίωξις κέρδους. Δηλαδή οἱ ἠσφαλισμένοι οἱ ὅποιοι εἶναι καὶ οἱ ἐπιχειρηματῆται εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις σωματειακῆς μορφῆς ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὴν κάλυψιν τῆς ἀνάγκης, ἥτις ἐνδέχεται νὰ προκύψῃ εἰς τινα ἐξ αὐτῶν (τῶν ἠσφαλισμένων) καὶ οὐχὶ εἰς κέρδος. Ἀντιθέτως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐπαγγελματικῆς μορφῆς ὁ ἐπιχειρηματίας ἢ οἱ ἐπιχειρηματῆται, οἱ ὅποιοι εἶναι ἕτερα πρόσωπα ἐκτὸς τῶν ἠσφαλισμένων, ἀποβλέπουσιν ἀκριβῶς καὶ μόνον εἰς τὴν ἐπίτευξιν ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέρου κέρδους.

Οὕτω εἶδομεν ἀνωτέρω ὅτι εἰς τοῦς ἀλληλοασφαλιστικούς συνεταιρισμούς, οἱ ὅποιοι εἶναι ἐπιχειρήσεις σωματειακῆς μορφῆς, ἐφαρμόζεται ἡ "μέθοδος κατανομῆς" διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἀσφαλίστρου.

Δηλαδή καθορίζεται τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν ἐντὸς ὠρισμένης περιόδου καὶ κατανέμεται εἰς τὰ μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ χάρις νὰ προστίθεται εἰς τὸ κατανεμητέον ποσὸν καὶ κέρδος.

5.- Πόσων εἰδῶν ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις σωματειακῆς μορφῆς ἔχομεν καὶ ποῖα εἶναι τὰ εἶδη ταῦτα;

Απ. Τριῶν εἰδῶν.

α) Τοὺς ἄσφαλιστικούς ὀργανισμοὺς δημοσίου δικαίου.

β) τοὺς ἀλληλασφαλιστικούς συνεταιρισμοὺς.

γ) τὰ ἀλληλοβοηθητικὰ ταμεῖα τῶν σωματείων.

6.- Πόσων εἰδῶν ἐπιχειρήσεις ἐπαγγελματικῆς μορφῆς ἔχομεν καὶ ποῖα εἶναι τὰ εἶδη ταῦτα;

Απ. Τριῶν εἰδῶν:

α) Ἀτομικοὶ ἀσφαλισταί.

β) Ἀνώνυμοι ἐταιρίαι

γ) Ἄλλου εἴδους ἐταιρίαι (πλὴν ἀνωνύμων).

7.- Τὸ κριτήριον τοῦ κέρδους εἶναι πάντοτε τὸ διακριτικὸν γνῶρισμα μεταξὺ τῶν μορφῶν ἐπιχειρήσεων σωματειακοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ εἴδους;

Απ. Ὀχι, διότι ὑπάρχουν ἐνίοτε ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ δημοσίου δικαίου, δηλαδή σωματειακῆς μορφῆς, οἱ ὁποῖοι ἀποβλέπουν εἰς κέρδος.

Καί ἂν ἀντιθέτως ἐνίοτε ὑπάρχουν ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι αἱ ὁποῖαι δὲν ἀποβλέπουν εἰς κέρδος, ἀλλ' εἰς κοινωφελῆ σκοπὸν.

Ἄλλ' αἱ τοιαῦται ἐπιχειρήσεις ἀποτελοῦν τὰς ἐξαιρέσεις καὶ ὄχι τὸν κανόνα.

8.- Ὑφίσταται ἐνδιάμεσος μορφή μεταξὺ ἐπιχειρήσεων μορφῆς σωματειακῆς (μὴ κερδοσκοπικῆς) καὶ μορφῆς ἐπαγγελματικῆς (κερδοσκοπικῆς);

Απ. Ναι α) Ὑπάρχουν ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι (ἐπαγγελματικὴ μορφή) αἱ ὁποῖαι τὰ κέρδη των δὲν τὰ διανέμουν εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας (χρηματοδότας) των, ἀλλ' εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους.

β) Ἐπίσης ὑπάρχουν καὶ ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοί, οἱ ὁποῖοι δὲν περιορίζονται εἰς τὸ νὰ καλύπτουν τὰς ἀνάγκας τῶν εἰς κοινότητα συνησπισμένων μελῶν των, ἀλλ' ἀσφαλίζουν καὶ μὴ μέλη των.

Ι. ΣΩΜΑΤΕΙΑΚΑΙ ΜΟΡΦΑΙ

9.- Πόσα είδη ασφαλιστικῶν ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ἔχομεν καὶ ποῖα εἶναι ταῦτα;

’Απ. Τρία. Ασφαλιστικούς ὀργανισμούς α) ἀναγκαστικῆς ἀσφαλίσσεως β) μονοπωλιακῆς ἀσφαλίσσεως καὶ γ) συναγωνιστικῆς ἀσφαλίσσεως.

10.- Ποῖον τὸ διακριτικὸν γνῶρισμα τῶν ὀργανισμῶν ἀναγκαστικῆς ἀσφαλίσσεως;

’Απ. Τὸ ὅτι ὅλα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀναγκ. ἀσφάλισιν ἀντικείμενα ὀφείλουν ν’ἀσφαλίζωνται εἰς τὸν ὀργανισμόν.

11.- Ποῖοι εἶναι οἱ δύο τρόποι, καθ’οὓς δύναται νὰ γίνεταὶ ἡ ἀσφάλισις εἰς τοὺς ασφαλιστικούς ὀργανισμούς ἀναγκαστικῆς ἀσφαλίσσεως;

’Απ. Εἴτε αὐτομάτως δυνάμει τοῦ νόμου, εἴτε κατόπιν ἰδιαιτέρας ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως, ἥτις ὀφείλει δυνάμει νομοθετικῆς ἐπιταγῆς νὰ συνομολογηθῇ ἐκάστοτε.

12.- Ἀπαριθμήσατε ἀπλῶς πικραδεύματα ασφαλιστικῶν ὀργανισμῶν ἀναγκαστικῆς ἀσφαλίσσεως ἐν Ἑλλάδι;

’Απ. α) Ὁ Αὐτόνομος Ὄργανισμὸς Ἀσφαλίσσεως Κινδύνων Πολέμου (Α.Ο.Κ.Π.) τοῦ Α.Ν. 2116/1939.
β) Τὸ Ἀντασφαλιστικὸν Ἰδρυμα τῆς Ἑλλάδος (Α.Ι.Ε.) τοῦ Α.Ν. 2161/1939.

13.- Ποῖον τὸ διακριτικὸν γνῶρισμα τῶν ἀσφ. ὀργανισμῶν μονοπωλιακῆς ἀσφαλίσσεως καὶ πῶς διακρίνονται ἀπὸ τοὺς ἀσφ. ὀργανισμούς ἀναγκαστικῆς ἀσφαλίσσεως;

’Απ. Εἰς τοὺς ὀργανισμούς μονοπωλιακῆς ἀσφαλίσσεως οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ασφαλισθοῦν ἢ νὰ μείνουν ἀνασφαλιστοί. Κανεὶς δὲν τοὺς ἐξαναγκάζει νὰ ασφαλισθοῦν. Ἀλλὰ ἐὰν θέλουν νὰ ασφαλισθοῦν δὲν ἔχουν ἐπιλογὴν μεταξὺ πλειόνων ἀσφαλιστῶν, διότι ὁ ὀργανισμὸς ἔχει τὸ μονοπώλιον τῆς ἀσφαλίσσεως καὶ ἐπομένως δὲν δύναται ν’ασφαλισθοῦν ἄλλοῦ παρά μόνον εἰς τὸν μονοπωλιακὸν ἀσφαλιστικὸν ὀργανισμόν. Ἀπαγορεύεται δηλαδὴ ἡ σὺναψις ἀσφαλίσσεως μὲ ἄλλον ἀσφαλιστὴν καὶ τιμωρεῖται ποινικῶς.

14.- 'Υπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ ἀσκοῦντες μονοπώλιακὴν ἀσφάλισιν;

Απ. Ὁχι.

15.- Ποῖον τὸ διακριτικὸν πνῶρισμα τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν συναγωνιστικῆς ἀσφαλίσεως;

Απ. Τὸ ὅτι οἱ ὀργανισμοὶ αὐτοὶ συναγωνίζονται μὲ τὰς ἰδιωτικὰς ἀσφ. ἐπιχειρήσεις.

16.- Ἀπαριθμήσατε παραδείγματα ἐν Ἑλλάδι ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου συναγωνιστικῆς ἀσφαλίσεως;

Απ. α) Τὸ ἄλλοτε αὐτοτελές Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων (χαλάζης καὶ παγετῶν) τὸ ὁποῖον ἤδη συνεχω-νεύθη μὲ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

β) Τὸ ἄλλοτε λειτουργήσαν ἐν Ἑλλάδι Ἐθνικὸν Ἰδρυμα Ἀσφαλειῶν Ρώμης.

17.- Ἀναφέρατε ὠρισμένα χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου;

Απ. α) Διέπονται ὑπὸ εἰδικῶν νόμων

β) Ἀπολαμβάνουν ὠρισμένων προνομίων π.χ. εἴσπραξις ἀσφαλιστρῶν ὡς δημοσίων ἐσόδων, φορολογικαὶ ἀτέλειαι, δωρεάν (ἀτελεῖς) δημοσιεύσεις ἰσολογισμῶν, ἐγγύησις ἐλλειμμάτων ὑπὸ τοῦ Κράτους κλπ.

γ) Ὑπέχουν ὠρισμένας ὑποχρεώσεις καὶ κυρίως ὑποχρεοῦνται νὰ δεχῶνται πᾶσαν προτεينوμένην ἀσφάλισιν, χωρὶς νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς ἢ ἀπορρίψεως τῶν κακῶν κινδύνων.

18.- Ἐκτός τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου γνωρίζετε καὶ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου τὰ ὁποῖα ἐπαγγέλονται εἰς ἄλλας χώρας τὸν ἀσφαλιστὴν;

Απ. α) Τὸ Κράτος

β) Οἱ Δήμοι

γ) Αἱ Κοινότητες.

19.- Ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι κρατικὴ ὑπηρεσία, ἣτις ἔλαβε διὰ νόμου τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ ἀσφαλίσεις ζωῆς;

Απ. Τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμειυτήρια (Α.Ν.2723/1940).

20.- Εἰς τί ἀποβλέπουν οἱ ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοί;

Απ. Εἰς τὸ νὰ διανέμουν εἰς τὸ σύνολον τῶν μελῶν των τὰς ζημίας, αἱ ὁποῖαι πλήττουν ἰδιαιτέρως κάθε μέλος των.

21.- Ποῖον τὸ σπουδαιότερον γνῶρισμα τῶν ἀλληλασφαλιστικῶν συνεταιρισμῶν;

Ἀπ. Ἀποτελοῦσιν ἔκωσιν τῶν ἀπειλουμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κινδύνου προσώπων. Δηλαδή ἀσφαλισταί καί ἀσφαλιζόμενοι εἶναι τὰ ἴδια πρόσωπα, ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως.

22.- Ἐπιτρέπονται ἐν Ἑλλάδι οἱ ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοὶ παντός εἴδους;

Ἀπ. Naί με μόνην ἐξαίρεσιν τῶν ἀφορώντων τὰς ἀσφαλίσεως ζωῆς.

23.- Διὰ τὴν σύστασιν ἀλληλασφαλιστικῶν συνεταιρισμῶν ἀπαιτεῖται ὠρισμένη διατύπωσις;

Ἀπ. Naί, ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἄδεια διὰ Β.Δ/τος ἐκδιδομένη μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (ἄρθρ. 33 τοῦ Ν.1023).

24.- Ἀπαριθμήσατε παραδείγματα ἀλληλασφαλιστικῶν συνεταιρισμῶν ἐν Ἑλλάδι;

Ἀπ. α) Ἀλληλ. Συνεταιρισμὸς τῶν Πλοιοκτητῶν Πειραιῶς
β) Ἀλληλ. Συνεταιρισμὸς Ἰδιοκτητῶν Ἀλωνιστικῶν μηχανῶν ἐν Ἀρτίσῃ καὶ Σέρραϊς.

25.- Ἐκτός τῶν ἀλληλασφαλιστικῶν συνεταιρισμῶν ὑπάρχουν καί ἄλλαι ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις με βᾶσιν τὴν ἀμοιβαιότητα;

Ἀπ. Naί τὰ ἀλληλοβοηθητικὰ ταμεῖα τῶν σωματείων (Νόμος 281).

26.- Ἀπαιτεῖται ὠρισμένη διατύπωσις διὰ τὴν λειτουργίαν ἀλληλοβοηθητικῶν Ταμεῖων συνεταιρισμῶν;

Ἀπ. Naί, ἄδεια τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (ἄρθρ. 31 Ν.1023).

27.- Ὑφίσταται ἐν Ἑλλάδι ἀλληλοβοηθητικὰ ταμεῖα συνεταιρισμῶν καί εἰς ποίους κλάδους λειτουργοῦν;

Ἀπ. Naί, εἰς τοὺς κλάδους ἀτυχημάτων ἢ ζωῆς, ἀλλὰ ὑπάρχονται εἰς τὴν Κοινωνικὴν ἀσφάλισιν καί εἰς τὴν ἰσομοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

II. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΜΟΡΦΑΙ

28.- Ἐπιτρέπεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰ ἴτομα, νὰ ἀσκοῦν ἀσφαλιστικὴν ἐπιχείρησιν μόνον τῶν ἑκαστον, χωρὶς νὰ ἀποτελοῦν μετ' ἄλλων ἐταιρίαν; Δηλαδή διακαιοῦται ὁ Γεώργιος Παπαδόπουλος, φέρει εἶπε ἵν, νὰ

άνοίξη γραφεῖον καί νά δέχεται κινδύνους, νά ἐκδίδη μέ τό ὄνομα τοῦ ἀσφαλιστήρια συμβόλαια, νά εἰσπράττη ἀσφάλιστρα καί νά πληρώνη ἀσφαλιστικᾶς ἀποζημιώσεις ὅταν πραγματοποιηθῇ κίνδυνος, ὄν ἀνέλαβε (ἠσφάλισε);

Απ. Κατ' ἀρχήν ὄχι, διότι ὁ νόμος 1023/1917 ἐπιτρέπει τήν ἀσκήσιν ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως μόνον εἰς τὰς ἀνωνύμους ἐταιρίας, καί ὄχι εἰς ἕν ἄτομον.

29.- Ποῖται εἶναι ἐν Ἑλλάδι αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος ὅτι ἡ ἀσφαλιστική ἐπιχείρησις ἀσκειῖται ἐν Ἑλλάδι μόνον ὑπό ἀνωνύμου Ἐταιρίας;

Απ. Ὑπάρχουν μόνον πέντε ἐξαιρέσεις ἤτοι

α) Πᾶν ἄτομον (πρόσωπον φυσικόν) δικαιούται νά ἀσκήῃ ἐλευθέρως ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικήν ἐπιχείρησιν ὡς ἄτομον εἰς τόν κλάδον ἀντασφαλίσεων. Δηλαδή ὅταν ἀντασφαλίζει ἀσφαλιστικᾶς ἐταιρείας. Πρὸς τοῦτο δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας. Ἐπίσης καί πᾶσα ἐταιρία μὴ ἀνώνυμος (π.χ. ὁμόρρυθμος ἢ ἑτερόρρυθμος) δικαιούται νά ἀσκήῃ ἐπιχείρησιν ἀντασφαλίσεων.

β) Πᾶς ἀσφαλιστής τοῦ Αλόυδ καί Λονδίνου δικαιούται νά ἀσκήῃ ἐν Ἑλλάδι ἐπιχείρησιν "θαλασσίων" ἀσφαλίσεων, διὰ μέσου Ασφαλειομεσίτου ἐδρεύοντος ἐν Ἀγγλίᾳ καί ἔχοντος ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωπον ἀνεγνωρισμένον δι' εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Οἱ ἀσφαλισταί τοῦ Αλόυδ ἔργάζονται μεμονωμένως καί ἀτομικῶς, ἕκαστος διὰ λ/σμόν του καί δὲν ἀποτελοῦν Ἐταιρίαν.

γ) Οἱ ὄργανισμοί δημοσίου δικαίου π.χ. Ταμείου Γεωργικῶν Ασφαλίσεων, ἢ τό ἄλλοτε λειτουργήσαν ἐν Ἑλλάδι Ἐθνικόν Ἰδρυμα Ἀσφαλειῶν τῆς Ρώμης (Ἰταλίας).

δ) Οἱ ἀλληλασφαλιστικοί συνεταιρισμοί.

ε) Τὰ ἀλληλοβοηθητικὰ ταμεῖα τῶν σωματείων.

30.- Οἱ ἀσφαλισταί τοῦ Αλόυδ ἔς Λονδίνου ἀποτελοῦν μεταξύ των ἐταιρίαν καί ποίου εἴδους;

Απ. Δὲν ἀποτελοῦν ἐταιρίαν. Ἐκαστος ἐργάζεται (ἀσφαλίζει) ὡς ἄτομον δι' ἴδιον λ/σμόν. Δηλ. ἀναλαμβάνει κινδύνους ἢ τμῆμα κινδύνου μόνος του εἰς βάρος του.

31.- Το ασφαλιστήριο συμβόλαιον του Άλδούδ'ς Λονδίνου εκδίδεται συνήθως από ένα ασφαλιστήν του Άλδούδ'ς;

Απ. Όχι συνήθως εκδίδεται από πολλούς μαζί, έκαστος όμως αναλαμβάνει ώρισμένον ποσοστόν (τμήμα) του καλυπτομένου κινδύνου.

32.- Παγκοσμίως ποίου είδους ιδιωτική ύ ασφαλιστική επιχείρησις κυριαρχεί σήμερον;

Απ. Η άνωνύμος εταιρία.

33.- Μεταξύ των διαφόρων μορφών ασφαλιστικών επιχερήσεων ποία είναι ή κυριωτέρα εις την ιδιωτικήν ασφάλισιν;

Απ. Η μορφή της άνωνύμου εταιρίας.

34.- Ποία τά καθήκοντα των ασφαλιστικών άνωνύμων Εταιριών κατά την διάρκεια της λειτουργίας των έναντι της Εποπτικής Αρχής (του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας);

α) Υποβολή κατ' έτος πινάκων των συναφθεισών ασφαλειών, των έκκρεμών ζημιών, των πληρωθεισών αποζημιώσεων και των εισπραχθέντων ασφαλιστρων.

β) Είδικώς δια τας ασφαλιστικάς εταιρίας κλάδου ζωής ύποβολή πινάκων.

I. του είδους και του ποσοϋ έκάστης συναφθείσης ασφαλείας.

II. του χρόνου πληρωμής των ασφαλιστρων

III. του ποσοϋ των προς τούς ήσφαλισμένους χαρηγηθέντων δανείων.

IV. του ποσοϋ των γενομένων έξοφλήσεων και άκυρώσεων ασφαλειών.

V. του ποσοϋ των επαναχθεισών έν ισχύϊ ασφαλειών.

VI. του ποσοϋ των έκ της άλλοδαπής εις την ήμεδαπήν μετενεχθεισών ασφαλειών και των συνεπειών μεταφοράς της κατοικίας του ήσφαλισμένου εις την άλλοδαπήν μετενεχθεισών έκ της ήμεδαπής εις την άλλοδαπήν ασφαλειών.

35.- Ποία είναι ή κυριωτέρα διαφορά μεταξύ συνήθους άνωνύμου εταιρίας και ύ ασφαλιστικής άνωνύμου εταιρίας;

Απ. ή σημασία του μετοχικού κεφαλαίου. Διότι ένψ εις τας συνήθεις άνωνύμους εταιρίας τό μετοχικόν κεφάλαιον

λαιον χρησιμεύει κυρίως ὡς μέσον λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἀποκτήσεως ἐγκαταστάσεων ἀπαιτουμένων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς, ἀντιθέτως εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς ἀνωνύμους ἐταιρίας τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον δὲν χρησιμοποιεῖται κυρίως δι' ἐγκαταστάσεις (διότι δὲν χρειάζονται μεγάλαι τοιαῦται) οὐτε ὡς μέσον λειτουργίας (διότι ὑφίστανται τοιαῦτα μέσα ἐκ τῆς εἰσπράξεως ἀσφαλιστρῶν), ἀλλὰ χρησιμεύει ὡς ἐγγύησις διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους.

36.- Τί εἶναι "ἀσφαλιστικὴ τοποθέτησις";

Απ. Εἶναι ἡ ἐπένδυσις μέρους τοῦ κεφαλαίου καὶ ὠρισμένου ἀποθεματικοῦ εἰς ἀξίας ρευστὰς ἢ εὐκόλως ρευστοποιησίμους ἢ σταθεράς.

37.- Ποίου εἴδους ἐπενδύσεις δύνανται νὰ ἀποτελέσωσιν ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν;

- Απ. 1) Καταθέσεις δραχμῶν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ.
 2) Καταθέσεις ξένων νομισμάτων ἢ συν/τος παρὰ ταῖς αὐταῖς Τραπεζαῖς.
 3) Καταθέσεις παρὰ ταῖς αὐταῖς Τραπεζαῖς τῶν κάτωθι εἰδῶν χρεωγράφων:

Α'. Ὁμολογιῶν ἦτοι:

- α) κρατικῶν ἐντόκων γραμματίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.
 β) ὁμολογιῶν τοῦ Ἑλλην. Δημοσίου.
 γ) " Ἑλληνικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου.
 δ) ὁμολογιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς
 ε) " Ἑλληνικῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν.
 στ) Ὑποθηκικῶν ὁμολογιῶν ἑλληνικῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν.

Β'. Μετοχῶν ἦτοι:

- ζ) μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
 η) " Ἑθνικῆς Τραπεζῆς
 θ) " ἐτέρων ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ἔχουσῶν μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ ἀποθεματικὰ ἄνω τῶν 4 δισεκ. δραχμῶν, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθν. Οἰκονομίας.

4) Οἰκοδομαὶ ἐλευθεραὶ παντός ἐμπραγμάτου δικαιώματος, κείμεναι εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ τῆς πόλεως Θεσ/νίκης, οὐ-

χι δι' ὀλόκληρον τὴν ἀξίαν αὐτῶν ἀλλὰ μόνον μέχρι τῶν $\frac{3}{4}$ τῆς ἀξίας των.

5) Οἰκόπεδα κείμενα ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ τῆς πόλεως Θεσ/νίκης ἀλλὰ μόνον μέχρι τοῦ $\frac{1}{2}$ τῆς ἀξίας των.

6) Ἐνυπόθηκα δάνεια ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως τὰ ὅποια χρηγεῖ ἢ ἐπιχειρήσις αὐτὴ πρὸς τρίτους ἐπὶ πρώτη υποθήκη ἀστικῶν ἀκινήτων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ τῆς πόλεως Θεσ/νίκης καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.-

38.- Χρεῶγραφα (ἦτοι ὁμολογίαι καὶ μετοχαί) γίνονται δεκτὰ εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ὑπὸ ποῖον ὄρον;

Ἀπ. Ὑπὸ τῶν ὄρον ὅτι εἶναι εἰσηγμένα εἰς Ἑλληνικὸν Χρηματιστήριον.

39.- Εἰς ποίαν τιμὴν ὑπολογίζονται τὰ κατατιθέμενα εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν χρεῶγραφα (ὁμολογίαι καὶ μετοχαί);

Ἀπ. Εἰς τὴν ἐπίσημον τιμὴν τοῦ Χρηματιστηρίου κατὰ τὴν προτεραίαν τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως αὐτῶν.

40.- Εἰς ποίας περιπτώσεις ὑφίσταται ὑποχρέωσις συμπληρώσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς τοποθετήσεως χρεωγράφων;

Ἀπ. Εἰς περίπτωσιν μειώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν χρεωγράφων

α.) συνεπείᾳ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως
β.) συνεπείᾳ υποτιμήσεως πλεον τῶν 25% τῆς τιμῆς τῶν χρεωγράφων ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τιμὴν τῆς καταθέσεως αὐτῶν.

41.- Δύναται ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις νὰ ἀναλάβῃ ἢ νὰ μετατρέψῃ τὴν ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν;

Ἀπ. Δύναται ἀλλὰ μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

42.- Ἡ ἀδεία ἀναλήψεως τῆς ἀσφαλιστικῆς τοποθετήσεως, ἀμα παρασχεθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἰσχύει ἀμέσως;

Ἀπ. Ὁχι - ἰσχύει μόνον μετὰ τὴν ἀπόδοσιν 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀδείας εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

43.- Ὑπὸ ποίας προϋποθέσεως ἔχει ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδώσῃ ἄδειαν ἀναλήψεως ἀσφαλιστικῆς τοποθετήσεως;

Απ. Ὑπὸ τὰς ἐξῆς τρεῖς προϋποθέσεις:

α) Ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται ἐκκρεμεῖς δίκαια κατὰ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως.

β) Ἐάν ἐτέρα νομίμως λειτουργοῦσα ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικὴ ἐπιχειρήσις ἀναλάβῃ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς αἰτουμένης τὴν ἀνάληψιν ἐπιχειρήσεως.

γ) μετὰ τὴν λήξιν πάντων τῶν ἀσφαλιστηρίων τῆς ἐπιχειρήσεως.

44.- Ποία ἡ σχέσις μεταξὺ ἠσφαλισμένων καὶ ἀσφαλιστικῆς τοποθετήσεως;

Απ. Οἱ ἠσφαλισμένοι ἔχουσι προνόμιον (προηγούμενον παντὸς ἄλλου εἰδικοῦ προνομίου) ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐν γένει τοποθετήσεων τῆς ἐταιρείας, παρ' ἣ τυγχάνουσιν ἠσφαλισμένοι.

45.- Ἐπιτρέπεται κατὰσχεσις τῆς ἀσφαλιστικῆς τοποθετήσεως εἰς χεῖρας τρίτου;

Απ. Μόνον δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως καὶ ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

46.- Ποῖα ποσὰ ὑποχρεοῦνται αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις νὰ ἐπενδύουν εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν;

Απ. Α. Ἡμεδαπαί Ἐταιρίαι

α) Τὸ τέταρτον τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς ἐταιρείας.

β) Τὸ πέμπτον τῶν καθαρῶν ἐτησίων κερδῶν τῆς Ἐταιρείας ὡς εἰδικὸν ἀποθεματικὸν καὶ μέχρις οὗ τὸ τοιοῦτον ἀποθεματικὸν ὑπερβῆ τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον.

γ) Τὸ ἡμισυ ἐκάστης εἰσπράξεως ἀσφαλιστρῶν ζωῆς ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ τῆς Ἐταιρείας.

Β. Ἀλλοδαπαί Ἐπιχειρήσεις

α) Ὀλόκληρος ἡ ἐγγύησις τῆς Ἐταιρείας

β) Τὸ ἡμισυ ἐκάστης εἰσπράξεως ἀσφαλιστρῶν ζωῆς, ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ τῆς Ἐταιρείας.

47.- Έκτός τῶν ἀνωτύμων Ἑταιριῶν ἀπαντῶνται καί ἄλλου εἴδους Ἑταιρίαι ἀσκοῦσαι ἀσφαλιστικὴν ἐπιχείρησιν;

Ἀπ. Σπανίως. Ἐν Ἑλλάδι αἱ μὴ ἀνώνυμοι ἑταιρίαι (ὁμόρρυθμοι, ἔτερόρρυθμοι, μετοχικαὶ ἢ ἀφανεῖς) δικαιτοῦνται νὰ ἀσκῶσι ἀσφαλιστικὴν ἐπιχείρησιν μόνον δι' ἀντασφαλίσεις δηλ. ὡς ἀντασφαλισταί. Οὐδέποτε ὁμως ὡς πρωτασφαλισταί.

48.- Τί πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν διὰ νὰ κρίνωμεν ἂν εἶναι προτιμώτεροι αἱ σωματειακαὶ ἢ αἱ ἐπαγγελματικαὶ μορφαὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων;

Ἀπ. Τὸν βαθμὸν τῆς Οἰκονομικῆς ἐξελίξεως ἐκάστης χώρας.

49.- Εἰς ποίας περιπτώσεις ἀρμόζει καλύτερον ἡ μορφή τοῦ ἀλληλασφαλιστικοῦ συνεταιρισμοῦ;

Ἀπ. Ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀκόμη ὁ προσωπικὸς δεσμὸς μεταξὺ τῶν ἠσφαλισμένων καὶ συμμετέχει ὁ εἷς εἰς τὴν τύχην τοῦ ἄλλου.

50.- Οἱ ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοὶ εἶναι κατάλληλοι διὰ διεθνῆ δρᾶσιν;

Ἀπ. Ὁχι, μᾶλλον διὰ τοπικὴν τοιαύτην.

51.- Ὑφίστανται ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοὶ με διεθνῆ δρᾶσιν; (παράδειγμα).

Ἀπ. Ναὶ ὑπάρχουν ὠρισμένα: ἀλληλασφαλιστικαὶ λέσχαι (κλάμπς) κατὰ κινδύνων θαλάσσης ἐν Ἀγγλίᾳ αἱ ὅποιαι ἔχουν καὶ διεθνῆ δρᾶσιν.

52.- Αἱ μεγάλαι ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις ἔχου μορφήν σωματειακὴν ἢ μορφήν ἐπαγγελματικὴν;

Ἀπ. Ἐχουν μορφήν ἐπαγγελματικὴν. *ἕως φέρου.*

53.- Τί ἐννοοῦμεν με τὸν ὄρον "καρτέλλ";

Ἀπ. Τὸν συνασπισμὸν (τὴν ἔκωσιν) ἐπιχειρήσεων πρὸς τὸν σκοπὸν καταργήσεως ἢ ρυθμίσεως τοῦ συναγωνισμοῦ.

54.- Πόσων εἰδῶν καρτέλλ ἔχομεν;

Ἀπ. Δύο: Καρτέλλ τιμῶν καὶ καρτέλλ ὄρων.

55.- Τί ἐπιδιώκουν τὰ καρτέλλ τιμῶν;

Ἀπ. Νὰ κρατοῦν τὰ μέλη των ὠρισμένας σταθεράς τιμᾶς τῶν προϊόντων των π.χ. ὠρισμένα ἐνιαῖα καὶ σταθερὰ ἀσφάλιστρα.

56.- Τί ἐπιδιώκουν τὰ καρτέλλ ὄρων;

Απ. Νά τηροῦν τὰ μέλη των ὠρισμένους συμπεφωνημένους ὄρους, ὑφ' οὓς ἐργάζονται.

57.- Ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀσφαλιστικὰ καρτέλλ τιμῶν καὶ ὄρων καὶ ποῖα εἶναι ταῦτα;

Απ. 1) Ἐνώσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων ἀσφαλιστικῶν κατὰ πύρος ἐταιριῶν ἰδρυθεῖσα τῷ 1907.-

2) Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων θαλασσοασφαλιστικῶν Ἐταιριῶν, ἰδρυθεῖς τῷ 1926.

3) Ὁ Σύνδεσμος Ἀσφαλιστῶν Ἀτυχημάτων, ἰδρυθεῖς τῷ 1928.

58.- Ποῖος εἶναι ὁ κύριος προορισμός τῶν ἀσφαλιστικῶν καρτέλλ τιμῶν καὶ ὄρων;

Απ. Ἡ θέσπισις κοινῶν ἐνιαίων ἐλαχίστων ὀρίων τιμολογίῶν ἀσφαλιστρῶν, τὰ ὅποια ὀφείλουν νά τηροῦν ὅλα τὰ μέλη τοῦ καρτέλλ ὑποχρεωτικῶς. Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ θέσπισις εἰδικῶν ὄρων, οἱ ὅποιοι, ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων, ὀφείλουν νά καταχωρῶνται εἰς τὰ ἀσφαλιστήρια συμβόλαια ὑποχρεωτικῶς.

59.- Ἐκτός τῆς θέσπίσεως τιμολογίῶν καὶ ὄρων ποίους ἄλλους σκοποὺς ἔχει ἡ Ἐνωσις πυρασφαλειῶν;

Απ. Ἐκπροσωπεῖ τὰ συμφέροντα τῶν ἐταιριῶν ἐνώπιον τῶν δημοσίων ἀρχῶν καὶ φρονεῖς; διὰ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τούτων εἰς ζητήματα φορολογικὰ, διοικητικὰ καὶ ἰδίως εἰς ζητήματα σχέσεων τῶν Ἐταιριῶν πρὸς τὴν ἐποπτικὴν ἀρχήν.

60.- Ποῖον σκοπὸν ἔχουν οἱ σύνδεσμοι τῶν ἠσφαλισμένων;

Απ. Τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ἠσφαλισμένων κατὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων.

61.- Διατί οἱ ἠσφαλισμένοι ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς προστασίας τῶν συνδέσμων τῶν ἠσφαλισμένων;

Απ. Διότι δὲν κατέχουν τὸ ἀσφαλιστικὸν δίκαιον καὶ ἀναγκάζονται νά δέχωνται συμβόλαια μὲ ὄρους δυσμενεῖς δι' αὐτούς. Ἐπίσης δὲν εἶναι εἰς θέσιν νά ἐλέγχουν τὴν ὀρθὴν περιγραφὴν τῶν κινδύνων εἰς τὰ ἀσφαλιστήρια συμβόλαια. Ἐπίσης ἔχουσιν ἀνάγκην καθοδηγήσεως ἰδίως εἰς τὸν διακανονισμόν τῶν ζημιῶν.

§ 4. Οργάνωσις Ασφαλιστικῆς Επιχειρήσεως

1.- Κατὰ ποῖον τρόπον ὀργανοῦνται αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις δημοσίου δικαίου;

Ἀπ. Ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν νόμων καὶ κατὰ τὸ σύστημα τῶν δημοσίων ἀρχῶν.

2.- Ποία ἡ ἀρχὴ ἣτις διέπει τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἰδιωτικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων;

Ἀπ. Ἡ ἀρχὴ τῆς οἰκονομικότητος.

3.- Ποία ἡ πλεον θεμελιώδης ὀργανωτικὴ μορφή ἰδιωτικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως σήμερον;

Ἀπ. Ἡ μορφή τῆς ἀνωνόμου ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας.

4.- Κατὰ ποῖον τρόπον εἶναι ὀργανωμένη ἡ ἐπιχειρήσις τῶν ἀλληλασφαλιστικῶν συνεταιρισμῶν;

Ἀπ. Καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ τῶν ἀνωνόμων ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, ἀλλὰ μὲ μερικὰς ἰδιορρυθμίας.

5.- Ὑφίσταται διαφορὰ μεταξὺ τῆς ὀργανώσεως ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως ἀμέσου (κατ' εὐθείαν) ἀσφαλίσεως καὶ ἐπιχειρήσεως ἐμμέσου ἀσφαλίσεως (ἀντὶ ἀσφαλίσεως);

Ἀπ. Ναί. Ὑφίσταται.

6.- Πῶσων εἰδῶν ὀργάνωσιν διαθέτουν αἱ ἐπιχειρήσεις ἀμέσου (κατ' εὐθείαν) ἀσφαλίσεως;

Ἀπ. Δύο εἰδῶν. Ἐσωτερικὴν καὶ Ἐξωτερικὴν ὀργάνωσιν.

7.- Εἰς τί ἀποβλέπει ἡ ἐσωτερικὴ ὀργάνωσις τῆς κατ' εὐθείαν (ἀμέσου) ἀσφαλίσεως;

Ἀπ. Εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ χαρτοφυλακίου.

8.- Εἰς τί ἀποβλέπει ἡ ἐξωτερικὴ ὀργάνωσις τῆς ἀμέσου (κατ' εὐθείαν) ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως;

Ἀπ. Εἰς τὴν πρόσκτησιν πελατείας (ἐργασίας).

9.- Πῶς λέγεται κατ' ἄλλον τρόπον ἡ ἀπόκτησις πελατείας (ἐργασίας) εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις;

Ἀπ. Παραγωγῆ.

10.- Ἡ πελατεία προσέρχεται μόνη τῆς διὰ τὴν ἀσφαλισθῆναι εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις;

Ἀπ. Σύνθησος ὄχι. Κατὰ κανόνα τὸ κοινὸν δὲν συνηθίζει

νά απευθύνεται μόνον του εἰς τὰς ἀσφ. ἐπιχειρήσεις διὰ τὴν σὺναψιν ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως.

II.- Θὰ ἦτο περιττὴ ἡ ἐξωτερικὴ ὀργάνωσις τῆς ἀσφ. ἐπιχειρήσεως εἰάν τὸ κοινὸν ἐσυνῆθιζε κατὰ κανόνα νά προσέρχεται μόνον του πρὸς ἀσφάλισιν;

Απ. "Ὁχι, διότι ἐφόσον θὰ ὑπῆρχον ἀκόμη καὶ ὀλίγοι ἀνασφάλιστοι, θὰ ὤφειλεν ἡ ἀσφ. ἐπιχείρησις νά προσπαθῆ νά ἐπιτύχῃ τὴν ἀσφάλισιν καὶ αὐτῶν τῶν ὀλίγων ἀνασφαλιστῶν, διότι ἀποβλέπουσα εἰς ἐμπορικὸν κέρδος τείνει νά ἀποκτήσῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρας ἐργασίας.

12.- Πῶς ὀνομάζεται ὁλόκληρος ἡ ἐξωτερικὴ ὑπηρεσία τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως;

Απ. Ὀργάνωσις παραγωγῆς.

13. Πόσων εἰδῶν πρόσωπα ἀπαρτίζουσι τὴν ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς;

Απ. Δύο εἰδῶν. α) οἱ μεσολαβοῦντες διὰ τὴν σὺναψιν τῶν ἀσφαλίσεων διὰ λ/σμὸν τῆς ἐταιρίας των καὶ β) οἱ ὑπογράφοντες τὰ ἀσφαλιστήρια συμβόλαια.

14.- Τί ὀνομάζεται Πράκτωρ;

Απ. Ὁ ἐμπειπιστευμένος μὲ τὴν ἐργασίαν μεσολαβήσεως ἢ καὶ συνάψεως ἀσφαλίσεων εἰς ὠρισμένην ἀσφ. ἐπιχείρησιν ἔναντι ἀμοιβῆς.

15.- Ὁ Πράκτωρ εἶναι ὑπάλληλος τῆς ἀσφ. ἐπιχειρήσεως;

Απ. "Ὁχι. Εἶναι ἐλεύθερος ἐπαγγελματίας (ἔμπορος).

16.- Ποῖα τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Πράκτορος;

Απ. α) Διαχείρισις τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς περιοχῆς του.
β) Ὀργάνωσις τῆς περιοχῆς του.

17.- Τί σημαίνει "διαχείρισις τοῦ χαρτοφυλακίου";

Απ. α) Κυρίως εἴσπραξις τῶν ληξιπροθέσμων ἀσφαλιστῶν
β) Ἐπιτόκιος ἐξέτασις τῶν κινδύνων.
γ) διεξαγωγὴ διαπραγματεύσεων μὲ τοὺς ἀσφαλιζομένους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσφαλίσεως διὰ τυχόν μεταβολὰς τοῦ κινδύνου ἢ τοῦ ἀσφ. συμβολαίου.
δ) μεσολάβησις μεταξὺ ἀσφαλιζομένων καὶ Ἐταιρίας.

ε) διορισμός αντιπροσώπων της εταιρίας εις κάθε τόπον της περιοχής του.

στ) μέριμνα διά τήν σύναψιν ὅσον τό δυνατόν περισσοτέρων ασφαλίσεων.

18.- "Όταν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀσφ. ἐπιχειρήσεως λαμβάνει σταθεράς ἀποδοχάς (μισθόν) εἶναι Πράκτωρ
'Απ. "Όχι. Εἶναι ὑπάλληλος. Καί τό γραφεῖον λέγεται Ὑποκατάστημα.

19.- Πῶς ὀνομάζονται αἱ ἀπολαυαί τῶν Πρακτόρων
'Απ. Προμήθεια.

20.- Πόσων εἰδῶν προμήθειαν ἔχομεν;

'Απ. Δύο. α) προμήθειαν συνάψεως τῆς ασφαλίσεως.
β) " " εἰσπράξεως τῶν ασφαλιστρων.

21.- Εἶναι μεγαλύτερον τό ποσοστόν τῆς προμηθείας εἰσπράξεως ασφαλιστρων ἀπό τό ποσοστόν τῆς προμηθείας συνάψεως ασφαλίσεων; Καί· διατί;

'Απ. "Όχι εἶναι μικρότερον. Διότι ἡ ἐργασία εἰσπράξεως ασφαλιστρων εἶναι ὀλιγωτέρα καί ἀπλουστερα ἀπό τήν ἐργασίαν συνάψεως ασφαλίσεων.

22.- Τό ποσοστόν προμηθείας τό ὁποῖον παρέχεται εἰς τούς Πράκτορας εἶναι ἴσον εἰς ὅλους τούς ασφαλιστικούς κλάδους;

'Απ. "Όχι, κυμαίνεται (εἶναι διάφορον) κατὰ κλάδον.

23.- Δύναται ἡ ασφαλιστική ἐπιχειρήσις νά παρέχη ἀπεριορίστως ἠύξημένας προμηθείας ἢ ὑφίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων περιορισμός;

'Απ. Αἱ προμήθειαι περιορίζονται πρός τὰ ἄνω ἀπό τό ποσοστόν ζημιῶν τό ὁποῖον παρουσιάζει ἡ ασφαλιστική ἐπιχειρήσις συμφώνως πρός τās στατιστικὰς ἄς τηρεῖ. "Όταν ἔχει νά πληρώσῃ μεγάλας ἀποζημιώσεις πρός τούς ἠσφαλισμένους εἶναι ὑποχρεωμένη νά ἐλαττώσῃ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπό παρεχομένας πρός τούς Πράκτορας προμηθείας, διότι, ἄλλως θά εἰργάζετο μέ ζημίαν.

24.- Διατί παρατηρεῖται ἡ τῆς νά αὐξάνουν αἱ πρός τούς Πράκτορας παρεχόμεναι ὑπό τῶν ασφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων προμήθειαι;

'Απ. Διότι ἡ ασφαλιστική ἐπιχειρήσις ἔχει μεγαλύτερας ἐλπίδας νά αὐξῆ ἡσῃ τήν παραγωγήν ασφαλιστρων (τό

χαρτοφυλάκιόν της) όταν παρέχει μεγαλύτερας προμηθειίας από τούς συναγωνιστάς της. Διότι διά τῆς παροχῆς μεγαλύτερων προμηθειῶν αποκτᾶ τὴν συνεργασίαν τῶν ἰκανωτέρων Πρακτόρων.

25.- Συνήθως οἱ Πράκτορες ἀκροῦνται εἰς τὴν παρεχομένην προμήθειαν, ἢ ζητοῦν καὶ λαμβάνουν καὶ ἄλλου εἴδους ἀπολαυᾶς; καὶ ποίας;

Απ. Συνήθως οἱ Πράκτορες ζητοῦν καὶ λαμβάνουν ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησιν, ἢν ἐκπροσωποῦν, ὄχι μόνον προμήθειαν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας προσθέτους ἀπολαυᾶς π.χ.

α) "Ἐξοδα ὀργανώσεως.

β) "Ἐξοδα γραφείου

γ) ταχυδρομικὰ ἔξοδα κλπ.

26.- Τί καθορίζει ὁ "προμηθειακός κανονισμός";

Απ. Τὰ ἀνώτατα ὅρια τῶν προμηθειῶν τῶν τοπικῶν πρακτόρων καὶ τῶν μεσιτεῶν τῶν μεσιτῶν.

27.- Ποῖα εἶναι τὰ ποσοστὰ ἀνωτάτης προμηθειίας ἣν ἐπιτρέπεται νὰ παίρνουν οἱ τοπικοὶ Πράκτορες; (κατὰ κλάδους)

Απ. Πυρός. Ἐυτοκινήτων Ἀτυχημάτων 17-25% (ἀναλόγως τῆς πόλεως).

Μεταφορῶν 18%

Ζωῆς 60% τῶν ἀσφαλιστρῶν α' ἔτους καὶ 15% β' ἔτους.

28.- Ποῖα εἶναι τὰ ποσοστὰ ἀνωτάτης μεσιτείας ἣν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνουν οἱ μεσίται;

Απ. Πυρός - Ἐυτοκινήτων 17%

Ἀτυχημάτων 12%

Θαλάσσης 10%

Ζωῆς 50% ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστρῶν α' ἔτους.-

29.- Αἱ προμήθειαι τῶν Γεν. Πρακτόρων περιορίζονται ὑπὸ τοῦ προμηθειακοῦ κανονισμοῦ καὶ εἰς ποῖα ποσοστὰ;

Απ. "Ὀχι εἶναι ἀπεριόριστοι.

30.- Ἐκτός τῶν πρακτόρων ποῖα ἄλλα ὅργανα ἀνῆκουν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὀργάνωσιν (παραγωγῆς) τῶν ἀσφαλ. ἐπιχειρήσεων;

Απ. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ καὶ ἰδίως τοῦ κλάδου Ζωῆς.

31.- Πώς αμείβονται οι επιθεωρηταί;
Απ. Μέ μισθόν σταθερόν και μέ μικράν προμήθειαν.

32.- Ποῖα εἶναι τὰ καθήκοντα τῶν ἐπιθεωρητῶν;
Απ. Νά περιοδεύουν τὰ Πρακτορεῖα καί νά ὑποβοηθοῦν τήν ἐργασίαν των.

33.- Ὑπάρχει καί ἄλλη κατηγορία ἐπιθεωρητῶν ἀσχολουμένων μέ τήν ἐξεύρεσιν πελατῶν;
Απ. Ναί ὑπάρχει καί προβλέπεται ὑπό τοῦ προμηθειακοῦ κανονισμοῦ διά τῆς ἀσφαλίσεως Ζωῆς.

34.- Πώς αμείβονται οἱ ἀσχολούμενοι μέ τήν ἐξεύρεσιν πελατῶν ἐπιθεωρηταί τῆς Ζωῆς;
Απ. Ἀντί μισθοῦ λαμβάνουν προμήθειαν τοπικοῦ πράκτορος ἡμυξημένην κατά 7½% διά τήν κάλυψιν τῶν ὁδοιπορικῶν των ἐξόδων.

35.- Οἱ ἀσφαλειομεσίται ἀνήκουν εἰς τήν ἐξωτερικήν ὑπηρεσίαν (παραγωγῆς) τῶν ἀσφ. ἐπιχειρήσεων;
Απ. Ὁχι.

36.- Τί εἶναι ἀσφαλειομεσίται;
Απ. εἶναι πρόσωπα μή μονίμως ἐμπεισιτευμένα μέ τήν μεσολάβησιν ἀσφαλίσεων εἰς μίαν μόνον ἀσφαλιστικήν ἐταιρίαν. Μεσολαβοῦν ἐλευθέρως μεταξύ ἀσφαλιζομένου καί ἀσφ. ἐπιχειρήσεως.

37.- Ποῖον ἐκ τῶν δύο ἀντισυμβαλλομένων ἐκπροσωποῦν οἱ ἀσφαλειομεσίται κατά τήν κατάρτισιν ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως, τόν ἀσφαλιστήν ἢ τόν ἀσφαλιζόμενον;
Απ. Καί τοῦς δύο.

39.- Ἡ ἐσωτερική ὑπηρεσία τῆς ἀσφ. ἐπιχειρήσεως διακρίνεται εἰς πόσους κλάδους;
Απ. Εἰς δύο. Τόν ἐμπορικόν καί τόν Τεχνικόν.

40.- Ποῖος ἀσχολεῖται μέ τόν ἐμπορικόν κλάδον τῆς ἀσφ. ἐπιχειρήσεως;
Απ. Ἡ διεθθунσις τῆς ἐπιχειρήσεως.

41.- Ἀπό ποίας ἐργασίας ἀπαρτίζεται ὁ ἐμπορικὸς κλάδος τῆς ἀσφ. ἐπιχειρήσεως;
Απ. Ἀπό τήν χρηματικήν πλευράν. Ἡτοι ἴδρυσιν τῆς ἐταιρίας, ἀυξήσεις κεφαλαίου, κοινοπραξίας, συνασπισμοῦς εἰς ἐνώσεις κλπ. Ἐπίσης διαχειρίσιν τῆς π...

ριουσίας τῆς ἐπιχειρήσεως, σχέσεις μὲ τὴν ἐποπτικὴν ἀρχὴν, κατάρτισιν ἰσολογισμοῦ καὶ λογοδοσίας Δ. Συμβουλίου κλπ.

42.- Ἀπὸ πόσα τμήματα ἀπαρτίζεται ἡ ἐσωτερικὴ τεχνικὴ ὑπηρεσία καὶ ποῖα;

Ἀπ. Ἀπὸ 7 τμήματα. Ἦτοι τμήματα α) προτάσεων β) ἐκδόσεων συμβολαίων γ) λογιστήριον δ) λήξεων ε) ἀντασφαλίσεων στ) ζημιῶν ζ) ὀργανώσεως.

43.- Τί ἐργασίαν κάμνει τὸ τμήμα προτάσεων;

Ἀπ. Καταχωρίζει τὰς προτάσεις εἰς βιβλίον. Ἐξετάζει τὸ περιεχόμενον ἐκάστης προτάσεως. Ἀποδέχεται ἢ ἀπορρίπτει τὴν πρότασιν.

44.- Τί ἐργασίαν κάμνει τὸ τμήμα ἐκδόσεως;

Ἀπ. Ἐτοιμάζει τὰ ἀσφαλιστήρια συμβόλαια. Καταχωρεῖ αὐτὰ εἰς μητρώον.

45.- Τί ἐργασίαν κάμνει τὸ Λογιστήριον;

Ἀπ. Καταρτίζει καὶ ἀποστέλλει ἀντίγραφα τῶν λ/σμῶν ἀσφαλιστρῶν εἰς τοὺς πράκτορας. Τηρεῖ ἀλληλοχρεῶς λ/σμοῦς Πρακτόρων μετὰ τῆς Ἐταιρείας.

46.- Τί ἐργασίαν κάμνει τὸ τμήμα λήξεων (ἀσφαλιστρῶν);

Ἀπ. Καταχωρεῖ κατὰ ἡμερομηνίαν λήξεως πᾶν ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀνανέωσιν ἐκάστου συμβολαίου καὶ διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν ἀσφαλιστρῶν.

47.- Ποίαν ἐργασίαν κάμνει τὸ τμήμα ἀντασφαλίσεων;

Ἀπ. Εἰδοποιεῖ τοὺς ἀντασφαλιστὰς ὅτι συνήφθη μία ἀσφάλισις (Μπορντερώ). Καθορίζει τὸ ποσοστὸν ἢ ποσὸν τῆς ἰδίας κρατήσεως. Ἐλέγχει τὰ "πλήρη". Ὑπολογίζει τὰ καταβλητέα εἰς τὸν ἀντασφαλιστὴν ἀντασφάλιστρα καὶ τὴν εἰσπρακτέαν παρὰ τοῦ ἀντασφαλιστοῦ προμήθειαν.

48.- Ποίαν ἐργασίαν κάμνει τὸ τμήμα ζημιῶν;

Ἀπ. 1) Παραλαμβάνει τὰς ὑποβαλλομένας δηλώσεις ζημιῶν. 2) Ἐλέγχει τὰς ζημίας ἀπὸ ἀπόψεως α) περιστατικῶν β) αἰτίας γ) ἐκτάσεως. Ἐξετάζει ἂν ἡ ζημία καλύπτεται διὰ τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου ἢ ὄχι. 3) Ἐξετάζει ἂν ἡ κάλυψις εἶναι πλήρης ἢ ἂν ὑπάρχῃ ὑπερασφάλισις; ὑπασφάλισις ἢ διπλῆ ἀσφάλισις. 4) Λαμβάνει μέριμναν διὰ τὴν ὕσκησιν ἀ ν α γ ω γ ῆ ς, κα-

τά τρίτων υπαιτίων τῆς ζημίας (ιδίας εἰς τοὺς κλάδους ἀστικῆς εὐθύνης καὶ μεταφορῶν). 5) Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Πράκτορα νὰ "διακανονίσῃ" τὴν ζημίαν. 6) Εἰσπράττει ἀπὸ τοὺς ἀντασφαλιστάς τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὰς ζημίας. 7) Τηρεῖ βιβλίων ζημιῶν χρονολογικῶς καὶ μέ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως.

49.- Ποίαν ἐργασίαν κάμνει τὸ τμήμα ὀργανώσεως;
 Ἀπ. Μεριμνᾷ διὰ τὸν διορισμὸν Πρακτόρων. Τηρεῖ μητρώων Πρακτόρων κατὰ τόπον. Ἐπιβλέπει τοὺς Πράκτορας διὰ στατιστικῆς παρακολουθήσεως τῆς παραγωγικῆς δράσεως ἐκάστου, καὶ τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ ἀποδόσεως (ἤτοι ἂν τὰ ἔξοδα τοῦ Πράκτορος καλύπτονται ἀπὸ τὰ ἰσφάλιστρα παραγωγῆς του). Ἐκκαθαρίζει τοὺς λ/σμούς τῶν Πρακτόρων. Ἰδρύει Ὑποκαταστήματα καὶ τὰ παρακολουθεῖ.

□ § 5.- ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1.- Τί ἐννοοῦμεν διὰ τοῦ ὅρου "ἀσφαλιστικὴ πολιτικὴ" ὑπὸ τὴν γενικωτέραν ἄποψιν;

Ἀπ. Ὅλα τὰ μέτρα τὰ λαμβανόμενα διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ἀσφ. θεσμοῦ καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν πλήρους ἀσφ. προστάσιος.

2.- Μόνον τὸ Κράτος λαμβάνει μέτρα ἀσφαλιστικῆς πολιτικῆς;

Ἀπ. Ὁχι. Λαμβάνουν καὶ αἱ ἀσφ. ἐπιχειρήσεις.

3.- Τί εἶναι ἀσφαλιστικὴ πολιτικὴ ὑπὸ τὴν στενωτέραν ἔννοιαν;

Ἀπ. Τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνει τὸ Κράτος σχετικῶς μετὰς ἀσφαλίσεως.

4.- Ποῖα εἶδη μέτρων δύναται νὰ λάβῃ τὸ κράτος ὅταν ἀσχετῇ ἀσφαλιστικὴν πολιτικὴν εἰς τὴν σφαίραν τῆς ἰδιωτικῆς ἀσφαλίσεως;

Ἀπ. α) ἐνεργεῖ τὸ ἴδιον ὡς ἐπιχειρηματίας ἀσφαλειῶν (κρατικὴ ἐπιχείρησις) β) ἐποπτεύει ἀπλῶς τὰς ἀσφ. ἐπιχειρήσεις αἰτινες εἶναι ἰδιωτικαί. γ) ρυθμίζει τὰς σχέσεις μεταξύ ἀσφαλιστοῦ καὶ ἀσφαλιζομένου (νομοθεσία περὶ ἀσφ. συμβίσεως). δ) ἀσχετῇ φορολογικὴν πολιτικὴν ἐπὶ τῶν ἰσφ. ἐπιχειρήσεων.

5.- Πῶς ὀνομάζεται ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἄσκησις τῆς ἀσφ. ἐπιχειρήσεως;

Απ. Κρατικοποίησης ἢ ἐθνικοποίησης.

6.- Τί εἶναι κρατική ἀσφάλισις ὑπὸ τὴν στενωτέραν καὶ ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν ἔννοιαν;

Απ. Ὑπὸ τὴν στενωτέραν εἶναι ἡ ἀσκήσις τῆς ἀσφαλίσεως διὰ κρατικῶν ὀργάνων. Ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν εἶναι ἡ ἀσκήσις ὑπὸ ἡμικρατικῶν ὀργανισμῶν μὲ κρατικὴν ἐποπτεῖαν.

7.- Τί εἶναι γενικὴ κρατικοποίησης τῶν ἀσφαλίσεων;

Απ. Ὄταν τὸ Κράτος ἀσκεῖ ὅλους τοὺς κλάδους ἀσφαλίσεων.

8.- Τί εἶναι μερικὴ κρατικοποίησης;

Απ. Ὄταν ἐκτὸς τῆς κρατικῆς ἐπιχειρήσεως ὑπάρχουν παραλλήλως καὶ ἰδιωτικαὶ ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις.

9.- Ποῖον τὸ κύριον ἐπιχείρημα τῶν ὀπαδῶν τῆς κρατικοποίησης;

Απ. Ὅτι τὸ κράτος δύναται νὰ παράσχη εὐθηνότεραν ἀσφάλισιν ἀπὸ τὴν παρεχομένην ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἀσφ. ἐπιχειρήσεων.

10.- Διατί εἶναι εὐθηνότερα ἢ κρατικὴ ἀσφάλισις κατὰ τοὺς ὑποστηρικτάς τῆς κρατικοποίησης;

Απ. α) Λόγῳ τῆς ἐνιαΐας (μιάς) ἐπιχειρήσεως β) λόγῳ τῆς εὐθηνότερας διοικήσεως (διαχειρίσεως) γ) λόγῳ τῆς καταργήσεως τῶν μεσαζόντων (ἀσφαλειομεσιτῶν καὶ παραγωγῶν) δ) λόγῳ τῆς καταργήσεως τῆς διαφημίσεως.

11.- Ποῖον τὸ ἐπιχείρημα τῶν πολεμίων τῆς κρατικοποίησης;

Απ. Ὅτι ἡ κρατικὴ ἀσφάλισις εἶναι πλεον δαπανηρὰ διὰ τὸν ἀσφαλιζόμενον.

12.- Διατί εἶναι δαπανηρότερα ἢ κρατικὴ ἀσφάλισις κατὰ τοὺς πολεμίους τῆς κρατικοποίησης;

Απ. α) Λόγῳ τῆς μεθόδου τῆς ὀργανώσεως μὴ ἀπαιτοῦσης οἰκονομικότητα, καὶ βελτίωσιν συστημάτων ἀναλόγως τῶν ἀποτελεσμάτων. β) Λόγῳ ἐλλείψεως ἐμπορικῆς πρωτοβουλίας ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν προσαρμογὴν τοῦ ἀσφαλιστροῦ πρὸς τὸν κίνδυνον.

13.- Πῶς ἀντικρούονται αἱ ἀπόψεις τῶν πολεμίων τῆς κρατικοποίησης;

Απ/ Μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι εἰς ἄλλας χῶρας τὸ Κράτος ἀπὸ μακροῦ ἀσκεῖ ἐπιτυχῶς ἀσφαλιστικὴν ἐπιχείρησιν διὰ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου.

14.- Ποῖα τὰ ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς συνυπάρξεω κρατικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων συγχρόνως καὶ παραλλήλως;

Ἀπ. Ὅτι ὁ συναγωνισμὸς εἶναι ἕνιστος, λόγῳ τῶν προνομίων τῶν ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου.

15.- Διατί αἱ κρατικαὶ ἢ ἡμικρατικαὶ ἀσφαλ. ἐπιχειρήσεις εὐοίσκονται εἰς προνομιακὴν θέσιν ἔναντι τῶν ἰδιωτικῶν ἀσφ. ἐπιχειρήσεων;

Ἀπ. Διότι α) δὲν ἀποβλέπουν εἰς κέρδη καὶ δύνανται νὰ ἐργάζωνται καὶ μὲ ζημίαν, ἀφοῦ τὰ ἄλλα ἴμματα καλῶς πτοῦν οἱ φορολογούμενοι. Ἄρα ἀσκοῦν καταστρεπτικὸν συναγωνισμὸν εἰς τὰ ἀσφάλιστρα β) δὲν φορολογοῦνται γ) ἀπολαμβάνουν καὶ ἄλλων κρατικῶν ὑποστηρίξεων.

16.- Διατί οἱ ἀσφαλ. ὀργανισμοὶ δημοσίου δικαίου ζημιῶνουν τὸ δημόσιον κατὰ τὴν γνάμην τῶν πολέμων;

Ἀπ. Διότι α) διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ ὃν ἀσκοῦν ἐλαττώουν τὰ φορολογητέα κέρδη τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων β) ἐλαττώνουν τὴν εἰσροὴν συν/τος ἀφοῦ δὲν ἐργάζονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ ἀφοῦ καθιστοῦν ὁ δύνάτονον τὴν ἄσκησιν τῆς ἀσφ. ἐργασίας ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἀσφαλ. ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

17.- Πῶς δικαιολογεῖται ἡ κρατικὴ ἐποπτεία ἐπὶ τῶν ἰσπ. ἐπιχειρήσεων;

Ἀπ. α) λόγῳ τῆς ἰδιαίτερας θέσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ θεσμοῦ ἐντὸς τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ὁ ἀσφ. θεσμὸς ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἐναντίον πάσης φύσεως γεγονότων, καὶ ἀποτελεῖ τὸ στήριγμα τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

β) λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἀσφάλισις ἀπαιτεῖ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον οἰκονομικὸν κλάδον.

γ) λόγῳ τῆς συγκεντρώσεως μεγάλων οἰκονομικῶν μέσων τὰ ὅποια πρέπει νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀσφαλιζομένων ὅταν προκύψῃ ἡ ἀνάγκη.

18.- Εἰς τί ἀποβλέπει τὸ σύστημα τῆς δημοσιότητος;

Ἀπ. Εἰς τὸ νὰ ὑποχρεοῦται ἑκάστη ἰδιωτικὴ ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις νὰ δημοσιεύῃ τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς μεθόδους ἐργασίας της καθὼς καὶ τὰ ἀποτελέσματα της

(κέρδη-ζημίας-έπενδύσεις κλπ.) ούτως ώστε να είναι έμφανής εις τό πολύ κοινόν ή κατάστασις εκάστης ασφαλιστικῆς επιχειρήσεως δηλ. ή μέθοδος εργασίας καί τά αποτελέσματα τῶν εργασιῶν της, καί να δύναται τό κοινόν να κρίνη αν ή επιχείρησις είναι σοβαρά καί αν εργάζεται αποδοτικῶς.

19.- Ποῖα είναι τά επιχειρήματα κατά τοῦ συστήματος τῆς δημοσιότητος;

Απ. α) Ὅτι δέν είναι εὐχερῆ, ή πλήρης καί σαφῆς ἐμφάνι-
σις τοῦ προγράμματος καί τῶν μεθόδων ἐργασίας μιᾶς
ιδιωτικῆς ἀσφ. ἐπιχειρήσεως β) τό κοινόν δέν είναι
εἰς θέσιν νά ἐλέγξη τήν ἀκρίβειαν τῶν δημοσιευμάτων
τῆς ἀσφ. ἐπιχειρήσεως, διότι πρόκειται περί τεχνι-
κῶν λεπτομερειῶν ἀκατανόητων εἰς τοὺς ἀδαεῖς.

20.- Τί είναι τό κανονιστικόν σύστημα;

Απ. Εἶναι τό καθορισθὲν νομοθετικῶς ὠρισμένους κανόνες
διὰ τήν ἰδρυσιν καί τήν λειτουργίαν τῆς ἀσφ. ἐπι-
χειρήσεως, πρὸς τοὺς ὁποῖους ὀφείλει αὐτὴ νά συμμορ-
φοῦται.

21.- Τί είναι τό σύστημα τῆς οὐσιαστικῆς κρατικῆς ἐποπτείας;

Απ. Εἶναι συνδυασμός τῶν συστημάτων δημοσιότητος καί
κανονιστικοῦ μέ σύγχρονον δικαίωμα τοῦ κράτους νά
ἐπιβλέπη συνεχῶς τήν ἀσφ. ἐργασίαν.

22.- Ποῖον σύστημα ἐφαρμόζεται ἐν Ἑλλάδι διὰ τήν κρατικὴν ἐποπτείαν;

Απ. Τό σύστημα τῆς οὐσιαστικῆς κρατικῆς ἐποπτείας, ἐν
συνδυασμῷ μέ τό σύστημα τῆς προηγουμένης κυβερνητι-
κῆς ἀδείας.

23.- Ὑπόκεινται εἰς τήν κρατικὴν ἐποπτείαν ἐν Ἑλλάδι καί αἱ ἀλλοδαπαὶ ἀσφ. ἐπιχειρήσεις;

Απ. Ναι.

24.- Ποῖος ἄσκει τήν κρατικὴν ἐποπτείαν ἐν Ἑλ-
λάδι;

Απ. Τό Ὑποθηρεῖον Ἐμπορίου.

25.- Ποῖα ἐπιχειρήσεις ή ἐκμεταλλεύσεις δέν θεω-
ροῦνται ὡς ἀσφ. ἐπιχειρήσεις καί δέν ὑπόκεινται
εἰς τήν ἐποπτείαν τοῦ Ὑποθηρεῖου Ἐμπορίου;

Απ. α) αἱ ἐνώσεις περιθάλψεως β) αἱ ἐπιχειρήσεις ἀντασ-

φαλίσσεως γ) αἱ κρατικάί, δημοτικάί καί κοινοτικάί
ἀσφαλιστικάί ἐπιχειρήσεις δ) τὰ ἀλληλασφαλιστικά
ταμεῖα τῶν συνεταιρισμῶν ε) τὰ ταμεῖα συντάξεων.

26.- Τί εἶναι τό σύστημα τῆς προηγουμένης κυ-
βερνητικῆς ἀδείας (παραχωρητικόν);

Ἀπ. Εἶναι τό σύστημα κατά τό ὁποῖον διά τήν ἄσκησιν
τίς ἀσφαλ. ἐπιχειρήσεως ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄ-
δεια τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

27.- Δύναται ὁ Ὑπουργός τοῦ Ἐμπορίου νά ἀρνη-
θῆ τήν ἄδειαν λειτουργίας ἀσφ. ἐπιχειρήσεως καί εἰς
ποίας περιπτώσεις;

Ἀπ. Δύναται μόνον μέν ἡ λειτουργία τῆς ἐπιχειρήσεως
κροσχροῦη α) εἰς τόν Νόμον 1023 ἢ β) πρὸς τὰ θεμε-
λιώδη συμφέροντα τῶν ἀσφαλιζομένων γ) εἰς τὰ χρη-
σιώδη ἢ δ) εἰς τήν δημοσίαν τάξιν.

28.- Ἡ ἄδεια λειτουργίας ἀσφ. ἐπιχειρήσεως χο-
ρηγεῖται εἰς παντός εἶδους Ἐταιρίας;

Ἀπ. Οὐκ, μόνον εἰς ἄνωγύμους ἔταιρίας.

29.- Πλὴν τῶν ἄνωγύμων Ἐταιριῶν χορηγεῖται ὑ-
πό τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας ἄδεια λειτουρ-
γίας καί εἰς ἄλλους εἶδους ἐπιχειρήσεις (οὐχί ἄνω-
γύμους ἔταιρίας) καί εἰς ποίας;

Ἀπ. α) εἰς ἀντιπρόσωπους μεσιτῶν τοῦ Δλόυδ' εἰς διά θα-
λασσοασφαλίσεις β) εἰς τό Ἐθν. Ἰδρυμα Ἀσφαλειῶν
Ῥώμης δι' ἀσφαλίσεως ζωῆς γ) εἰς ἀλληλασφ. συνεται-
ρισμοῦς.

30.- Ποῖα στοιχεῖα ὀφείλει νά ὑποβάλλῃ εἰς τό
Ἐθν. Οἰκ. ἡ αίτοῦσα τήν ἄδειαν λειτουργίας Ἐλ-
ληνική ἄνωγύμος ἀσφαλιστική Ἐταιρία;

Ἀπ. α) Πρόγραμμα ἐργασιῶν, ἢτοι καταστατικόν, γενικοῦ
ὄρους συμβολαίων κλάδου ζωῆς, τεχνικά στοιχεῖα
κλάδου ζωῆς (πίνακας θνησιμότητος, ἀριθμοῦς μετα-
τροπῆς, ἐπιτόκια, τομολόγια, πλήρη (πλέη), ἀντί-
γραφα ἀντασφαλιστικῶν συμβάσεων κλπ.) β) ἀπόδειξις
καταθέσεως ὀλοκλήρου τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου εἰς
τήν Ἐθνικήν Τράπεζαν.

31.- Ποῖον τό σημερινόν ἐλάχιστον ὄριον τοῦ κα-
ταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου τῶν Ἐλληνικῶν
ἀσφαλ. Ἐταιριῶν;

Ἀπ. Δι' ἓνα κλάδον δρχ. 80 ἔκ.
Δι' ἄλλους κλάδους δρχ. 160 ἔκ.

32.- Ποῖα εἶναι τὰ καθήκοντα τῆς Ἐποπτικῆς Ἀρχῆς;

- Ἀπ. α) Παροχή ἀδείας λειτουργίας.
β) Ἀσκήσις ἐπιβλέψεως ἐπὶ τῶν ἀσφαλ. ἐπιχειρήσεων.

33.- Ποῖου εἴδους εἶναι ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἐποπτικῆς ἀρχῆς;

- Ἀπ. Διττῆ ἦτοι διοικητικῆ ἀρχῆ καὶ διαιτητικῆ ἀρχῆ.

34.- Ποῖον τὸ καθήκον τῆς Ἐποπτικῆς ἀρχῆς ὡς διαιτητικῆς ἀρχῆς;

- Ἀπ. Ἡ παροχή ἀδείας λειτουργίας καὶ ἡ ἀνάκλησις αὐτῆς.

35.- Ποῖον τὸ καθήκον τῆς Ἐποπτικῆς ἀρχῆς ὡς διοικητικοῦ ὀργανοῦ;

- Ἀπ. Ἡ τρέχουσα ἐπιβλέψις τῆς λειτουργίας τῶν ἀσφ. ἐπιχειρήσεων.

36.- Ποῖα εἶναι ἐν Ἑλλάδι ἡ Ἐποπτικῆ ἀρχῆ τῶν ἰδιωτικῶν ἀσφαλ. ἐπιχειρήσεων;

- Ἀπ. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου (πρῶην Ὑπ. Ἐθν. Οἰκ.) καὶ δὴ τὸ Τμῆμα Ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων.

37.- Ὑπάρχει συμβουλευτικὸν ὄργανον τῆς Ἐποπτικῆς ἀρχῆς;

- Ἀπ. Ναί - Τὸ Συμβούλιον Ἐποπτείας Ἰδιωτικῆς Ἀσφαλίσεως.

38.- Ποῖα τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου Ἐποπτείας;

- Ἀπ. Γνωμοδοτεῖ διὰ α) τὴν παροχὴν ἀδείας λειτουργίας πάσης ἀσφ. ἐπιχειρήσεως β) τὴν ἀνάκλησιν τοιαύτης παρασχεθείσης ἀδείας γ) τὴν ἔγκρισιν τῶν καταστατικῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀσφ. Ἐταιριῶν δ) τὴν ἔγκρισιν τῶν καταστατικῶν καὶ τιμολογίων τῶν ἀλλοδαπῶν ἀσφ. Ἐταιριῶν. ε) τὴν ἐπέκτασιν τῆς Ἐποπτείας καὶ ἐπὶ τῶν ἀντασφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων στ) τὴν ἔκδοσιν ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων τοῦ νόμου 1023 ζ) τὴν ἀναγνώρισιν ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ μεσιτῶν τοῦ Ἀλοῦδ.

39.- Ἡ κρατικὴ Ἐποπτεία παρακολουθεῖ καὶ τὴν διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν τῶν ἀσφ. ἐπιχειρῶν κατὰ ποῖον τρόπον;

- Ἀπ. Ναί διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑποβολῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον α) τοῦ ἰσολογισμοῦ β) τῆς ἐκθέσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου γ) τῶν πρακτικῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δ)

δ) συνοπτικῶν πινάκων τῶν συναφθεισῶν ἀσφαλειῶν, τῶν ἐκκρεμῶν κινδύνων, τῶν πληρωθεισῶν ἀποζημιώσεων καί τῶν εἰσπραχθέντων ἀσφαλίστων.

40.- Αἱ ἄσφαλ. Ἐταιρίαι Ζωῆς ὑποβάλλουν περισσότερα τῶν λοιπῶν ἀσφ. Ἐταιριῶν στοιχεῖα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον;

Ἀπ. Ναι- α) Πίνακας τῶν συναφθεισῶν ἀσφαλίσεων κατ'εἶδος καί ποσόν β) Πίνακας τοῦ χρόνου πληρωμῆς τῶν ἀσφαλίστων γ) Πίνακας χορηγηθέντων πρὸς ἠσφαλισμένους δανείων δ) Πίνακας ἐξοφλήσεων καί ἀκυρώσεων ε) Πίνακας τῶν ἐπαναφθεισῶν ἐν ἰσχύϊ ἀσφαλίσεων στ) Πίνακας τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μετενεχθεισῶν ἀσφαλίσεων, καί ἀντιστρόφως.

41.- Ὑποχρεοῦνται αἱ Ἑλληνικαὶ ἀσφ. Ἐταιρίαι νά δημιουργοῦν καί κρατοῦν ἀποθεματικά καί ποῖα;

Ἀπ. Ναι - α) 20% ἐπὶ τῶν καθαρῶν των κερδῶν β) 50% τῶν ἀσφαλίστων ζωῆς διατίθενται εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν.

42.- Τὸ ἀποθεματικὸν ἀσφαλίστων ζωῆς τὸ ὁποῖον διατίθεται εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν εἰς ποῖον ποσοστὸν ἀνέρχεται;

Ἀπ. 50% τῶν ἀσφαλίστων.

43.- Ἀποδίδεται (ἐπιστρέφεται) εἰς τὰς Ἐταιρίας τὸ ἀποθεματικὸν ἀσφαλίστων ζωῆς καί εἰς ποίας περιπτώσεις;

Ἀπ. α) Ὄταν ἡ Ἐταιρία παρέχει δάνεια πρὸς ἠσφαλισμένους κλάδου ζωῆς.

β) Ὄταν ἀκυρωθῇ ἢ ἐξαγορασθῇ ἢ ἐξοφληθῇ λόγῳ λήξεως ἢ θανάτου τὸ ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον.

γ) Ὄταν ἡ Ἐταιρία πληρῶνει ἐτησίως δόσεις πρὸς ἠσφαλισμένους "ἐπὶ ἰσοβίῳ προσόδῳ".

44.- Ὑποχρεοῦνται αἱ ἀσφ. Ἐταιρίαι νά κρατῶσιν ἀποθεματικά ἀσφαλίστων εἰς τοὺς λοιποὺς κλάδους, πλὴν ζωῆς;

Ἀπ. Ὁχι- μολονότι συνήθως αἱ Ἐταιρίαι κρατοῦν ἐκουσίως τοιαῦτα ἀποθεματικά.

45.- Διὰ νά σχηματίσῃ ἰδέαν τῆς καταστάσεως ἐκάστης ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως ποῖον δικαίωμα ἔχει ἡ ἐποπτικὴ ἀρχή;

Ἀπ. Ἐχει δικαίωμα ἐλέγχου.

✓ 46.- Τί ἐξετάζει ἡ Ἐποπτική ἀρχή ὅταν ἀσκεῖ τὸ δικαίωμα ἐλέγχου τῶν ἀσφ. ἐπιχειρήσεων;

- Απ. α) Ἐξετάζει ἂν ὑπάρχουν τὰ νόμιμα ἀποθεματικά.
- β) ἂν ταῦτα εἶναι !ἐπενδεδυμένα" συμφῶνως τῷ νόμῳ.
- γ) ἐλέγχει τὰ βιβλία τῶν ἀσφ. ἐπιχειρήσεων, καὶ ζητεῖ πληροφορίας.
- δ) παρίσταται δι' ἀντιπροσώπου τῆς εἰς τὰς Γενικάς Συνελεύσεις τῶν Ἐταιριῶν.

47.- Αἱ ἄλλοδαπαὶ ἀσφ. Ἐταιρίαι ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπ. Ἐμπορίου;

- Απ. Ναὶ ἀλλὰ μὲ ἰδιαιτέρους κανόνας.

✓ 48.- Τί στοιχεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον αἱ ἄλλοδαπαὶ ἀσφαλιστικαὶ ἔταιρίαι διὰ νὰ λάβουν τὴν ἄδειαν λειτουργίας ἐν Ἑλλάδι;

- Απ. α) αἴτησιν β) πρωτότυπον καὶ μετάφρασιν τοῦ καταστατικοῦ καὶ τοῦ τελευταίου ἰσολογισμοῦ των.
- γ) ἀπόδειξιν καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως (80 ἐκ. δι' ἓνα κλάδον καὶ 160 ἐκ. διὰ πλείονας κλάδους).
- δ) τιμολόγια ζωῆς (ε) στατιστικὰς θνησιμότητος, ἐπιτόκιον, καθαρὸν ἀσφάλιστρον κλπ. στ) πληρεξούσιον περιέχον διορισμὸν νομίμου ἀντιπροσώπου.

49.- Πῶς διατίθεται ἡ ἐγγύησις τῶν ἄλλοδαπῶν ἀσφ. Ἐταιριῶν;

- Απ. εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν.-

50.- Πότε ἐπιστρέφεται ἡ ἐγγύησις τῶν ἄλλοδαπῶν ἀσφ. Ἐταιριῶν;

- Απ. Μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις α) τοῦ ἀρθρου 8 τοῦ Νόμου 1023 καὶ β) τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας τῆς Ἐταιρίας.

51.- Ποῖαι εἶναι αἱ περιπτώσεις τοῦ ἀρθρου 8 Ν. 1023, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται νὰ χορηγηθῇ ἄδεια ἀναλήψεως (ἐπιστροφῆς) τῆς ἐγγυήσεως;

- Απ. α) εἰάν δέν ὑφίστανται ἐκκρεμεῖς δίκαια κατὰ τῆς Ἐταιρίας.
- β) εἰάν ἕτερα νομίμως λειτουργοῦσα ἐν Ἑλλάδι, ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις ἀναλάβῃ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς αἰτουμένης τὴν ἀνάληψιν.
- γ) μετὰ τὴν λήξιν πάντων τῶν ἀσφαλιστηρίων τῆς ἐπιχειρήσεως.

52.- Πῶς ἐκπροσωπεῖται ἡ ἐν Ἑλλάδι νομίμως ἐργαζομένη ἄλλοδαπὴ ἀσφ. Ἐταιρία;

Ἄπ. Διὰ τοῦ Νομίμου αὐτῆς Ἀντιπροσώπου.

53.- Δύναται ὁ Νόμιμος Ἀντιπρόσωπος ἁλλοδαπῆς ἄσφ. Ἐταιρίας νά εἶναι ἁλλοδαπός;

Ἄπ. Δύναται.

54.- Δύναται ὁ Νόμιμος Ἀντιπρόσωπος νά κατοικῆ εἰς τήν Θεσ/νίκη;

Ἄπ. Ὁχι. Πρέπει νά κατοικῆ μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας.

55.- Πῶς ἐκπροσωπεῖται ἡ ἁλλοδαπή ἄσφ. Ἐταιρία δικαστικῶς καί εἰς τὰς σχέσεις της μέ τήν Κυβέρνησιν;

Ἄπ. Διὰ τοῦ Νομίμου αὐτῆς Ἀντιπροσώπου.

56.- Ποῖα τὰ καθήκοντα τοῦ Νομίμου Ἀντιπροσώπου;

Ἄπ. α) Ἀντιπροσωπεύει τήν ἁλλοδαπήν Ἐταιρίαν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καί τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν.

β) Ὑπογράφει τὰ ἀσφαλιστήρια συμβόλαια.

57.- Ποῖος ὑπογράφει τὰ ἀσφαλιστήρια συμβόλαια τῶν ἁλλοδαπῶν Ἐταιριῶν;

Ἄπ. Ὁ Νόμιμος Ἀντιπρόσωπος. Ἀλλά κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Νομίμου Ἀντιπροσώπου καί ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, δύνανται νά ὑπογράψουν καί ἄλλα πρόσωπα (Πράκτορες) ἔχοντα τήν κατοικίαν των ἐν Ἑλλάδι.

58.- Ποίαν εὐθύνην ὑπέχει ὁ Νόμιμος Ἀντιπρόσωπος;

Ἄπ. Ὑπέχει τήν εὐθύνην τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου καί τοῦ Διευθυντοῦ ἐλληνικῆς ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρίας.

59.- Ἡ παῦσις τοῦ Νομίμου Ἀντιπροσώπου ἰσχύει ἀμέσως;

Ἄπ. Ὁχι, ἰσχύει μόνον ἀπό τῆς ἐπιδόσεως πρός τό Ὑπουργεῖον ἐγγράφου δηλώσεως.

60.- Ποίας ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλει ὁ νόμος εἰς τὰς ἁλλοδαπὰς ἄσφ. Ἐταιρίας;

Ἄπ. α) νά συντάσσουν τὰ ἀσφ. συμβόλαια ἐλληνιστί

β) νά πληρώνουν τὰς ἀποζημιώσεις ἐν Ἑλλάδι.

γ) νά δωσιδικοῦν ἐν Ἑλλάδι.

δ) νά τηροῦν βιβλία ἐλληνιστί

ε) νά υποβάλουν εἰς τό Ὑπουργεῖον ἰσολογισμόν γενικόν καί ἰσολογισμόν εἰδικόν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργασιῶν των.

- στ) νά ὑποβάλλουν στοιχεῖα συναφθεισῶν ἀσφαλειῶν, ἐκκρεμῶν κινδύνων, πληρωθεισῶν ἀποζημιώσεων καί εἰσπραχθέντων ἀσφαλίστρων.
- ζ) νά ἀναγράφουν εἰς πᾶν ἔγγραφον ἢ ἐντυπον τὰς λέξεις "ἄλλοδαπή ἀνώνυμος ἀσφ. Ἐταιρία", τήν ἔδραν τῆς Ἐταιρίας, τήν ἐθνικότητα αὐτῆς καί τό καταβεβλημένον ἐταιρικόν της κεφάλαιον.

61.- Ποῖος νόμος ρυθμίζει ἐν Ἑλλάδι τό δίκαιον τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως;

Ἀπ. Ὁ ἐμπορικὸς Νόμος (ἄρθρ. 189-225. διὰ τὰς χερσαίας ἀσφαλίσεις καί 463-506 διὰ τὰς θαλασσίας ἀσφαλίσεις).

62.- Αἱ διατάξεις τοῦ Ἐμπ.Νόμου ἔχουν ὑποχρεωτικόν χαρακτῆρα;

Ἀπ. Ὀχι, συμπληρωματικόν ἀπλῶς.

63.- Ποία εἶναι ἡ βασικὴ ἀρχὴ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου διὰ τήν ἀσφαλιστικὴν σύμβασιν;

Ἀπ. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τῶν συμβάσεων.

64.- Ἀπαιτεῖται ὠρισμένος τύπος διὰ τήν σύστασιν ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως;

Ἀπ. Ὀχι.

65.- Τὸ ἔγγραφον εἶναι συστατικόν στοιχεῖον τῆς ἀσφ. συμβάσεως; δηλ. ἄνευ ἐγγράφου δέν συνιστᾶται ἀσφ. σύμβασις;

Ἀπ. Δέν εἶναι συστατικόν. Καί ἄνευ ἐγγράφου ἡ σύμβασις εἶναι ἔγκυρος.

66.- Τί σημασίαν ἔχει ἡ ἔγγραφος κατάρτισις τῆς ἀσφαλ. συμβάσεως;

Ἀπ. Ἀποδεικνύει τήν κατάρτισιν αὐτῆς. Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἀπλῶς ἀποδεικτικόν καί οὐχί συστατικόν τῆς συμβάσεως.

67.- Ἐπιτρέπεται ν' ἀποδεχθῆ ἡ κατάρτισις καί οἱ ὅροι τῆς ἀσφ. συμβάσεως διὰ μαρτύρων;

Ἀπ. Ὀχι, διότι ὅπου ὁ Νόμος ἀπαιτεῖ ἔγγραφον πρὸς ἀποδείξιν δέν ἐπιτρέπεται ἢ διὰ μαρτύρων ἀποδείξις.

68.- Διὰ τήν κατάρτισιν τῆς ἀσφαλ. συμβάσεως ἀρκεῖ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως τοῦ ἐνεργοῦντος τήν ἀσφάλισιν;

Ἀπ. Ὀχι ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ ἀποδοχὴ περιέλθῃ εἰς γνῶσιν τοῦ προτείναντος.

69.- Όροι αντίθετοι πρὸς τὴν νόμιμον ρύθμισιν εἶναι ἰσχυροί;

Απ. Ναί, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἀντιβαίνουν εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, εἰς τὴν καλὴν πίστιν καὶ προκειμένου περὶ ἀσφαλίσεως ζημιῶν νὰ μὴ ἀντιβαίνουν εἰς τὸν ἀποζημιωτικὸν χαρακτῆρα τῆς ἀσφ. συμβάσεως.

70.- Οἱ ἔντυποι ὅροι εἶναι ἰσχυρότεροι τῶν χειρογράφων τοιούτων;

Απ. Ὁχι, οἱ χειρογράφοι ὑπερισχύουν.

71.- Οἱ ἀσαφεῖς ὅροι ἐρμηνεύονται ὑπὲρ τοῦ ἀσφαλιστοῦ;

Απ. Ὁχι, ὑπὲρ τοῦ ἀσφαλιζομένου, εἰδὸτι ὁ ἀσφαλιστὴς ἄφειλε νὰ τοὺς εἶχε διατυπώσει σαφέστερον.

72.- Τί στοιχεῖα πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον;

Απ. α) χρονολογίαν β) ὄνομα καὶ κατοικίαν τοῦ ἐνεργοῦτος τὴν ἀσφάλισιν γ) ὄνομα καὶ κατοικίαν τοῦ ἀσφαλιστοῦ δ) ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσεως ε) ἀσφαλισθὲν ποσὸν στ) ἀσφαλιστρὸν ζ) κινδύνους ἀναλαμβανόμενους ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ χρόνον ἐνάρξεως καὶ λήξεως αὐτῶν.

73.- Μετὰ πόσον χρόνον παραγράφεται ἡ ἐκ. τῆς ἀσφαλίσεως ἀγωγή κατὰ τὸν νόμον;

Απ. Μετὰ τὴν πάροδον 3 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγεννήθη ἡ ἀγωγή.

74.- Εἰς τὰς ἀσφαλίσεις κατὰ ζημιῶν δύναται νὰ ἀσφαλισθῇ μόνον ὁ κύριος (ἰδιοκτήτης) ἐνὸς πράγματος;

Απ. Καὶ ὁ δανειστὴς ὁ ἔχων προνόμιον ἢ ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ πράγματος. Καὶ πᾶς ἔχων πραγματικὸν καὶ νόμιμον συμφέρον ἢ εὐθύνην διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ πράγματος.

75.- Ψευδῆς ἢ πεπλανημένη δῆλωσις ἢ ἀποσιώπησις περιστατικῶν γνωστῶν εἰς τὸν ἠσφαλισμένον τί συνεπείας ἔχει;

Απ. Αποτελεῖ λόγον ἀκυρότητος τῆς ἀσφαλίσεως ἐάν θεωρηθῇ ὅτι ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν θὰ ἐδέχετο τὴν ἀσφάλισιν ἢ θὰ τὴν ἐδέχετο ὑπὸ βαρυτέρους ὁρους, ἐάν ἐγνώριζε τὴν πραγματικὴν κατάστασιν.

76.- Ἐάν οἱ ἀσφαλιζόμενοι κίνδυνοι μεταβληθοῦν

ἢ ἐπιταθοῦν, ποῖαι αἱ συνέπειαι διὰ τὴν ἀσφαλιστικὴν σύμβασιν;

Απ. Απαλλάσσεται ὁ ἀσφαλιστὴς ἐὰν ὑπαίτιος τῆς μεταβολῆς ἢ ἐπιτάσεως εἶναι ὁ ἠσφαλισμένος καὶ ἂν ἡ μεταβολὴ ἢ ἐπίτασις εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ θεωρηθῇ ὅτι ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν θὰ ἠσφάλιζε ἢ θὰ ἠσφάλιζε ὑπὸ βαρυτέρους ὅρους.

77.- Πλὴν τῶν γενικῶν φόρων (καθαρῶς πρόσδου, ἐπιτηδεύματος κλπ.) ὑπάρχουν καὶ εἰδικοὶ φόροι διὰ τὰς ἀσφ. ἐπιχειρήσεις;

Απ. Ναὶ ὁ φόρος ἀσφαλιστρῶν (νῦν φόρος κύκλου ἐργασιῶν).

§ 6.- Ἡ ἀσφάλισις ζωῆς

1.- Ποίας ἀσφαλίσεις περιλαμβάνει εἰς τὴν πρακτικὴν ὁ ὅρος "Ἀσφάλισις Ζωῆς";

Απ. Ὅλας τὰς ἀσφαλίσεις εἰς τὰς οποίας ὁ κίνδυνος ἀπειλεῖ καθ' οἷον δὴποτε τρόπον τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν.

2.- Ἡ ἀσφάλισις τῆς ζωῆς τῶν λοιπῶν ζώων (πλὴν τοῦ ἀνθρώπου) περιλαμβάνεται εἰς τὸν ὅρον "Ἀσφάλισις Ζωῆς";

Απ. Ὁχι - ὑπάγεται εἰς τὴν Κτηνασφάλειαν.

3.- Ἡ λήξις τῆς ζωῆς (κανονικὴ ἢ ἀπρόοπτος) ἀποτελεῖ πάντοτε τὸν ἀσφαλιζόμενον διὰ τῆς ἀσφαλίσεως ζωῆς κίνδυνον;

Απ. Ὁχι πάντοτε. Εἰς πολλῶν εἰδῶν ἀσφαλίσεις ζωῆς ὁ κίνδυνος συνίσταται εἰς τὴν ἐξακολούθησιν (καὶ ὄχι εἰς τὴν λήξιν) τῆς ζωῆς. Δηλαδή ὅτι ἡ ζωὴ ἐξακαλουθεῖ καὶ πέραν ἐνός ὁρίου.

4.- Τί ἀποτελεῖ τὸν κίνδυνον (μέ τὴν τεχνικὴν ἔννοιαν) εἰς τὴν ἀσφάλισιν ζωῆς;

Απ. Ἡ διαρκεία τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

5.- Διὰ ποίων λέξεων καθορίζεται ὁ κίνδυνος εἰς τὸν ὀρισμὸν τῆς ἀσφαλίσεως ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου;

Απ. Διὰ τῶν λέξεων "κατὰ λόγον τῆς διαρκείας ἢ τῶν συμβεβηκότων τῆς ζωῆς ἐνός ἢ πλειόνων προσώπων" (ἄρθρ. 189) ἢ

διὰ τῶν λέξεων "κατὰ λόγον τῆς διαρκείας ἢ τῶν ἐν-
δεχομένων τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς ἢ τῆς ζωῆς τρίτου"
(ἄρθρ. 221).

7.- Ποῖαι εἶναι αἱ πέντε θεωρίαι αἱ ὁποῖαι ἔ-
χουν διατυπωθῆ διὰ τὴν νομικὴν ἔννοιαν τῆς ἀσφαλί-
σεως ζωῆς;

- Ἀπ. α) ὅτι εἶναι ἰδιαίτερον εἶδος δικαιοπραξίας καὶ ὅ-
χι γνησίᾳ ἀσφαλιστικῆ σύμβασις.
- β) ὅτι εἶναι εἶδος συμβάσεως ἀγοραπωλησίας
- γ) ὅτι εἶναι σύμβασις ἀποταμιεύσεως
- δ) ὅτι εἶναι γνησίᾳ ἀσφαλιστικῆ σύμβασις, διάφορος
τῆς συμβάσεως ἀποταμιεύσεως, παρὰ τὸ γεγονός ὅ-
τι ἔχει τὸν χαρακτήρα ἀποταμιεύσεως.
- ε) ὅτι εἶναι "μικτὴ" δικαιοπραξία.

8.- Ποία ἡ κρατοῦσα γνώμη ὡς πρὸς τὴν νομικὴν
ἔννοιαν τῆς ἀσφαλίσεως ζωῆς;

- Ἀπ. Ἡ ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχ εἶον δ.

9.- Ποῖα εἶναι τὰ τέσσαρα κριτήρια τὰ ὁποῖα χρη-
σιμοποιοῦνται διὰ τὴν διάκρισιν εἰς εἶδη τῶν ἀ-
σφαλίσεων ζωῆς;

- α) Ἡ παροχὴ τοῦ ἀσφαλιστοῦ.
- β) Ἡ παροχὴ τοῦ συμβληθέντος μετὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ.
- γ) Τὸ μέγεθος τοῦ ἀσφαλιζομένου ποσοῦ.
- δ) Τὸ εἶδος τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως (δηλ. τὸ
εἶδος τοῦ συμβάντος τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὴν πλη-
ρωμὴν τῆς παροχῆς τοῦ ἀσφαλιστοῦ).

10.- Ποίας μορφᾶς δύναται νὰ ἔχη ἡ παροχὴ τοῦ
ἀσφαλιστοῦ;

- Ἀπ. Τὴν μορφήν κεφαλαίου καὶ τὴν μορφήν εἰσοδήματος
(προσόδου).

11.- Πῶς ὑποδιαιρεῖται ἡ "ἀσφάλις κεφαλαίου";

- Ἀπ. Ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως
διαίρεται εἰς ἀσφάλισιν "θανάτου" (ὁ ἀσφαλιστὴς
πληρώνει ὅταν παύσῃ -λήξῃ- ἡ ἠσφαλισμένη ζωὴ) καὶ
εἰς ἀσφάλισιν "ἐπιβιώσεως" (ὁ ἀσφαλιστὴς πληρώνει
ὅταν ἡ ἠσφαλισμένη ζωὴ ἐξακολουθεῖ μετὰ ὀρισμένην
προθεσμίαν).

12.- Ποία εἶναι ἡ ἀσφάλις ζωῆς ὑπὸ τὴν στενω-
τέραν ἔννοιαν;

- Ἀπ. Ἡ ἀσφάλις θανάτου.

13.- Ποία είναι η κυρίως ασφάλισις ζωής;

Απ. Η ασφάλισις θανάτου.

14.- Είς ποίου είδους ασφάλισιν ζωής εμφανίζεται έντονώτερον τὸ στοιχεῖον τῆς αποταμιεύσεως;

Απ. Είς τὴν ασφάλισιν ἐπιβιώσεως.

15.- Ὑπάρχει ασφαλιστικὴ σύμβασις ζωής εἰς ἣν συνδυάζονται δύο διαφόρα εἶδη ασφαλιστικῆς περιπτώσεως καὶ ποῖα;

Απ. Ὑπάρχει ἡ λεγομένη "μικτὴ" ασφάλισις ζωής, εἰς ἣν συνδυάζονται αἱ ασφαλιστικαὶ περιπτώσεις λήξεως καὶ ἐξακολουθήσεως τῆς ζωής.

16.- Πῶς ἄλλως ὀνομάζεται ἡ "μικτὴ" ασφάλισις ζωής;

Απ. Ὑπαλλακτικὴ ασφάλισις ζωής.

17.- Εἰς ποίας περιπτώσεις πληρῶνει ὁ ασφαλιστὴς εἰς τὴν λεγομένην "μικτὴν" ασφάλισιν ζωής;

Απ. Εἴτε ὅταν ἀποθάνῃ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ὀποίου συνήφθη ἡ ασφάλισις εἴτε ὅταν φθάσῃ εἰς ὠρισμένην ἡλικίαν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ζῆ.

18.- Ποῖα εἶναι τὰ δύο χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ασφαλίσεως ζωῆς μέ σταθερὰν προθεσμίαν πληρωμῆς;

Απ. α) Τὸ ὅτι τὸ ἠσφαλισμένον ποσὸν πληρῶνεται εἰς ὠρισμένην ἡμερομηνίαν, ἀσχέτως ἂν ζῆ ἢ δέν ζῆ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ὀποίου συνήφθη ἡ ασφάλισις.

β) Τὸ ὅτι ὁ συμβληθεὶς μετὰ τοῦ ασφαλιστοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ πληρῶνει τὸ ἀσφάλιστρον μόνον μέχρι τῆς καθωρισμένης ἡμερομηνίας λήξεως τῆς ασφαλίσεως ἔστω καὶ ἂν ἡ ἠσφαλισμένη ζωὴ ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην. Ἄλλ' ἔάν ὁ θάνατος ἐπέλθῃ πρὸ αὐτῆς, τότε παύει ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀσφαλίστρου ἅμα τῷ θανάτῳ.

19.- Εἰς ποίας δύο περιπτώσεις πληρῶνει ὁ ασφαλιστὴς ὅταν συμφώνηθῇ ἡ λεγομένη "συνδυασμένη" ασφάλισις θανάτου;

Απ. α) Μόλις ἀποθάνῃ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ὀποίου συνήφθη ἡ ασφάλισις.
β) Μόλις φθάσῃ τὸ πρόσωπον τοῦτο ὠρισμένην ἡλικίαν.

αν, καθωρισμένην εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν σύμβασιν, ὁπότε ὁ ἀσφαλιστὴς, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς πού θὰ κάμῃ εἰς τὴν περίπτωσιν θανάτου, πληρώνει καὶ ἓν μέρος τοῦ ἠσφαλισμένου ποσοῦ.

20.- Εἰς ποία δὺο περιπτώσεις πληρώνει ὁ ἀσφαλιστὴς εἰς τὴν λεγομένην "ἀσφάλισιν θανάτου ὠρισμένης λήξεως";

- Απ. α) ὅταν ὁ θάνατος ἐπέλθῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συμβάσεως.
β) ὅταν ὁ θάνατος ἐπέλθῃ ἐντὸς ὠρισμένης περιόδου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαρκείας τῆς συμβάσεως.

21.- Εἰς ποίαν περίπτωσιν πληρώνει ὁ ἀσφαλιστὴς ὅταν συμφωνηθῇ ἡ λεγομένη "ἀναβεβλημένη ἀσφάλισις θανάτου";

- Απ. Ὄταν ὁ θάνατος ἐπέλθῃ μετὰ τὴν πάροδον ὠρισμένης περιόδου ἀναμονῆς.

22.- Ποῖον εἶναι τὸ κυριώτερον εἶδος ἀσφαλίσεως εἰσοδήματος εἰς τὸν κλάδον ζωῆς;

- Απ. Ἡ ἀσφάλισις ἰσοβίου προσόδου;

23.- Πῶς πληρώνεται τὸ ἀσφάλιστρον εἰς τὴν λεγομένην "ἀσφάλισιν ἰσοβίου προσόδου";

- Απ. Ἐφ' ἀπαξ (ἐνιαῖον ἀσφάλιστρον).

24.- Πῶς διακρίνεται ἡ λεγομένη "ἀσφάλισις προσόδου ἡλικίας" ἀπὸ τὴν ἀσφάλισιν ἰσοβίου προσόδου;

- Απ. Ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι συμφωνεῖται νὰ πληρῶνῃ ὁ ἀσφαλιστὴς τὸ εἰσόδημα (πρόσοδον ἢ σύνταξιν) ὄχι ἀμέσως ἀλλὰ τῇ συνάψει τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως (ὅπως συμβαίνει εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἰσοβίου προσόδου) ἀλλὰ μόνον ἀφ' ἧς στιγμῆς φθάσῃ εἰς ἀρισμένην ἡλικίαν τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ὁποίου συνήφθη ἡ ἀσφάλισις.

25.- Πότε ἀρχίζουν αἱ πληρωμαὶ τῆς συντάξεως (εἰσοδήματος ἢ προσόδου) εἰς τὴν λεγομένην "ἀσφάλισιν προσόδου ἐπιβιώσεως";

- Απ. Μόλις ἀποθάνῃ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ὁποίου συνήφθη ἡ ἀσφάλισις, ὅποτε ἡ σύνταξις (πρόσοδος-εἰσόδημα) πληρώνεται εἰς τὸν ἐπιζῶντα δικαιούχον τῆς ἀσφαλίσεως.

26.- Ποῖον εἶναι τὸ σπουδαιότερον εἶδος ἀσφαλίσεως προσόδου ἐπιβιώσεως;

Απ. Ἡ ἀσφάλισις χρηρῶν.

27. - Ὑπάρχουν συνδυασμοὶ ἀσφαλίσεως κεφαλαίων καὶ εἰσοδήματος συγχρόνως;

Απ. Ναί α) ὅταν π.χ. συμφωνηθῆ ὅτι τὸ κεφάλαιον θά πληρωθῆ ἅμα ὑπερβῆ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ὁποίου συνήφθη ἡ ἀσφάλισις ὠρισμένην ἡλικίαν, ἀλλὰ συμφωνεῖται συγχρόνως ὅτι θά πληρώνεται σύνταξις (εἰσοδήμα-πρόσοδος) ὅταν τὸ πρόσωπον τοῦτο καταστῆ ἀνάπηρον.

β) ὅταν π.χ. συμφωνηθῆ ὅτι τὸ κεφάλαιον θά πληρωθῆ εἰς ὠρισμένην ἡμερομηνίαν, ἀλλ' ἔάν ἀποθάνῃ ἔνωρίτερον τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ὁποίου συνήφθη ἡ ἀσφάλισις, τότε οἱ δικαιούχοι θά λαμβάνουν σύνταξιν (πρόσοδον-εἰσόδημα) μέχρις ὅτου καταστῆ ἀπαιτητὸν τὸ κεφάλαιον.

28. - Ποῖαι ἄλλαι διακρίσεις εἰδῶν ἀσφαλίσεως ζωῆς ὑπάρχουν ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ εἴδους τῆς παροχῆς τοῦ ἀσφαλιστοῦ;

Απ. α) μετὰ ἢ ἄνευ συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη τοῦ ἀσφαλιστοῦ. Δηλαδή ἂν ὁ ἀσφαλιστῆς ὑποχρεοῦται νά παρέχῃ πρὸς τοὺς δικαιούχους τῆς ἀσφαλίσεως μέρος τῶν κερδῶν του ἢ ὄχι.

β) μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιστροφῆς ἀσφαλίστρου

γ) μετὰ σταθεροῦ ἢ ἐλαττουμένου ἢ αὐξανομένου ποσοῦ ἀσφαλίσεως ἢ προσόδου.

δ) μετὰ ἢ ἄνευ περιόδου ἀναμονῆς

ε) μετὰ ἢ ἄνευ ἱατρικῆς ἐξετάσεως.

29. - Ποῖα ἡ σημασία τῆς ποικιλίας συνδυασμῶν τοὺς ὁποίους προσφέρουν αἱ ἀσφαλιστικαὶ εταίριαι διὰ τὴν ἀσφάλισιν ζωῆς;

Απ. Διὰ τῆς ποικιλίας τῶν συνδυασμῶν καθίσταται δυνατὴ ἡ προσαρμογὴ τῆς ἀσφαλίσεως ζωῆς εἰς τὰς ἐπιθυμίας ἢ τὰς ἀνάγκας ἢ τὰς εἰδικὰς συνθήκας ἐκάστου συμβαλλομένου.

30. - Ποῖαι εἶναι αἱ δύο μορφαὶ τὰς ὁποίας δύνανται νά ἔχῃ ἡ παροχὴ τοῦ ἀσφαλιζομένου (συμβαλλομένου);

Απ. α) ἐφ' ἀπαξ παροχὴ (ἐνιαῖον ἀσφαλίστρου)

β) περιοδικὴ παροχὴ (κατὰ δόσεις).

31.- Ποῖαι αἱ μορφαὶ τῶν περιοδικῶν παροχῶν τοῦ ἀσφαλιζομένου (συμβαλλομένου);

- Ἀπ. α) Παροχαί (πληρωμαί) μέχρι τοῦ θανάτου ἢ μέχρι ὠρισμένης προθεσμίας.
β) Παροχαί (πληρωμαί) σταθεραί -ἴσαι ἢ αὐξανόμενα σὺν τῷ χρόνῳ ἢ ἐλαττοῦμενα σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου.

32.- Ποῖαι αἱ δύο μορφαὶ τῶν ἀσφαλίσεων ζωῆς ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τοῦ ἀσφαλιζομένου ποσοῦ;

- Ἀπ. α) μεγάλη ἀσφάλις
β) μικρά ἀσφάλις (ἢ λαϊκὴ ἢ βιομηχανικὴ).

33.- Εἰς τί ἀποβλέπει ἡ λαϊκὴ ἀσφάλις ζωῆς;

- Ἀπ. Εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἀσφαλίσεως ζωῆς μεταξύ τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων εὐρυτάτων λαϊκῶν στρωμάτων.

34.- Ποῖα εἶναι τὰ τρία (3) διακριτικὰ γνωρίσματα τῆς λαϊκῆς ἀσφαλίσεως ζωῆς;

- Ἀπ. α) Τὰ ἀσφαλιζόμενα ποσὰ εἶναι μικρά
β) Ἡ πληρωμὴ τῶν ἀσφαλιστρῶν γίνεται εἰς δόσεις (μηνιαίας ἢ εβδομαδιαίας).
γ) Συνήθως παραλείπεται ἡ ἰατρικὴ ἐξέταση ἀλλὰ συνομολογεῖται "περίοδος ἀναμονῆς".

35.- Εἰς ποῖον εἶδος ἀσφαλίσεως ἀνήκει ἡ ἀσφάλις ἐξόδων κηδείας;

- Ἀπ. Εἰς τὴν λαϊκὴν ἀσφάλισιν.

36.- Οἱ γενικοὶ ἔντυποι ὅροι τῶν ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων ζωῆς εἶναι ὅμοιοι δι' ὅλας τὰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρίας, αἱ ὁποῖαι ἐργάζονται ἐν Ἑλλάδι;

- Ἀπ. Ὁχι, ἐκάστη ἑταιρία χρησιμοποιεῖ ἰδικούς της ἔντυπους ὅρους.

37.- Ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς "προτάσεως" ἀσφαλίσεως ζωῆς;

- Ἀπ. Νᾶ σχηματίσῃ ἡ ἑταιρία, ἐκ τῶν ἀπαντήσεων εἰς τὰ ἔντυπα ἐρωτήματα τῆς προτάσεως, γνώμην διὰ τὴν σωματικὴν κατάστασιν καὶ διὰ τὴν πιθανότητα θνησιμότητος τῆς προτεινομένης πρὸς ἀσφάλισιν ζωῆς.

38.- Γίνονται δεκτοὶ πρὸς ἀσφάλισιν κίνδυνοι ἀπέχοντες τοῦ μέσου ὅρου θνησιμότητος.

- Ἀπ. Ναί, ἀλλὰ μέ ὠρισμένους περιορισμούς, δηλαδή μέ

πληρωμὴν ἐπασφαλιστρῶν (προσθέτων ἀσφαλιστρῶν) ἢ
 μὲ περίοδον ἀναμονῆς κλπ.

- ✓39. - Ποῖα εἶναι τὰ ἕξ (6) στοιχεῖα ἅτινα περι-
 ἔχει ἡ πρότασις ἀσφαλίσεως;
- κ. α) Στοιχεῖα γεννήσεως (τόπος καὶ χρόνος)
 β) " ἐπαγγέλματος
 γ) " περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας
 δ) " περὶ τῶν ἐλαττωμάτων του (οἴνοποσία
 κλπ.)
 ε) " περὶ τοῦ τόπου διαμονῆς καὶ τῶν τα-
 ξειδίων του
 στ) " περὶ τυχόν προγενεστέρως προτάσεως
 ἀσφαλίσεως καὶ σχετικῆς πρὸς αὐτὴν ἰατρικῆς ἐξετά-
 σεως.

✓40. - Τί συνεπειὰς ἔχει διὰ τὸν συμβληθέντα ἢ
 παροχῇ ψευδῶν ἢ πεπλανημένων ἀπαντήσεων εἰς τὰ ἐ-
 ρωτήματα τῆς προτάσεως ἢ ἢ ἀποσιώπησις περιστατι-
 κῶν γνωστῶν εἰς αὐτόν;

Εάν ἡ δῆλωσις ἢ ἡ ἀποσιώπησις εἶναι τοιαύτης φύσε-
 ως ὥστε νὰ θεωρηθῇ ὅτι ὁ ἀσφαλιστὴς δέν ἤθελε συ-
 ναινέσει εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ δέν ἤθελε δεχθῆ αὐτὴν
 ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, εἰάν ἐγίνωσκε τὴν ἀληθῆ κα-
 τάστασιν τῶν πραγμάτων, τότε ἡ ἀσφάλισις εἶναι ἄ-
 κυρος καὶ ὁ ἀσφαλιστὴς ἀπαλλάσσεται πάσης υποχρεώ-
 σεως πρὸς παροχὴν. Ἐπι πλεον κερδίζει καὶ τὰ κα-
 ταβληθέντα ἀσφαλιστρα εἰάν ὁ συμβληθεὶς διετέλει
 ἐν κακῇ πίστει (E.N. 224 καὶ 202).

✓41. - Ἐάν ἡ δῆλωσις ψευδῶν ἢ πεπλανημένων στοι-
 χείων ἢ ἡ ἀποσιώπησις περιστατικῶν γνωστῶν εἰς τὸν
 μετὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ συμβληθέντα ἀφορᾷ περιστατικᾶ
 τὰ ὁποῖα δέν ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς ζημίας (π.χ. ἐπὶ
 τοῦ θανάτου) εἶναι ἄκυρος ἡ ἀσφάλισις;

Ναὶ ἔστω καὶ ἂν δέν ἐπέδρασαν (E.N. 224 καὶ 202).

42. - Ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως διὰ
 τὴν ἀσφάλισιν, ζ. αἰς;

Νὰ σχηματίσῃ ἡ ἐταιρία διὰ τοῦ ἱατροῦ τῆς πρόγνω-
 σιν περὶ τῆς μελλοντικῆς ἐξελιξέως τῆς ὑπὸ ἀσφαλι-
 σιν ζωῆς.

43. - Κατὰ τί διαφέρει ἡ ἀπέναντι τοῦ ὑποψηφίου
 πρὸς ἀσφάλισιν στάσις τοῦ ἱατροῦ τῆς ἀσφαλιστικῆς
 ἐταιρίας, ἀπὸ τὴν ἀπέναντι ἐνός πάσχοντος στάσιν

τοῦ θεράποντος ἱατροῦ;

Απ. Διαφέρει κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἱατρικῆς ἐξετάσεως. Διότι ὁ θεράπων ἱατρός ἔχει σκοπὸν τὴν θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς. Ἐνῶ ὁ ἱατρός τῆς Ἐταιρίας ἔχει σκοπὸν τὸν σχηματισμὸν προγνώσεως διὰ τὴν μελλοντικὴν ἐξέλιξιν τῆς ὑγείας τοῦ ὑποψηφίου.

44.- Ποία εἶναι ἡ βάση τῶν πινάκων θνησιμότητ^{ος};

Απ. Ἡ ἡλικία.

45.- Ποίας ἡλικίας κίνδυνοι εἶναι οἱ εὐνοϊκώτεροι διὰ τὸν ἀσφαλιστὴν ζωῆς;

Απ. Οἱ κίνδυνοι ἡλικίας ἀπὸ 20 μέχρι 50 ἐτῶν.

46.- Εἶναι ὁμοία ἡ θνησιμότης μεταξύ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῆς αὐτῆς ἡλικίας;

Απ. Ὀχι. Εἰς τὰς γυναίκας ἡ θνησιμότης εἶναι μεγαλυτέρα μέχρι τοῦ 40οῦ ἔτους, ἐνῶ ἀργότερα ἀντιστρέφεται ἡ σύγκρισις.

47.- Ποῖα ἄλλα στοιχεῖα ἔχουν σημασίαν διὰ τὴν θνησιμότητα;

Απ. α) ἡ κληρονομικότης, μολονότι δὲν ἔχει ἀκόμη διαμορφωθῆ πλήρης πεῖρα ἀπ' αὐτῆς.

β) ἡ προϊστορία τῆς ὑγείας τῆς ὑπὸ ἀσφάλισιν ζωῆς, δηλαδή ὄχι μόνον ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑποβολῆς τῆς προτάσεως ἀλλὰ καὶ προηγουμένως.

γ) ἡ περιουσιακὴ κατάστασις καὶ ὁ τρόπος ζωῆς.

48.- Ποία ἡ σημασία τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τοῦ προσώπου ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ὁποίου συνομολογεῖται ἡ ἀσφάλισις;

Απ. Ὅτι ἡ θνησιμότης τῶν εὐπόρων εἶναι πολὺ μικρότερα μέχρι τοῦ 60οῦ ἔτους, ἀπὸ τὴν θνησιμότητα τῶν ἀπόρων.

49.- Ἐνδείκνυται ἡ κατάργησις τῆς ἱατρικῆς ἐξετάσεως διὰ τὴν ἀσφάλισιν ζωῆς;

Απ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὄχι τούλάχιστον διὰ τὴν μεγάλην ἀσφάλισιν ζωῆς. Διότι ἡ ἐξέτασις ἀποτελεῖ τὴν βάση διὰ τὴν κατάταξιν τῆς προτεινομένης πρὸς ἀσφάλισιν ζωῆς εἰς ὠρισμένον πίνακα θνησιμότητος καὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ εἰσπρακτέου ἀσφαλίστρου.

50.- Πώς καταρτίζεται ἡ ἀσφαλιστικὴ σύμβασις ζωῆς;

Ἀπ. Διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

51.- Πότε ἄρχεται ἡ ὑποχρέωσις παροχῆς ἐκ μέ-
ρους τοῦ ἀσφαλιστοῦ;

Ἀπ. Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ πρώτου ἀσφαλιστροῦ καὶ ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου εἰς χεῖρας του συμβληθέντος μετὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

52.- Ὑπέχει ὑποχρέωσιν παροχῆς ὁ ἀσφαλιστὴς ὅ-
ταν τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ὁποίου συνήφθη ἢ ἀσφάλισις ἀποβιώσῃ ἢ μεταβληθῇ ἢ ὑγειινή του κα-
τάστασις πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ πρώτου ἀσφαλιστροῦ ἢ πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου εἰς τὸν συμβληθέντα;

Ἀπ. Ὁχι, ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ὑπέχει ὑποχρέωσιν παροχῆς, δικαιουόμενος νὰ ἀρνηθῇ τὴν παράδοσιν τοῦ ἀσφαλιστηρίου καὶ νὰ θεωρήσῃ ἄκυρον ἐξ ὑπαρχῆς τὴν ἀσφάλισιν, ἐπιστρέφων μόνον τὴν τυχόν ληφθεῖσαν προκαταβολήν.

53.- Ἐάν συνεφωνῆθῃ προθεσμία ἀναμονῆς πότε ἄρ-
χεται ἡ ὑποχρέωσις πληρωμῆς ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ;

Ἀπ. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ἀναμονῆς. Ἄρα ἔάν τὸ πρόσωπον οὗ ἢ ζωῆς ἠσφαλισθῇ ἀποβιώσῃ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἀναμονῆς ὁ ἀσφαλιστὴς ἀπαλλασσεται πάσης ὑποχρεώσεως πληρωμῆς.

54.- Ἄσκει καμμίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς πρὸς παρο-
χὴν ὑποχρεώσεως τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἡ αἰτία τοῦ θανάτου; Δηλαδή ἐν περιπτώσει ἀσφάλισεως τοῦ κινδύνου "θανάτου" δικαιούται ὁ ἀσφαλιστὴς κατὰ νόμον νὰ ἀρνηθῇ τὴν πληρωμὴν λόγῳ τῆς αἰτίας τοῦ ἐπεθόντος θανάτου;

Ἀπ. Δικαιούται νὰ ἀρνηθῇ μόνον ὅταν ὁ θανὼν εἶχεν ἀσφαλίσει τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ ζωὴν καὶ ὁ θάνατος ἐπῆλθε συνεπειᾶ:

α) δικαστικῆς καταδίκης

β) ἐκουσίας αὐτοκτονίας

γ) μονομαχίας

δ) κακουργήματος ἢ πλημμελήματος διαπραχθέντος ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ οὕτινος τὰς ἐπεθούσας συνεπειὰς ἠδύνατο οὗτος νὰ προΐδῃ (Ε.Ν. 222).-

55.- Ὁ ἀσφαλιστής, ὅστις ἠσφάλισε τὸν κίνδυνον "θανάτου", ὑποχρεῖται κατὰ νόμον νὰ πληρώσῃ τὸ ἠσφαλισμένον ποσὸν ὅν οἰαδήποτε καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τοῦ θανάτου;

Απ. Ναί, ἐκτός ἂν ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἐκ δικαστικῆς καταδικῆς, ἐκ μονομαχίας, ἐξ ἐκουσίας αὐτοκτονίας ἢ ἔσχεν ἄμεσον αἰτίαν διαπραχθὲν ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου κακούργημα ἢ πῆρμῆμα, οὔτινος τὰς ἐπελθούσας συνεπειὰς ἠδύνατο οὗτος νὰ προΐδῃ (Ε.Ν.222).-

56.- Πότε ἡ μεταβολὴ τόπου διαμονῆς, ἀσχολιῶν (ἐπαγγέλματος), καταστάσεως καὶ εἵδους βίου ἐκ μέρους τοῦ ἠσφαλισμένου ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀσφαλίσεως (δηλαδὴ ἀπαλλάσσει τὸν ἀσφαλιστὴν τῆς πρὸς παροχὴν ὑποχρεώσεως;).

Απ. Ὄταν ἡ μεταβολὴ αὕτη ἀποτελεῖ οὐσιώδη ἐπίτασιν τοῦ κινδύνου, οὕτως ὥστε νὰ θεωρηθῇ ὅτι ὁ ἀσφαλιστής δὲν θὰ ἔδιδε τὴν συναίνεσιν του, ἢ δὲν θὰ τὴν ἔδιδεν ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς ὅρους ἔαν καθ' ὄν χρόνον συνήφθη ἡ σύμβασις ὑφίστατο ἡ νέα αὕτη τῶν πραγμάτων κατὰστασις (Ε.Ν.223).

57.- Πότε ἡ μεταβολὴ συνθηκῶν ζωῆς, ἔστω καὶ ἀποτελοῦσα οὐσιώδη ἐπίτασιν τοῦ κινδύνου, δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ἀσφαλιστὴν ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς πληρωμὴν;

Απ. Ὄταν ὁ ἀσφαλιστής λαβὼν γνῶσιν τῆς τοιαύτης μεταβολῆς δὲν ἐζήτησε τὴν διάλυσιν τῆς συμβάσεως (Ε.Ν. 205 καὶ 223).

58.- Ὅσάκις αἱ ἀσφ. ἐταιρίαι ἀναγνωρίζουν διὰ τῶν ὅρων τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως τὴν ὑποχρεώσιν ἀποζημιώσεως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐκουσίας αὐτοκτονίας, κατὰ ποῖον τρόπον προστατεύονται ἐναντίον τοῦ κινδύνου τῆς αὐτοκτονίας;

Απ. Παρεμβάλλουσιν εἰς τὸ ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον προθεσμίαν ἀναμονῆς. Π.χ. συνομολογεῖται ὅτι καλύπτεται καὶ ὁ θάνατος ἐξ αὐτοκτονίας ἔαν ἐπέλθῃ 2 ἔτη τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεως τοῦ ἀσφαλιστηρίου.

59.- Διατί εἰς περίπτωσιν θανάτου συνεπεῖα πολεμικῆς αἰτίας ἀπαλλάσσεται ὁ ἀσφαλιστής τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ πρὸς παροχὴν;

Απ. Διότι ὁ πόλεμος ἀποτελεῖ ἐπίτασιν τοῦ κινδύνου καὶ δὴ οὐσιώδη (Ε.Ν.205 καὶ 223).

60.- Ποῦται αἱ ὑποχρεώσεις τῶν δικαιούχων τῆς ἀσφαλίσεως ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ προσώπου ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ὁποῖου συνήφθη ἡ ἀσφάλισις;

Απ. α) Ἀναγγελία τοῦ θανάτου ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὴν ἀσφ. ἐταιρίαν

β) Ὑποβολὴ πρὸς τὴν ἐταιρίαν τοῦ ἀσφ. συμβολαίου καὶ τῆς τελευταίας ἀποδείξεως πληρωμῆς ἀσφαλίστρου.

γ) Ὑποβολὴ πρὸς τὴν Ἐταιρίαν ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου.

δ) Ὑποβολὴ πρὸς τὴν ἐταιρίαν λεπτομεροῦς ἱατρικῆς ἐξετάσεως ἢ πιστοποιητικοῦ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου.

ε) Ὑποβολὴ πρὸς τὴν Ἐταιρίαν πιστοποιητικοῦ ταυτότητος τοῦ θανόντος.

61.- Τί σημαίνει ὅτι τὸ ἀσφαλιστήριο ζωῆς εἶναι "ἀδιαφιλονείκητον";

Απ. Ὅτι ἡ Ἐταιρία δὲν δικαιούται κατ' ἀρχὴν ν' ἀκυρώσῃ τὸ ἀσφαλιστήριο ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐκδόσεώς του. καὶ νὰ ἀρνηθῇ τὰς υποχρεώσεις της.

62.- Πότε δὲν ἰσχύει τὸ "ἀδιαφιλονείκητον";

Απ. Ἄν ὁ ἀσφαλιζόμενος προέβη ἐκ προθέσεως εἰς ἀνακριβεῖς δηλώσεις π.χ. περὶ τῆς ἡλικίας του.

63.- Πότε καθίσταται "ἀπρόσβλητον" τὸ ἀσφαλιστήριο συμβόλαιον ζωῆς;

Απ. Μετὰ πάροδον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεώς του.

64.- Τί σημαίνει ὅτι τὸ ἀσφαλιστήριο ζωῆς κατέστη "ἀπρόσβλητον";

Απ. Ὅτι ἡ ἐταιρίαι παραιτεῖται τῆς δικαιώματος της νὰ ἐπικυλευσθῇ μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἔτους οἰανδήποτε παράλειψιν ἢ ἀνακριβῆ δήλωσιν τοῦ ἀσφαλιζομένου, ἐφ' ὅσον οὗτος διατελεῖ ἐν καλῇ πίστει.

~~65.~~ 65.- Ἐάν ὁ ἀσφαλιζόμενος δηλώσει μικροτέραν ἀπὸ τὴν πραγματικὴν του ἡλικίαν, τί συνεπείας ἔχει τοῦτο διὰ τὴν ἀσφάλισιν ζωῆς;

Απ. Τὸ ἠσφαλισμένον ποσὸν ἐλαττώνεται εἰς τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἠσφαλιζέτο μὲ τὸ πληρωθὲν ἀσφαλιστρον, ἂν ἡ ἡλικία εἶχε δηλωθῇ ὀρθῶς.

66.- Εἰν ἐδηλώθη ἡλικία μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν πραγ-

ματικήν, τί συνεπείας ἔχει τοῦτο διὰ τὴν ἀσφάλισιν ζωῆς;

Απ. Ἡ ἐταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν διαφορὰν ἀσφαλίσεων τῆς δηλωθείσης ἡλικίας καὶ τῶν ἀσφαλίσεων τῆς πραγματικῆς ἡλικίας, ἀτόκως.

67.- Τί δικαίωμα παρέχει εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον ὁ ὅρος περὶ "ἐλευθέρου συμβολαίου";

Απ. Τὸ δικαίωμα, ἀφοῦ πληρώσει τὰ ἀσφάλιστα τοῦλάχιστον τῶν 3 πρώτων ἐτῶν, ἢ καὶ περισσοτέρων, νὰ διακόπτῃ τὴν περαιτέρω πληρωμὴν καὶ νὰ δικαιούται νὰ εἰσπράξῃ τὸ "ἠλαττωμένον κεφάλαιον" κατὰ τὴν λήξιν τῆς διαρκείας τῆς ἀσφάλισεως.

68.- Πῶς ὑπολογίζεται τὸ ἠλαττωμένον κεφάλαιον τοῦ ἐλευθέρου συμβολαίου;

Απ. Κατὰ διαφορὰς τρόπους, ἀναλόγως τῆς συμφωνίας. Ἀλλὰ συνήθως εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἠσφαλισμένον κεφάλαιον, πολλαπλασιαζόμενον μὲ κλῆσμα ἔχον ἀριθμητὴν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν καθ' ἃ ἐπληρώθη τὸ ἀσφάλιστρον καὶ παρονομαστὴν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν δι' ἃ εἶχε συμφωνηθῆ ἀρχικῶς ἢ διάρκεια τῆς ἀσφάλισεως.

69.- Ποῖον δικαίωμα παρέχει εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ζωῆς ὁ ὅρος περὶ "ἐξαγορᾶς" τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου;

Απ. Τὸ δικαίωμα προεξοφλήσεως τοῦ ἀσφαλιστηρίου, ἴτοι τῆς εἰσπράξεως ἠλαττωμένου κεφαλαίου πρὸ τῆς λήξεως τῆς διαρκείας τῆς ἀσφάλισεως. Δηλαδή ἀπὸ τοῦδε, χωρὶς νὰ ἀναμένῃ νὰ λήξῃ ἢ διάρκεια τῆς ἀσφάλισεως.

70.- Ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις δύναται νὰ ζητηθῇ συνήθως ἡ "ἐξαγορά" τοῦ ἀσφαλιστηρίου ἐκ μέρους τοῦ ἠσφαλισμένου;

Απ. α) νὰ ἔχη πληρώσει τοῦλάχιστον τρία πλήρη ἐτήσια ἀσφάλιστα β) νὰ παύσῃ τὴν περαιτέρω πληρωμὴν τῶν ἀσφαλίσεων καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ συμβολαίου.

71.- Πῶς ὑπολογίζεται συνήθως τὸ ποσὸν τῆς ἀσφάλισεως, τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ ὁ ἠσφαλισμένος ὅταν ζητήσῃ τὴν "ἐξαγορὰν" τοῦ συμβολαίου;

Απ. Ὑπολογίζεται ὅπως καὶ διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ "ἐλευθέρου συμβολαίου", δηλαδή εἶναι ἴσον πρὸς τὸ λεγόμενον "ἠλαττωμένον κεφάλαιον" ἴτοι εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἠ-

σφαλισμένον κεφάλαιον (πρός τό ποσόν τοῦ ἀσφαλιστηρίου), πολλαπλασιαζόμενον ἐπί κλάσμα ἔχον ἀριθμητήν τόν ἀριθμόν τῶν πληρωθέντων ἐτῶν καί παρονομαστήν τόν ἀριθμόν τῶν συμπεφωνημένων ἀρχικῶς ἐτῶν διαρκείας τῆς ἀσφαλίσεως. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἠσφαλισμένος διὰ νά λάβῃ ἀπό τοῦδε τό ἡλαττωμένον αὐτό κεφάλαιον τό ὅποῖον δυνάμει τοῦ ὅρου περί "ἐλευθέρου συμβολαίου" θά ἐδικαιοῦτο νά λάβῃ κατὰ τὴν λήξιν τῆς διαρκείας τῆς ἀσφαλίσεως, ὀφείλει νά πληρώσῃ εἰς τόν ἀσφαλιστήν τόν τόκον προεξοφλήσεως. Ἐπομένως θά λάβῃ τὴν ἀξίαν ἡλαττωμένου κεφαλαίου, μειωμένην κατὰ τό ποσόν τοῦ τόκου προεξοφλήσεως.

72.- Πῶς ὑπολογίζεται συνήθως ὁ τόκος προεξοφλήσεως τόν ὅποῖον δικαιούται νά κρατήσῃ ὁ ἀσφαλιστής ὁ πληρώνων τὴν ἀξίαν ἐξαγορᾶς;

Ἀπ. Ὑπολογίζεται βάσει ἀνατοκισμοῦ πρὸς 5% ἐτησίως ἐπί τῆς ἀξίας ἐλευθέρου συμβολαίου διὰ τὰ ὑπολειπόμενα ἀπὸ τῆς ἐξαγορᾶς μέχρι τῆς λήξεως τῆς διαρκείας τῆς ἀσφαλίσεως ἔτη.

73.- Ποῖον δικαίωμα παρέχει εἰς τόν ἠσφαλισμένον ὁ ὅρος περί "ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ";

Ἀπ. Τὸ δικαίωμα νά ζητήσῃ τὴν διὰ τό ἀρχικόν κεφάλαιον ἐξακολούθησιν τῆς ἀσφαλίσεως ἢ ὅποια εἶχεν ἀκυρωθῆ λόγῳ μὴ πληρωμῆς τῶν 3 πρώτων ἐτησίων ἀσφαλιστρῶν ἢ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀσφαλίσεως ἢ ὅποια εἶχε μειωθῆ λόγῳ διακοπῆς τῆς πληρωμῆς τῶν ἀσφαλιστρῶν καί λόγῳ ἐφαρμογῆς τοῦ ὅρου περί "ἐλευθέρου συμβολαίου".

74.- Ποῖαι εἶναι αἱ τέσσαρες (4) προϋποθέσεις ὑφ' ἃς ἐπιτρέπεται συνήθως ἡ "ἐπαναφορὰ ἐν ἰσχύϊ" διὰ τό ἀρχικόν κεφάλαιον τοῦ ἀκυρωθέντος ἢ μειωθέντος ἀσφαλιστηρίου;

Ἀπ. α) Νά πληρώσῃ εἰς τὴν ἐταιρίαν τὰς καθυστερουμένας δόσεις ἀσφαλιστρῶν ἐντός 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης καθυστερημένης δόσεως.

β) Νά πληρώσῃ εἰς τὴν ἐταιρίαν δικαίωμα "ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ" ἴσον πρὸς 1% ἐπὶ τοῦ ἠσφαλισμένου ποσοῦ.

γ) Νά ζῆ ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν στιγμήν τῆς πληρωμῆς τοῦ δ/τος τούτου ἢ νά ζῆ ἐπὶ 15 ἡμέρας μετὰ τὴν τοιαύτην πληρωμῆν.

δ) Νά υποσθῆ ὁ ἠσφαλισμένος νέαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν, ἂν παρήλθον ὅ μῆνες ἢ ἱ ἔτος ἀπὸ τῆς παύσεως τῆς πληρωμῆς τῶν ἠσφαλιστρῶν.

75.- Τί δικαίωμα παρέχει εἰς τὸν ἠσφαλιζόμενον ὁ ὅρος περὶ "δανείου" ἢ "προκαταβολῆς";

Ἀπ. Τὸ δικαίωμα νά ζητήσῃ ἀπὸ τῆν Ἐταιρίαν νά τοῦ δανείσῃ χρήματα μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς "ἀξίας ἐξαγορᾶς"

76. Πότε εἶναι ἰσχυρά ἢ ἐκχώρησις τῶν ἐκ τοῦ ἠσφαλιστηρίου δικαιωμάτων τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸς τρίτον;

Ἀπ. Μόνον ἐάν α) γνωστοποιηθῆ ἑγγράφως πρὸς τῆν Ἐταιρίαν καί β) ἐκδοθῆ ὑπὸ τῆς ἐταιρίας εἰδικὴ πρόσθετος πράξις.

77.- Ποία εἶναι ἡ τεχνικὴ βᾶσις ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ ἀσφ. ἐπιχειρήσις κλίδου ζωῆς;

Ἀπ. Οἱ πίνακες θνησιμότητος.

78.- Τί δεικνύουν οἱ πίνακες θνησιμότητος;

Ἀπ. Πόσα πρόσωπα ἐκ μιᾶς βασικῆς μᾶζης φθάνουν ἐκάστοτε εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Π.χ. ἀπὸ χιλίου (1000) κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν, διαφόρου φύλου καὶ ἡλικίας, βλέπομεν πόσοι πεθαίνουν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους. Οἱ ὑπόλοιποι, δηλ. οἱ ἐπιζῶντες κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους, γίνονται μεγαλύτεροι τὴν ἡλικίαν κατὰ ἓν ἔτος. Ἐπομένως φθάνουν εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

79.- Τί διαπιστώνομεν με τοὺς πίνακες θνησιμότητος;

Ἀπ. Διαπιστώνομεν πόσα πρόσωπα κατὰ μέσον ὅρον ἀποθνήσκουν ἀπὸ μίαν ὀρισμένην μᾶζαν ἀνθρώπων εἰς ἕκαστον ἔτος.

βι.- Ὅταν γνωρίζομεν πόσοι πεθαίνουν κατ' ἔτος ἀπὸ μίαν ὀρισμένην μᾶζαν ἀνθρώπων κατὰ τί βοηθοῦμεθα διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν ἠσφαλιστρῶν ζωῆς;

Ἀπ. Διότι δυνάμεθα νά υπολογίσωμεν πόσα πρέπει νά ἐξοδύσῃ κατ' ἔτος ὁ ἠσφαλιστής διὰ νά πληρώσῃ τὰ ἠσφαλισμένα ποσὰ τῶν θνησκόντων. Ἄρα δυνάμεθα νά υπολογίσωμεν καί ποῖα ἠσφαλιστρα πρέπει νά εἰσπράττῃ κατ' ἔτος ὁ ἠσφαλιστής διὰ νά εἶναι εἰς θέσιν νά πληρῶνῃ με αὐτὰ τὰ ἠσφαλισμένα ποσὰ τῶν θνησκόντων

81.- Ὁ κίνδυνος, τὸν ὁποῖον ἀναλαμβάνει ὁ ἀσφαλιστῆς ζωῆς εἶναι μεγαλύτερος ὅσον αὐξάνει ἡ ἡλικία τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ μικρότερος;

Απ. Εἶναι μεγαλύτερος.

82.- Τὰ εἰσπραττόμενα ἀσφάλιστρα ζωῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσφαλίσεως ζωῆς εἶναι τὰ αὐτὰ δι' ἕκαστον ἔτος;

Απ. Εἶναι τὰ ἴδια, μολονότι ὁ κίνδυνος θανάτου αὐξάνει μέ κάθε παρερχόμενον ἔτος.

83.- Ἐξηγήσατε διατί, διὰ τῆς πληρωμῆς ὁμοιόμορφου ἀσφάλιστρου ζωῆς δι' ἕκαστον ἔτος, δημιουργοῦνται ἀσφάλιστρα ἀποταμιεύσεως;

Απ. Διότι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀσφαλίσεως οἱ ἀσφαλιζόμενοι πληρώνουν μεγαλύτερα ἀσφάλιστρα ἀπὸ τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὸν πραγματικὸν κίνδυνον. Ἡ διαφορά μεταξύ τῶν πληρωνομένων καὶ τῶν πράγματι ἀντιστοιχοῦντων εἰς τὸν κίνδυνον ἀσφάλιστρων ἀποτελεῖ τὸ τμήμα ἀποταμιεύσεως, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει διὰ νὰ συμπληρῶνῃ τὰ ἀσφάλιστρα τῶν τελευταίων ἔτων τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε νὰ ἠξάνοντο διαρκῶς κατ' ἔτος εἴαν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὸν πραγματικὸν κίνδυνον. -✓

§ 9.- Ασφάλισις μεταφορῶν Γ

1.- Ὑπῆρχεν ἀσφάλισις μεταφορῶν εἰς τὴν ἀρχαι-
ότητα;

Ἀπ. Ὁχι.

2.- Ποῖται αἱ ἀπαρχαί τῆς ἀσφαλίσεως μεταφορῶν
εἰς τὴν ἀρχαιότητα;

Ἀπ. α) Ἡ κατανομή τῶν ζημιῶν τῆς ναυσιπλοΐας εἰς ὅλους
τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς τὸν πλοῦν (Ροδιακός Νόμος
περὶ ἐκβολῆς) - εἶδος Γενικῆς Ἀβαρίας.

β) Τὸ Ναυτικὸν δάνειον, καθ' ὃ ὁ δανειζόμενος πλοι-
οκτήτης ἢ φορτωτῆς ἀπηλλάσσετο τῆς υποχρεώσεως ἐ-
πιστροφῆς τοῦ δανείου ἐάν τὸ πλοῖον δέν ἔφθανεν
εἰς τὸν προορισμὸν του.

3.- Διατί ἡ Γενικὴ Ἀβαρία δέν εἶναι ἀσφάλισις
μεταφορῶν;

Ἀπ. Διότι δέν ὑπάρχει ἐκ τῶν προτέρων οἰκονομικὴ ὀργά-
νωσις ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν -τεχνικῶν βάσεων (βάσει τοῦ
νόμου τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ, δι' ἀναμίξεως τῶν κινδύ-
νων, καὶ δι' ἐσωτερικῆς συμμετοχῆς ἀντασφαλιστικῶν
ἐπιχειρήσεων).

4.- Διατί ὁ δανειζων ναυτικὸν δάνειον δέν εἶ-
ναι ἀσφαλιστῆς μεταφορῶν;

Ἀπ. Ἡ αὐτὴ ἀπάντησις ὡς εἰς τὸ 3.

5.- Πόσαι καὶ ποῖται αἱ μοφαί τοῦ "ἀσφαλιστι-
κοῦ δανείου";

Ἀπ. Δύο α) ἐκεῖνη, καθ' ἣν ὁ πλοιοκτήτης ἢ φορτωτῆς δέν
ἐδανείζετο μέν, ἀλλὰ ἐπλήρωσε εἰς τὸν χρηματοδό-
την ποσὸν τι ὡς ἀσφαλιστρον, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι
ὁ χρηματοδότης θά τοῦ πληρώσῃ ὠρισμένον ποσὸν εἰς
περίπτωσιν βυθίσεως ἢ ζημίας τοῦ πλοίου (ἐγγύησις
διὰ τὴν αἰσίαν συμπλήρωσιν τοῦ ταξειδίου).

β) ἐκεῖνη, καθ' ἣν ὁ πλοιοκτήτης ἢ ὁ φορτωτῆς
ἐδανείζετο ἀπὸ τὸν χρηματοδότην ὠρισμένον ποσὸν,
τὸ ὁποῖον δέν ὑπεχρεοῦτο νὰ ἀποδώσῃ εἰς περίπτωσιν
καθ' ἣν τὸ ταξειδίον ἐματαιοῦτο λόγῳ θαλασσίου δυ-
στυχήματος.

6.- Πότε καὶ ποῦ ἀνεφάνησαν αἱ πρῶται πραγματι-
καὶ ἀσφαλιστικαὶ-συμβάσεις μεταφορῶν ὑπὸ τὴν σημε-
ρινὴν μορφήν;

Απ. Κατά τόν Ιϋον αἰῶνα εἰς τήν βόρειον Ἰταλίαν.

7.- Πότε καί ποῦ ἀνεφάνη ὁ πρῶτος κρατικὸς ἀλληλασφαλιστικὸς συνεταιρισμὸς διὰ τήν ἀσφάλισιν θαλασσίων μεταφορῶν;

Απ. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ιϋου αἰῶνος εἰς τήν Πορτογαλίαν, ὅπου οἱ ἐφοπλισταὶ ὑπεχρεώθησαν νά προσχωρήσουν εἰς κρατικὸν ἀλληλασφαλιστικὸν συνεταιρισμὸν ἔχοντα σκοπὸν νά ἀποζημιώσῃ τὰς τυχαίας ἀπωλείας ἢ ζημίας τῶν πλοίων.

8.- Ποῖα εἶναι ἡ πρώτη γνωστὴ εἰς τήν ἱστορίαν τῶν ἀσφαλειῶν νομοθετικὴ ρύθμισις τῆς ἀσφαλίσεως μεταφορῶν καί πότε καί ποῦ ἐγένετο αὕτη;

Απ. Αἱ 5 διατάξεις (Ὁρντονάς) τοῦ 1435 ἐν Βαρκελώνῃ τῆς Ἰσπανίας.

9.- Ποίας μορφᾶς ἔλαβε διαδοχικῶς ἡ ἐπιχειρήσις ἀσφαλίσεων μεταφορῶν; (κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν).

Απ. Ἀρχικῶς ὁ ἐπιχειρηματίας ἦτο φυσικὸν πρόσωπον (ἄτομον) καί μάλιστα ἔμπορος. Κατόπιν ἤρχισεν ἵκανοποιητικὴ μορφή τῆς ἀλληλασφαλίσεως (ἀλληλασφαλιστικὸν συνεταιρισμὸν). Τέλος ἀνεπτύχθη ἡ ἐταιρικὴ μορφή τῆς ἀνώνυμου ἐταιρίας.

10.- Ποῖαι ὑπῆρξαν αἱ πρῶται ἀνώνυμοι ἐταιρίαι, αἱ ὁποῖαι ἠσχολήθησαν μὲ θαλασσοασφαλιστικὰς ἐργασίας καί πότε;

Απ. Ἡ Ὀλλανδο-Ἰνδικὴ ἀνώνυμος ἐταιρία τῷ 1602, καί ἡ Ἀγγλο-Ἀνατολικὴ-Ἰνδικὴ ἀνώνυμος ἐταιρία τῷ 1613.

11.- Πότε ἠκμασαν πραγματικῶς αἱ πρῶται ἀνώνυμοι θαλασσοασφαλιστικαὶ ἐταιρίαι καί ποῖαι ἦσαν αὗται;

Απ. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ιϋου αἰῶνος αἱ θαλασσοασφαλιστικαὶ ἐταιρίαι. "Λόντον Ἀσσοῦρανς Κορπορέϊσσον" καί "Ρούαλ Ἐξοσιήντζ Ἀσσοῦρανς Κόμπανυ".

12.- Ὑπάρχουν σήμερον θαλασσοασφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις αἱ ὁποῖαι δέν ἔχουν μορφήν ἐταιρίας;

Απ. Ναὶ ὑπάρχουν οἱ ἀσφαλισταὶ τοῦ Λδῦδ, οἱ ὁποῖοι δέν εἶναι ἐταιρία, ἀλλ' ἕκαστος ἐργάζεται διὰ λ/σμόν του.

13.- Πόθεν τὸ ὄνομα Λδῦδ;

Απ. Ἐκ τοῦ Ἐδουάρδου Λδῦδ, εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ οποί-

ου συνηντώντο οί έφοπλισταί καί οί φορτωταί καί
συνήπτον άσφαλίσεις μεταξύ των.

14.- Οί πράκτορες τοϋ Αλδϋδ ένεργουñ άσφαλίσεις.
'Απ. "Οχι.

15.- Μέ τί άσχολουñται οί πράκτορες τοϋ Αλδϋδ;
'Απ. Με τήν διαπίστωσηñ άπωλειών καί ζημιών έκ ναυαγί-
ων καί ναυτικών άτυχημάτων ώς καί έξ άβαριών καί
με τήν σύνταξιν σχετικών έκθέσεων. Με έπιθεωρήσεις
πλοίων καί φορτίων. Με τήν συνεχή μετάδοσιν είς
τό Λονδίνοñ των τελευταίων είδήσεων περί πλοίων
καί ναυτικών πληροφοριών έν γενει.

16.- Οί άσφαλισταί τοϋ Αλδϋδ ένεργουñ άπ' εϋθει-
ας άσφαλίσεις ή μέσω τρίτων;
'Απ. Πάντοτε τή μεσολαβήσει μεσιτών (μπρόκερς).

17.- Ποίον τό κύριοñ έργοñ των μεσιτών τοϋ Αλδ-
ϋδ;

'Απ. Διαμβάνουñ έντολήñ άπό τον πελάτηñ δια νά τοϋ άσφα-
λισουñ τό πλοίοñ ή τό φορτίοñ. Κατόπιν εύρίσκουñ
ένα "άρχηγόñ της καλύψεως" άσφαλιστήñ τοϋ Αλδϋδ,
με τον όποιοñ συμφωνουñ δια τό "ποσοστόñ" τοϋ ά-
σφαλιστροϋ καί τους λοιπούς φροϋς άσφαλίσεως, τους
όποιοϋς καταγράφουñ επί τεμαχίου χάρτου (σλίπ).
Το σλίπ αυτό υπογράφει ο άρχηγός της καλύψεως. Κα-
τόπιν εύρίσκουñ καί άλλους άσφαλιστάς τοϋ Αλδϋδ,
οί όποιοί υπογράφουñ επίσης τό σλίπ. Έκαστος άσφα-
λιστής τοϋ Αλδϋδ δέν καλύπτει δια της υπογραφής
του τό σύνολοñ, αλλά μόνον κλάσμα της άξίας εκά-
στου κινδϋνου (πλοίοñ ή φορτίοñ). Γράφει π.χ. $\frac{7}{100}$
καί υπογράφει. Αυτό σημαίνει ότι είναι υπεύθυνος
δια τά $\frac{7}{100}$ της ζημίας. Όταν δια των διαδοχικών υ-
πογραφών καλυφθή τό σύνολοñ (τά $\frac{100}{100}$) της άξίας
τοϋ κινδϋνου, ο μεσίτης εκδίδει τό άσφαλιστήριο
συμβόλαιον επί είδικου έντύπου καί συγκεντρώνει
άπό τους υπογράψαντας τό σλίπ άσφαλιστάς τάς όρι-
στικάς υπογραφάς των.

18.- Οί άσφαλισταί τοϋ Αλδϋδ καλύπτουñ μόνον
θαλασσίους κινδϋνους;
'Απ. Σήμερον έχουσιν έπεκταθή είς όλους τους κλάδους
καί καλύπτουñ παντός είδους κινδϋνους.

19.- Πότε ἤρχισεν ἡ ἀσφάλισις μεταφορῶν φορτίων διὰ ποταμῶν καὶ λιμνῶν;

Απ. Εἰς τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος.

20.- Πότε ἤρχισεν ἡ ἀσφάλισις μεταφορῶν διὰ ξηρᾶς (δι' ἄμαξων, σιδηροδρόμων κλπ.);

Απ. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος.

21.- Ἐάν ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσεως (τὰ ἀσφαλιζόμενα πράγματα) πῶς υποδιαιροῦνται αἱ ἀσφαλίσεις μεταφορῶν;

Απ. α) Εἰς ἀσφαλίσιν φορτίων (ἐμπορευμάτων καὶ ἀξιών-χρεωγράφων κλπ.) καὶ

β) εἰς ἀσφαλίσιν σωμάτων (μεταφορικῶν μέσων), ἤτοι σκαφῶν, σιδηροδρ. ὀχημάτων, ἀεροπλάνων κλπ.

22.- Κατὰ τί διαφέρει τὸ ἀπλοῦν ἀσφαλιστήριον μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ διαρκέος ἀσφαλιστήριον;

Απ. Διὰ τοῦ ἀπλοῦ ἀσφαλιστηρίου μεταφορᾶς καλύπτεται (ἀσφαλίζεται) μία μόνον μεταφορᾶ, ἐνῷ διὰ τοῦ διαρκοῦς καλύπτονται (ἀσφαλίζονται) πολλαί διαδοχικαί μεταφοραί, ὀριζόμεναι κατὰ γένος.

23.- Ποίας ἄλλας ὀνομασίας ἔχει τὸ διαρκέος ἀσφαλιστήριον;

Απ. Ἀσφαλιστήριον συνδρομῆς ἢ χρονικόν συμβόλαιον.

24.- Ὑπάρχουν ἐνιαῖοι ἐντυποὶ γενικοὶ ὄροι εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν ἀσφ. εταιριῶν ἀσφαλιστήρια συμβόλαια κλάδου θαλάσσης;

Απ. Ὁχι. Μέχρι σήμερον δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἐνοποιήσις. Ἐκάστη ἀσφ. εἰσαίρεσις χρησιμοποιεῖ ἴδιον τύπον ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου.

25.- Ἐκτός τῶν γενικῶν στοιχείων ἐκάστης ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως ποία εἶναι τὰ πέντε (5) ἐπὶ πλέον στοιχεῖα τὰ ὅποια περιλαμβάνει, κατὰ τὸν νόμον, τὸ ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον κλάδου θαλάσσης;

Απ. α) ὄνομα, εἶδος, χωρητικότητα καὶ ἐθνικότητα τοῦ πλοίου.

β) ὀνοματεπώνυμον πλοιοάρχου

γ) τόπον φορτώσεως

δ) λιμένα ἀπόπλου

ε) λιμένας φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως καὶ εἴσπλου.

26.- Ποῖον ἀντικείμενον δύναται νὰ ἔχη ἡ θαλασ-

σία ασφάλισις κατά νόμον; Δηλαδή τί πράγματα δύ-
ναι να ασφαλισθῶσι;

- Απ. α) Τό πλοῖον (τό σκάφος)
β) Αἱ μηχαναί, τὰ ἄρμενα καί σύσκευα, ὁ ἐφοπλισμός
τό χρημάτιον (εργαγιά) καί τὰ τρόφιμα.
γ) ὁ ναύλος τῶν ἐπιβατῶν καί τῶν φορτωθέντων πραγ-
μάτων.
δ) τὰ φορτωθέντα πράγματα (τό φορτίον)
ε) Τὰ λόγῳ ναυτικοῦ δανείου δοθέντα καί ὁ ναυτικός
τόκος αὐτῶν.
στ) Τὰ ποσά τὰ πληρωθέντα ἢ ὀφειλόμενα διά γενικάς
(κοινάς) ἀβαρίας καί τὰ ἔξοδα τὰ γενόμενα ἢ ὀ-
φειλόμενα διά μερικός ἀβαρίας.
ζ) Τό ἐλπιζόμενον κέρδος τῶν ἐμπορευμάτων.
η) Πᾶν ἄλλο πρᾶγμα ἐκτιμητόν εἰς χρήματα καί ὑπο-
κειμένον εἰς θαλασσίους κινδύνους.

27.- Ποία τιμή λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατά νόμον
(Ε.Ν. 472) ὅταν ἀσφαλίζονται ἐμπορεύματα φορτωθέντα
Δηλαδή μέ ποίαν τιμήν πρέπει νά ἀναγράφηται εἰς τό
ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον ἢ ἀξία τῶν μεταφερομένων
ἐμπορευμάτων;

- Απ. α) εἴτε ἡ τιμή τῆς κτήσεως (ἀγορᾶς) τῶν ἐμπορευμά-
των πλέον ἐξόδων φορτώσεως καί ναύλου.
β) εἴτε ἡ τρέχουσα τιμή εἰς τόν τόπον προορισμοῦ
κατά τήν ἀφίξιν τῶν ἐμπορευμάτων ἄνευ ἀβαρίας
(δηλ. σῶων).

28.- Μέ ποίαν τιμήν ὑπολογίζεται συμφώνως πρός
τούς συνήθεις ὅρους τῶν ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων
(ὄχι κατά νόμον) ἡ ἀνωτάτη ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων
ἢ καλυπτομένη διά τῆς ἀσφάλισως;

- Απ. α) Μέ τήν τιμήν τοῦ ἐμπορεύματος εἰς τόν τόπον τοῦ
προορισμοῦ κατά τήν ἐποχὴν τῆς ἐκφορτώσεως, ε-
άν πρόκειται περί φορτίου πρώτων ὑλῶν ἢ προϊόν-
των τοῦ ἐδάφους.
β) Μέ τήν τιμήν τοῦ ἐμπορεύματος εἰς τόν τόπον φορ-
τώσεως κατά τήν ἐποχὴν τῆς φορτώσεως, ἐπηξημέ-
νην ὅμως μέ ὅλα τὰ μέχρι τοῦ πλοίου ἔξοδα, τὰς
μὴ ἐπιστρεπτέας καταβολὰς ναύλου, τὰ ἀσφαλιστρα
καί προσδοκώμενον κέρδος 10%, εἰάν πρόκειται πε-
ρί φορτίου βιομηχανικῶν προϊόντων.

29.- Τί λέγεται διατίμησις, προκειμένου περί
ἀσφάλισως μεταφορῶν;

Απ. Ὁ καθορισμὸς τῆς ἀσφαλιζομένης ἀξίας ἐκ τῶν προτέρων ἐν τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει εἰς ὠρισμένον χρηματικὸν ποσό.

30. - Ἡ διατίμησις τῆς ἀσφαλιζομένης ἀξίας ἐν τῇ ἀσφαλιστηρίῳ συμβολαίῳ δεσμεύει τὸν ἀσφαλιστὴν, ἢ δικαιούνται οὗτος νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀξίαν ταύτην;

Απ. Ἡ διατίμησις δὲν δεσμεύει τὸν ἀσφαλιστὴν, διότι θεωρεῖται πάντοτε ὅτι ἔγινεν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεως τοῦ ἀσφαλιζομένου.

31. - Πότε ἡ διατίμησις τῆς ἀσφαλιζομένης ἀξίας εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ἀσφαλιστὴν;

Απ. Ἐάν προηγήθῃ ἐκτίμησις τοῦ ἀσφαλιζομένου πράγματος, δηλαδὴ πραγματογνωμοσύνη γενομένη δεκτὴ ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

32. - Ποίας συνεπειᾶς ἔχει ἡ χαμηλωτέρα τῆς πραγματικῆς ἀξίας διατίμησις τῶν ἀσφαλιζομένων πραγμάτων;

Απ. Ἐάν ὁ ἀσφαλιζόμενος διατελεῖ ἐν κακῇ πίστει ἢ ἀσφάλισις εἶναι ἄνευ ἀποτελέσματος καὶ ὁ ἀσφαλιστὴς κερδίζει τὸ ἀσφάλιστρον.

Ἐάν ὁ ἀσφαλιζόμενος εἶναι καλῆς πίστεως μειοῦται ἡ ἀσφαλιζομένη ἀξία σύμφωνα μὲ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν καὶ ἀποζημιούται ὁ ἀσφαλιστὴς μὲ $\frac{1}{2}\%$ ἐπὶ τῆς ἀσφαλισθείσης ἀξίας.

33. - Τί σημαίνει ἡ ἀρχὴ ὅτι ἡ ἀσφαλιστικὴ σύμβασις τοῦ κλάδου μεταφορῶν εἶναι συμβόλαιον ἀπολύτου καλῆς πίστεως;

Απ. Σημαίνει ὅτι πᾶσα παρασιώπησις ἢ ἀναληθὴς δήλωσις ἐκ μέρους τοῦ ἀσφαλιζομένου καὶ κάθε διαφορὰ μεταξὺ ἀσφαλιστηρίου καὶ φορτωτικῆς, ἥτις θὰ ἠλλοίωνε τὴν περί τοῦ κινδύνου ἀντίληψιν τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἢ θὰ μετέβαλε τὸ ἀντικείμενον τοῦ κινδύνου, καθιστᾷ ἄκυρον τὴν ἀσφάλισιν, ἀκόμη καὶ ἂν ἡ παρασιώπησις ἢ ἡ ἀναληθὴς δήλωσις ἢ ἡ ἀσυμφωνία δὲν ἤθελεν ἐπιδράσει εἰς τὴν ζημίαν ἢ εἰς τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀσφαλιζομένου ἀντικειμένου.

34. - Ἐν περιπτώσει ἀλλαγῆς πλεύσεως, πλοῦ ἢ πλοίου, ἀπαλλάσσεται ὁ ἀσφαλιστὴς τῆς εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς ποίαν περίπτωσιν;

Απ. Ἐάν ἡ ἀλλαγὴ ἐγένετο "ἐκ πράξεως τοῦ ἠσφαλισμένου", δηλαδὴ κατ' ἐντολὴν του, ἢ συνεπειᾶ ἐνεργειῶν του.

35.- Είς ποίαν περίπτωσιν κερδίζει ὁ ἀσφαλιστής τὸ ἀσφάλιστρον, μολονότι ἀπηλλάγη τῆς πρὸς ἀποζημίωσιν υποχρεώσεως συνεπεῖα ἀλλαγῆς πλεύσεως ἢ πλοῦ ἢ πλοίου;

Απ. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ κίνδυνοι ἤρξαντο πρὸ τῆς ἀλλαγῆς.

36.- Παύει ἡ ἀσφάλισις ἐάν ὁ πλοίαρχος ἀντικατεστάθῃ συνεπεῖα ἀπολύσεως παρὰ τοῦ πλοιοκτῆτου;

Απ. Ὁχι - ἡ ἀσφάλισις ἐξακολουθεῖ.

37.- Ἐάν ὁ ἠσφαλισμένος ἀποστείλῃ τὸ πλοῖον εἰς τόπον ἀπώτερον τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ, ποῖαι αἱ συνέπειαι διὰ τὴν ἀσφάλισιν;

Απ. Ὁ ἀσφαλιστής ἀπαλλάσσεται τῆς πρὸς ἀποζημίωσιν υποχρεώσεως διὰ τὰς ἀπωλείας ἢ ζημίας τὰς μετὰ τὴν ἐπέκτασιν ἢ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ πλοῦ ἐπελθούσας, καὶ κερδίζει καὶ τὸ ἀσφάλιστρον.

38.- Ποίους κινδύνους καλύπτει κατὰ νόμον ὁ ἀσφαλιστής διὰ τοῦ θαλασσοασφαλιστηρίου συμβολαίου;

Απ. Τοὺς κινδύνους ἀπωλείων ἢ ζημιῶν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ἐκ τῶν κάτωθι αἰτίων:

α) Τρικυμίας β) Ναυαγίου, γ) Προσαράξεως, δ) Συγκρούσεως ε) Αναγκαστικῆς ἀλλαγῆς πλεύσεως, πλοῦ ἢ πλοίου, στ) Ἐκβολῆς, ζ) Ἐκρήξεως η) Πυρκαϊᾶς, θ) Πειρατείας, ι) Διαρπαγῆς, ια) Παντός ἄλλου θαλασσίου συμβεβηκότος. ιβ) Παραβάσεων καὶ πταισμάτων τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πληρώματος τῶν γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα "ναυταπάτη", ἐκτός ἐναντίας συμφωνίας.

39.- Ποίους κινδύνους δὲν καλύπτει κατὰ νόμον ὁ ἀσφαλιστής;

Απ. Τοὺς κινδύνους ἀπωλείας ἢ ζημίας ἐκ
α) ἐλαττωμάτων τοῦ ἀσφαλισθέντος πράγματος ("ἴδιον ἐλάττωμα").
β) πολέμου, κατασχέσεων, λεϊῶν, στάσεων, ἐμπορικῶν ἀποκλεισμῶν, πολιτικῶν ἀδικημάτων, ἀπεργιῶν, τορπιλλῶν, ναρκῶν κλπ. ἐκτός ρητῆς συμφωνίας.
γ) παραβάσεων τοῦ πλοίαρχου τοῦ ἐκλεγέντος παρὰ τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐκτός ἐναντίας, συμφωνίας.

40.- Ποίους κινδύνους δὲν καλύπτει κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀσφαλιστηρίων ὁ ἀσφαλιστής;

Απ. Τούς κινδύνους ἐκ: α) βροχῆς, β) ἀτμοσφαιρικῶν ἐπιδράσεων γ) ὑγρασίας τοῦ κύτους τοῦ πλοίου, δ) ἐντόμων, ποντικῶν, νυφιοτῶν ε) κλοπῆς, στ) θραύσεως ζ) σκωρίας η) ροῆς καί διασκορπισμοῦ θ) κακῆς στοιβασίας καί κακῆς τοποθετήσεως ι) ἀνεπαρκoῦς συσκευασίας ια) λαθρεμπορίου ιβ) πράξεων ἐγκληματικῶν, παρανομῶν ἢ δολίων τοῦ πλοιάρχου καί τοῦ πληρώματος, γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα "ναυταπάτη".

41.- Τί εἶναι ἀβαρία;

Απ. Ἀβαρία εἶναι α) πᾶσα ζημία ἐπελθοῦσα εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον ἀπὸ τῆς φορτώσεως καί τοῦ ἀπόπλου μέχρι τοῦ κατὰπλου καί τῆς ἐκφορτώσεως. β) τὰ ἕκτακτα ἔξοδα τὰ γενόμενα διὰ τὸ πλοῖον καί τὸ φορτίον κοινῶς ἢ κεχωρισμένως (Ε.Ν. 418).

42.- Πόσων εἰδῶν ἀβαρίας ἔχομεν;

Απ. Δύο εἰδῶν: τὴν μερικὴν ἀβαρίαν καί τὴν κοινήν (ἢ γενικὴν) ἀβαρίαν.

43.- Τὰ συνήθη ἔξοδα διὰ τὸν εἰς ὄρμους, κόλπους, ποταμούς ἢ διώρυγας εἴσπλουν καί ἐκπλουν τοῦ πλοίου εἶναι ἀβαρία;

Απ. Ὁχι, εἶναι ἀπλᾶ ἔξοδα εἰς βάρος τοῦ πλοίου.

44.- Τί εἶναι κοινή (ἢ γενικὴ) ἀβαρία;

Απ. Εἶναι τὰ ἕκτακτα ἔξοδα καί αἱ ἐκούσαι ζημίας, αἰγενόμενα πρὸς κοινήν ὠφέλειαν καί σωτηρίαν τοῦ πλοίου καί τοῦ φορτίου (Ε.Ν. 419).

45.- Ποῖον εἶναι τὸ διακριτικὸν γνώρισμα τῆς γενικῆς ἀβαρίας;

Απ. Ὅτι αἱ ζημίας καί τὰ ἔξοδα γίνονται ἐκουσίως καί ὅχι τυχαίως, ἀποβλέπουν δὲ εἰς τὴν κοινήν σωτηρίαν.

46.- Ἀπαριθμήσατε ἔξοδα καί ζημίας ἀποτελοῦσας κοινήν (ἢ μερικὴν) ἀβαρίαν;

Απ. α) τὰ ἐκβληθέντα εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς κοινήν σωτηρίαν.
β) τὰ ἐκκοπέντα ἐξάρτια καί ἰστία πρὸς κοινήν σωτηρίαν καί τὰ θραυσθέντα συνεπεῖρα τῶν πρὸς κοινήν σωτηρίαν γενομένων πράξεων.
γ) αἱ ζημίας, αἱ προξενηθεῖσαι ἐκ τῆς ἐκβολῆς εἰς τὰ ὑπολειφθέντα ἐν τῷ πλοίῳ πράγματα.
δ) αἱ ζημίας αἱ προξενηθεῖσαι εἰς τὸ πλοῖον ἐκ τῆς ἐκβολῆς εἴτε ἐκουσίως εἴτε ὡς ἀναγκαῖα ταύτης συνέπεια.

- ε) αἱ ζημίαι αἱ ἐπενεχθεῖσαι εἰς τὸ πλοῖον πρὸς διευ-
κλυνσιν τῆς διασώσεως τοῦ φορτίου ἢ πρὸς υποβοή-
θησιν τῆς ἐκροῆς καὶ ἀντλήσεως τῶν ὑδάτων, ὡς καὶ
αἱ ἐντεῦθεν προκύπτουσαι εἰς τὸ φορτίον ζημίαι.
- στ) αἱ ζημίαι αἱ προξενηθεῖσαι εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὸ
φορτίον ἐκ τῶν ἐργασιῶν πρὸς κατὰσβεσιν πυρκαϊᾶς
ἐν τῷ πλοίῳ.
- ζ) τὰ ἔξοδα νοσηλείας καὶ τροφῆς τῶν πληρωθέντων πρὸς
ἄμυναν τοῦ πλοίου, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα κηδείας ἐν πε-
ριπτώσει θανάτου αὐτῶν.
- η) οἱ μισθοὶ καὶ ἡ τροφή τοῦ πληρώματος διαρκούσης
τῆς ἐμποδίσσεως, ἐάν τὸ πλοῖον ἠμποδίσθη κατὰ τὸν
πλοῦν ἐκ διαταγῆς δυνάμεως ἢ εἶναι ἠναγκασμένον νὰ
παραμείνῃ εἰς λιμένα ἐνεκα πολέμου.
- θ) οἱ μισθοὶ καὶ ἡ τροφή τοῦ πληρώματος εἰς λιμένα ἀ-
ναγκαστικῆς προσορμίσσεως κατὰ τὸ διάστημα τῶν διὰ
τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πλοῦ ἀναγκαίων ἐπισκευῶν, ὅ-
ταν αὐταὶ ἀποτελοῦσι κοινὴν ἄβαρῖαν.
- ι) τὰ ἔξοδα ἐκφορτώσεως, τὰ γεγόμενα πρὸς κουφισμὸν
τοῦ πλοίου, ἐάν τὸ τοιοῦτον ἦτο ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἐ-
νεκα τρικυμίας ἢ ἄλλουλόγου κοινῆς σωτηρίας πλοίου
καὶ φορτίου.
- ια) αἱ ζημίαι ἃς ὑπέστη τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον ἐκ προ-
σαρᾶξεως γενομένης ἐκουσίως πρὸς διάσωσιν τοῦ
πλοίου ἐκ τρικυμίας ἢ ἄλλου ἐπικειμένου κινδύνου.
- ιβ) τὰ ἔξοδα τὰ γεγόμενα πρὸς ἀνέλκυσιν τοῦ πλοίου,
προσαρᾶξαντος ἐνεκα τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφιῳ
αἰτίας, καὶ αἱ ἀμοιβαί, αἱ ὀφειλόμεναι διὰ τὰς ἐρ-
γασίας καὶ ὑπηρεσίας τὰς παρασχεθείσας κατὰ τὴν
περίστασιν ταύτην.
- ιγ) τὰ ἔξοδα τοῦ κανονισμοῦ τῶν κοινῶν ἄβαρῶν.

47.- Εἶναι κοινὴ (γενικὴ) ἄβαρῖα αἱ ἐκουσίως
διὰ τὴν κοινὴν ὀφέλειαν καὶ σωτηρίαν γεγόμεναι ζη-
μίαι, ἃς ὑπέστη τὸ πλοῖον, ἢ τὰ δι' αὐτὸν γεγόμενα
ἔξοδα, ἐάν προέρχονται ἐξ ἐλαττώματος ἢ παλαιότη-
τος τοῦ πλοίου ἢ ἐκ πταίσματος ἢ ἀμελείας τοῦ πλοι-
άρχου ἢ τοῦ πληρώματος;

Ἀπ. "Ὁχι.

48.- Τί εἶναι μερική ἄβαρῖα;

Ἀπ. Αἱ ζημίαι καὶ τὰ ἔξοδα διὰ μόνον τὸ πλοῖον ἢ διὰ
μόνην τὸ φορτίον (Ε.Ν.422). Δηλαδή πῶσα ἀπώλεια

προξενουμένη ἐκ βλάβης εἰς τό πλοῖον ἢ τό φορτίον ἤ τις δέν ὠφελεῖ ἀπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς τὸν πλοῦν, ἢ ἐπῆλθεν ἐκ τύχης.

49.- Ἀπαριθμήσατε ἔξοδα καί ζημίας ἀποτελοῦσας μερικὴν ἀβαρίαν;

- ΑΠ. α) ἀπώλεια ἢ ζημία, ἣν υπέστησαν τὰ ἐμπορεύματα ἐκ τρικυμίας (π.χ. διαβροχῆ ἐκ θαλασσίου ὕδατος ἢ πτώσις εἰς τὴν θάλασσαν).
- β) ἐπίσης ἐκ πυρκαϊᾶς.
- γ) " " ναυαγίου, προσαράξεως ἢ ἄλλου τυχαίου ἢ ἀνωτέρας βίας συμβεβηκότος.
- δ) ἀπώλεια ἰσ τῶν, ἀγκυρῶν, ἰστιῶν κλπ. ὡς καὶ οἰαδῆποτε ἄλλη ζημία ἐπελθοῦσα εἰς τό πλοῖον ἐκ τρικυμίας, πυρκαϊᾶς, ναυαγίου ἢ ἄλλου τυχαίου ἢ ἀνωτέρας βίας συμβεβηκότος.
- ε) οἰαδῆποτε ζημία ἐπελθοῦσα εἰς τό πλοῖον ἢ τό φορτίον ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου.
- στ) τὰ ἔξοδα προσορμίσσεως προελθούσης ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος τοῦ πλοίου, ἐξ εἰσροῆς ὕδατος προελθούσης ἐκ παλαιότητος, ἐξ ἑλλείψεως προμηθειῶν τοῦ πλοίου καί ἐξ οἰασδῆποτε ἄλλης αἰτίας καταλογιστέας εἰς τὸν πλοιοκτήτην ἢ τὸν πλοίαρχον.
- ς) ὁ μισθός καί ἡ τροφή τοῦ πληρώματος κατὰ τὴν διάρκειαν: I. συνήθους καθάρσεως II. ἐπισκευῶν προελθουσῶν ἐξ ἐλαττώματος ἢ παλαιότητος τοῦ πλοίου ἢ ἄλλης αἰτίας καταλογιστέας εἰς τὸν πλοιοκτήτην ἢ τὸν πλοίαρχον. III. ἐμποδίσεως ἢ διαμονῆς ἐν λιμένι, ἀφορώσης μόνον τό πλοῖον ἢ μόνον τό φορτίον.
- η) τὰ ἔξοδα, τὰ γενόμενα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν φορτωθέντων ἐμπορευμάτων ἢ διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν περιεχόντων αὐτὰ κιβωτίων ἢ δεμάτων ἢ βυτίων, ὅταν τὰ ἔξοδα ταῦτα δέν προέρχωνται ἐκ ζημιῶν θεωρουμένων ὡς κοινῶν ἀβαριῶν.
- ι) αἱ ζημίαι, αἱ ἐπελθοῦσαι εἰς τό φορτίον ἐκ συμβεβηκότος προελθόντος ἐξ ἀμελείας τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ πληρώματος, ἐπιφυλασσομένης τῆς κατὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ τῆς κατὰ τοῦ πλοίου καί τοῦ ναύλου ἀγωγῆς.

50.- Ποῖος ὑφίσταται καί πληρώνει τὰς μερικὰς ἀβαρίας;

- π. Ὁ κύριος τοῦ πράγματος, ὅπερ υπέστη τὴν ζημίαν ἢ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τό ἔξοδον.

51.- Ποῖος ὑφίσταται καὶ πληρῶνει τὰς γενικὰς (κοινὰς) ἀβαρίας;

Ἀπ. Αἱ κοιναὶ ἀβαρίαι διανεμόνται κατ'ἀναλογίαν μετὰ τοῦ φορτίου, καὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ πλοῦ, οὐ καὶ τοῦ ναύλου.

52.- Ποῖοι συγεισφέρουσι εἰς κάλυψιν τῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας υπέστησαν ἐκεῖνοι, ἂν τὰ πράγματα ἐθυσιασθήσαν πρὸς κοινήν σωτηρίαν;

Ἀπ. Οἱ κύριοι τῶν διασωθέντων πραγμάτων.

53.- Τί εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς συνεισφορᾶς πρὸς κάλυψιν κοινῆς ἀβαρίας;

Ἀπ. Εἶναι εἶδος ἀλληλασφαλείας τοῦ πλοιοκτῆτου καὶ τῶν φορτωτῶν ἀπέναντι τῶν κινδύνων τῆς θαλασσίας ἐπιχειρήσεως.

54.- Εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἕκαστος τῶν ἀντιμετωπιζόντων τὰς θαλασσίας περιπετείας, δηλ. πλοιοκτῆτης καὶ φορτωταί, ἀσφαλίζει τὰ συμφέροντα του εἰς ἀσφαλιστικὰς ἐταιρίας, δὲν εἶναι περιττὴ ἡ κοινὴ ἀβαρία καὶ ἡ συνεισφορά πρὸς κάλυψιν αὐτῆς;

Ἀπ. Εἶναι μᾶλλον περιττὴ. Ἀλλὰ ὑφίσταται ἀκόμη εἰς ὅλας τὰς νομοθεσίας.

55.- Κατὰ ποῖον τρόπον γίνεται ἡ συνεισφορά πρὸς κάλυψιν κοινῆς (γενικῆς) ἀβαρίας;

Ἀπ. Διὰ τῆς δημιουργίας δύο ὁμάδων συμφερόντων, ἥτοι μιᾶς ὁμάδος εἰσφερούσης (παθητικῆς ὁμάς) καὶ μιᾶς ὁμάδος ἀξιούσης τὴν συνεισφορὰν (ἐνεργητικῆς ὁμάς).

56.- Ἀπὸ τί ἀπαρτίζεται ἡ συνεισφέρουσα ὁμάς;

Ἀπ. Ἐκ τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου καὶ τοῦ ναύλου.

57.- Περιλαμβάνονται εἰς τὴν συνεισφέρουσαν ὁμάδα μόνον τὰ διασωθέντα πράγματα ἢ καὶ τὰ ἐκβληθέντα ἢ θυσιασθέντα;

Ἀπ. Καὶ τὰ ἐκβληθέντα καὶ θυσιασθέντα, διότι ἄλλως ὁ κύριος αὐτῶν, ἀποζημιούμενος παρὰ τῶν κυρίων τῶν διασωθέντων πραγμάτων, θὰ εὕρισκετο εἰς καλυτέραν τοῦτων θέσιν, οἵτινες οὕτω θὰ ἔφερον μόνοι τὰ βάρη τῶν θυσιῶν.

58.- Εἰς ποίαν ὁμάδα περιλαμβάνονται τὰ ἐκβληθέντα καὶ θυσιασθέντα πράγματα;

Ἀπ. Εἰς ἀμφοτέρας.

59.- Πότε δέν γίνεται συνεισφορά; Δηλαδή πότε τὰ διασωθέντα έμπορευμάτα δέν υπόκεινται είς πληρωμήν ή άποζημίωσιν τών έκβληθέντων ή βλαβέντων;

Απ. Όταν ή έκβολή δέν σώση τό πλοϊον.

60.- Είς περίπτωσιν γενικής άβαρίας είς ποϊον τόπον συντάσσεται ή περιγραφή, ή έκτίμησις και ή διανομή τών άπωλειών και ζημιών (ο λεγόμενος "κανονισμός" τής άβαρίας");

Απ. Είς τόν τόπον τής έκφορτώσεως του πλοϊου.

61.- Ποϊος έχει υποχρέωσιν νά έπιμεληθῃ διά τήν σύνταξιν του "κανονισμού άβαρίας" και ποϊος συντάσσει τόν "κανονισμόν";

Απ. Επιμελείται ο πλοϊάρχος και συντάσσουν οι πραγματογνώμονες "κανονισταί", οι όποιοι διορίζονται υπό του Προέδρου τών Πρωτοδικών (ή έλλείψει τούτου υπό του είρηνοδίκου).

62.- Ο υπό τών πραγματογνωμόνων "κανονιστών" συνταχθείς κανονισμός είναι ισχυρός άνευ άλλης διατυπώσεως;

Απ. Όχι, άπαιτείται έπίσης νά έπικυρωθῃ υπό του Πρωτοδικείου, πρός ο υποβάλλεται.

63.- Τί προβλέπει ο νόμος διά νά έξασφαλισθῃ ή υπό του πλοϊάρχου είσπραξις τών συνεισφορών από τούς ενδιαφερομένους είς τήν γενικήν άβαρίαν φορτωτάς;

Απ. Ο νόμος προβλέπει ότι ο πλοϊάρχος (και τό πλήρωμα) έχουν προνόμιον επί τών έμπορευμάτων διά τό πόσον τής συνεισφοράς.

64.- Τί σημαίνει τό προνόμιον του πλοϊάρχου επί τών είς συνεισφοράν υποκειμένων έμπορευμάτων;

Απ. Ότι ο πλοϊάρχος δικαιούται νά παρακρατήση τά έμπορεύματα, μέχρις ότου ο κύριος αύτών καταβάλει τήν συνεισφοράν του.

65.- Πότε δέν δικαιούται ο πλοϊάρχος νά παρακρατήση τά έμπορευμάτα;

Απ. Όταν ο παραλήπτης τών έμπορευμάτων δώση έγγύησιν διά τήν πληρωμήν τής συνεισφοράς.

66.- Ποϊας άβαρίας άσφαλίζουν οι άσφαλισταί; Τάς κοινάς ή τάς μερικές;

Απ. Δύνανται νά ὑσφαλισθῶσι καί αἱ κοιναί καί αἱ μερικαί ἄβαρῖαι.

67.- Ποία ἡ εὐθύνη τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὅταν ἀσφαλί-
ζη κοινήν (γενικήν) ἄβαρῖαν;

Απ. Νά πληρώσῃ τήν συνεισφοράν, ἣν θά ὑπεχρεοῦτο νά πληρώσῃ ὁ ἡσφαλισμένος ἂν δέν εἶχεν ἀσφαλισθῆ.

68.- Πῶς καθορίζονται αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἀσφαλι-
στοῦ ἐν περιπτώσει γενικῆς ἄβαρῖας;

Απ. Καθορίζονται διὰ τοῦ "κανονισμοῦ" τῆς γενικῆς ἄβαρῖας, ἐφ' ὅσον συνετάχθη εἰς τόν ὑπό τοῦ νόμου προβλεπόμενον τόπον καί συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιτοπίους νομίμους διατάξεις.

69.- Ἐάν εἰς τό ἀσφαλιστήριο συμβόλαιον περιλαμβάνεται ἡ ρήτρα "ἐλεύθερον μερικῆς ἄβαρῖας" ποῖαι εἶναι αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἀσφαλιστοῦ;

Απ. Ὁ ἀσφαλιστής δέν ὑποχρεοῦται νά πληρώσῃ τὰς ἀπωλείας ἢ ζημίας τὰς χαρακτηριζόμενας ὡς "μερική ἄβαρῖα". Ἐπομένως πληρώνει α) μόνον τὰ ἐκουσία ἔξοδα καί τὰς ἐκουσίας ζημίας, ποῦ ἀποβλέπουν εἰς τήν κοινήν σωτηρίαν καί χαρακτηρίζονται ὡς "κοινή (ἢ γενική) ἄβαρῖα". Ἐπίσης πληρώνει β) τήν ἐπελθοῦσαν ολικήν ἀπώλειαν τῶν ἡσφαλισμένων ἐμπορευμάτων. Ἐπίσης πληρώνει γ) τήν μερικήν ἄβαρῖαν εἰς περιπτώσιν νομίμου ἐγκαταλείψεως τῶν ἡσφαλισμένων ἐμπορευμάτων. Ἐπίσης πληρώνει δ) τήν μερικήν ἄβαρῖαν εἰς περιπτώσιν ναυαγίου ἢ πυρκαϊᾶς ποῦ ἐπέφεραν πλήρη ἀπώλειαν τοῦ πλοίου. Ἐπίσης πληρώνει ε) τήν μερικήν ἄβαρῖαν εἰς περιπτώσιν θαλασίου γεγονότος ἐξ αἰτίας ἠναγκάσθη τὸ πλοῖον νά προσορμισθῆ εἰς λιμένα προσφυγῆς καί νά ἐκφορτώσῃ ἢ νά πωλήσῃ ἐκεῖ τὰ $\frac{3}{4}$ τοῦλάχιστον τοῦ φορτίου του.

70.- Ἐάν εἰς τό ἀσφαλιστήριο περιλαμβάνεται ἡ ρήτρα "ἐ.μ.α." (ἐλεύθερον μερικῆς ἄβαρῖας) καί ὑποσπῆ μερικήν ζημίαν τὸ ἐμπόρευμα π.χ. ἀπὸ βρέξιμο ἢ ἀπὸ σπᾶσιμο, ἢ ἀπὸ πυρκαϊᾶν, θά πληρώσῃ ὁ ἀσφαλιστής ἀποζημίωσιν πρὸς τόν ἡσφαλισμένον;

Απ. "Ὁχι, ἐκτός ἐάν ἡ ζημία προεκλήθη ἐκουσίας ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος διὰ τήν κοινήν σωτηρίαν τοῦ πλοίου καί τοῦ φορτίου, ὅποτε ἡ ζημία χαρακτηρίζεται ὡς "γενική ἄβαρῖα" καί πληρώνεται ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

71.- Εἰς περίπτωσιν ἀσφαλίσεως "ἐ.μ.ἀ." εἴαν τό ἐμπορευμα ἔπεσεν εἰς τήν θάλασσαν καί ἀπώλεσθη ὀλοκληρον, πληρώνει ἀποζημίωσιν ὁ ἀσφαλιστής;

Απ. Ναί, διότι εἶναι ὀλική ἀπώλεια.

72.- Εἰς ποίας περιπτώσεις δικαιούται ὁ ἠσφαλισμένος νά ἐγκαταλείψῃ εἰς τοὺς ἀσφαλιστάς τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα καί νά ἀπαιτήσῃ τήν ἀσφαλιστικήν ἀποζημίωσιν;

Απ. Εἰς περιπτώσεις; α) ναυαγίου, β) ἀλώσεως, γ) ἐμποδίσεως κατὰ διαταγήν ἀλλοδαπῆς Δυνάμεως ἢ κατὰ διαταγήν τῆς Κυβερνήσεως δ) ἀνικανότητος τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν ε) ἀπολείας ἢ φθορᾶς τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ὑπερβαινούσης τοῦλάχιστον τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας των στ) παρόδου ἔτους (ἢ ἑξαμήνου διὰ μικροῦς πλόας) ἀπὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἣν ἀναφέρονται αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις.

73.- Πότε ἀρχίζου οἱ κίνδυνοι, οὓς ἀσφαλίζει ὁ ἀσφαλιστής, προκειμένου περὶ ἀσφαλίσεως ἐμπορευμάτων;

Απ. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν τὰ ἐμπορεύματα ἐγκαταλείπουν τήν ξηράν διὰ νᾶ φορτωθοῦν εἰς τό πλοῖον.

74.- Πότε λήγου (τελειῶνουν) οἱ κίνδυνοι τοῦς ὁποίους ἀσφαλίζει ὁ ἀσφαλιστής, προκειμένου περὶ ἀσφαλίσεως ἐμπορευμάτων;

Απ. Τήν στιγμήν καθ' ἣν τὰ ἐμπορεύματα ἀποτίθενται εἰς τήν ξηράν εἰς τόν τόπον τοῦ προορισμοῦ.

75.- Οἱ κίνδυνοι τῶν βαρούλκων (γερανῶν τοῦ πλοίου) βαρύνουν τόν ἀσφαλιστήν;

Απ. Ὀχι.

76.- Βαρύνεται ὁ ἀσφαλιστής μέ τοὺς κινδύνους μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων μέ φορτηγίδας (μασῖνες) ἀπὸ τήν ἀποβάθραν εἰς τό πλοῖον καί τ' ἀνάπαλιν;

Απ. Ναί.

77.- Ἐάν τὰ ἐμπορεύματα παραμείνουν εἰς τὰς φορτηγίδας, ὁ ἀσφαλιστής εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ζημίας κατὰ τήν παραμονήν ταύτην;

Απ. Εἶναι ὑπεύθυνος μόνον ἐφ' ὅσον ἡ παραμονή δέν ὑπερβαίνει τὰς 24 ὥρας κατὰ τήν ἐκφόρτωσιν, καί μόνον ἐφ' ὅσον κατεποντίσθησαν ἢ κατεστράφησαν ἐντελῶς αἱ φορτηγίδες ἐκ θραύσεως ἢ ἐκ πυρκαϊᾶς.

78.- Εἰς τί ἀποβλέπει ἡ ῥήτρα Κινδύνων Πολέμου;

Ἀπ. Ἐπεκτείνει τὴν εὐθύνην τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ διὰ τὰς ζημίας ἢ ἀπωλείας τὰς προερχομένας ἀπὸ πολεμικοῦς κινδύνους, ἀλλ' ὁ ἀσφαλιστὴς εἰσπράττει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρόσθετον ἀσφάλιστρον.

79.- Τί σημαίνει ἡ ῥήτρα "μόνον δι' ὀλικὴν ἀπώλειαν";

Ἀπ. Ὅτι ὁ ἀσφαλιστὴς εὐθύνεται μόνον ὅταν ἀπωλεσθῇ ἐξ ὀλοκλήρου τὸ ἠσφαλισμένον ἀντικείμενον.

80.- Τί σημαίνει ἡ ῥήτρα "ἐλεύτερον κλοπῆς";

Ἀπ. Ὅτι ὁ ἀσφαλιστὴς δέν καλύπτει τοὺς κινδύνους κλοπῆς. Συνεπῶς ἐάν κλαπῇ ὀλοκλήρου ἢ μέρος τοῦ ἠσφαλισμένου πράγματος τὴν ζημίαν φέρει ὁ ἠσφαλισμένος καὶ ὄχι ὁ ἀσφαλιστὴς.

81.- Τί σημαίνει ἡ ῥήτρα "ἀπὸ ἀποθήκης εἰς ἀποθήκην";

Ἀπ. Ὅτι ἡ ἀσφάλισις ἀρχίζει ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τὰ ἐμπορεύματα ἀπομακρύνονται (ἐξέρχονται) ἀπὸ τὴν ἀποθήκην, ὅπου εὐρίσκοντο εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως, διὰ νὰ φορτωθοῦν ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ τελειώνει τὴν στιγμὴν πού τὰ ἐμπορεύματα φθάνουν εἰς τὴν ἀποθήκην, ὅπου πρόκειται νὰ τὰ ἀποθηκεύσῃ ὁ παραλήπτης εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ. Ἐπομένως καλύπτονται οἱ κίνδυνοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κανονικῆς διαδρομῆς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς συνήθους μεταφορτώσεως, καθὼς ἐπίσης καὶ μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ καθ' ὁδὸν μέχρι τῆς παραδόσεως εἰς τὴν τελικὴν ἀποθήκην τοῦ τόπου προορισμοῦ, ἀλλ' ὄχι καὶ πέραν τῶν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκφορτώσεως. Ἐπομένως πᾶσα μεταφόρτωσις, ἐκτός τῆς ὡς ἄνω συνήθους, καθὼς καὶ πᾶσα καθυστέρησις πέραν τῶν 15 ἡμερῶν, ἔστω καὶ ἂν δέν ὀφείλονται εἰς τὸν ἠσφαλισμένον, δέν ἀσφαλίζονται, ἐκτός ἐάν συμφωνηθῇ ἰδιαίτερον ἀσφάλιστρον.

82.- Ἡ παραμονὴ τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Τελωνείου ἀσφαλίζεται διὰ τῶν ἐν χρήσει ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων; Ἐπὶ πόσον χρόνον καὶ ἐναντίον ποίων κινδύνων;

Ἀπ. Ἀσφαλίζεται ἐπὶ 8 ἡμέρας κατὰ τῶν κινδύνων πυρός μόνον.

83.- Ποῦται αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἀσφαλιζομένου εἰς περίπτωσιν ζημίας ἢ ἀπωλείας τοῦ ἠσφαλισμένου πράγματος;

- π. α) Ἀνακοίνωσις πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν τῆς ζημίας ἢ ἀπωλείας.
β) Λήψις μέτρων διασώσεως τῶν ἠσφαλισμένων πραγμάτων καὶ συντηρήσεως αὐτῶν.
γ) Ἔγερσις ἀπαιτήσεως καὶ ἐν ἀρνήσει τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἔγερσις ἀγωγῆς κατ' αὐτοῦ ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας (κατὰ νόμον ἢ προθεσμία εἶναι τριετῆς Ε.Ν.195 - ἀλλὰ περιορίζεται συνήθως διὰ τῶν ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων εἰς ἕν ἔτος ἢ πολλακίς καὶ εἰς 6 μόνον μῆνας).

84.- Ἐν περιπτώσει ἀσφαλίσεως τοῦ σκάφους, διὰ ποίας ζημίας δὲν εὐθύνεται ὁ ἀσφαλιστής;

- π. Διὰ ζημίας προεληθούσας ἐκ τοῦ ὅτι;
α) τὸ πλοῖον δὲν ἦτο "ικανὸν πρὸς πλοῦν"
β) " " " " ἐπαρκῶς ἐξωπλισμένον, ἐτηνδρωμένον ἢ ἐρματισμένον.
γ) τὸ πλοῖον δὲν εἶχε τὰ νόμιμα ἔγγραφα
δ) τὸ πλοῖον ἦτο ἐφθαμμένον λόγῳ συνήθους χρήσεως, ἢ ἡλικίας, ἢ σκωρίας κλπ.

85.- Ἐν περιπτώσει ἀσφαλίσεως τοῦ σκάφους διὰ χρονικῆς ἀσφαλίσεως (κατὰ χρόνον), ἐάν λήξη ἡ διάρκεια τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τὸ πλοῖον εὐρίσκειται καθ' ὁδὸν (ἐν πλῆ), οἱ κίνδυνοι μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀσφαλίσεως βαρύνουν τὸν ἀσφαλιστὴν;

π. Ὀχι.

86.- Ἐπὶ ἀσφαλίσεως σκάφους κατὰ ταξείδιον πότε ἀρχίζουν οἱ κίνδυνοι, οὓς καλύπτει ὁ ἀσφαλιστής;

- π. α) Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς φορτώσεως ἢ
β) ἀπὸ τῆς παραλαβῆς ἐρματος (σαβούρας)
γ) ἂν δὲν πρόκειται νὰ παραληφθῇ οὔτε φορτίον οὔτε ἔρμα, ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀπάρσεως.

87.- Ἐπὶ ἀσφαλίσεως σκάφους κατὰ ταξείδιον πότε λήγουν οἱ κίνδυνοι οὓς καλύπτει ὁ ἀσφαλιστής;

- π. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ φορτίου ἢ τοῦ ἔρματος. Ἐάν δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἐκφόρτωσις, ἅμα τὸ πλοῖον ἀγκυροβολήσῃ καὶ προσδεθῇ εἰς τὸν τόπον προορισμοῦ. Πάντως ὄχι βραδύτερον τῶν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσδέσεως τοῦ πλοίου ἐάν πρόκειται νὰ ἐκφορ-

τωθῆ φορτίον ἢ 24 ὥρων ἔν προκειται νά ἐκ-
ἔρμα.

88.- Εἰς ποίαν περίπτωσιν ὑπάρχει "τεκμαρτῆ ὀλι-
κῆ ἀπώλεια" τοῦ σκάφους;

Ἀπ. α) Ἐάν τὸ πλοῖον περιῆλθεν εἰς κατάστασιν πλήρους
ἀνικανότητος πρὸς πλοῦν καί δέν δύναται νά ἐπισκευ-
ασθῆ.

β) Ὄταν τὰ ἔξοδα ἀνεγκύσεως, ἢ ἐπισκευῆς ἢ ἐπανα $\frac{1}{2}$
φορᾶς τοῦ πλοίου εἰς κατάστασιν ἐξακολουθήσεως τῆς
ναυσιπλοΐας ὑπερβαίνουν ὀλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ
πλοίου.

γ) Ἐάν παρῆλθον 6 μῆνες (ἢ I ἔτος ἐν καιρῷ πολέ-
μου) ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰδήσεως τοῦ πλοίου καί
πιθανολογεῖται ἡ ἀπώλειά του.

ἔ 9 -(3). Ἀσφάλισις Αὐτοκινήτων

I.- Εἰς ποῖον κλάδον κατατάσσεται συνήθως ἡ ἀ-
σφάλισις Αὐτοκινήτων;

Ἀπ. Εἰς τὸν κλάδον Ἀτυχημάτων.

2.- Εἶναι πράγματι ἀσφάλισις ἀτυχημάτων ἡ ἀσφάλι-
σις αὐτοκινήτων, ἔάν ἐξαιρέσωμεν τὴν κάλυψιν ἀ-
στικῆς εὐθύνης καί προσωπικῶν ἀτυχημάτων ὁδηγοῦ
καί ἰδιοκτῆτου;

Ἀπ. Ὁχι. Ὄταν ἀσφαλιζεται τὸ μεταφορικὸν μέσον (τὸ αὐ-
τοκίνητον) κατὰ κινδύνων πυρός, κλοπῆς, συγκρούσε-
ως, ἀνατροπῆς καί ἰδίων ζημιῶν ἐν γένει τοῦ αὐτο-
κινήτου εἶναι ἀσφάλισις μεταφορῶν.

3.- Εἰς ποῖον κλάδον ὑπάγεται ἡ ἀσφάλισις δυσ-
τηχημάτων τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ αὐτοκινήτου, τῶν με-
λῶν τῆς οἰκογενείας του καί τῶν δυστυχημάτων τοῦ
ὁδηγοῦ.

Ἀπ. Εἰς τὸν κλάδον Προσωπικῶν Ἀτυχημάτων.

4.- Εἰς ποῖον κλάδον ὑπάγεται ἡ ἀσφάλισις ἀστι-
κῆς εὐθύνης ἔναντι τῶν τρίτων (διαβατῶν ἢ ἐπιβα-
τῶν);

Ἀπ. Εἰς τὸν κλάδον Ἀστικῆς Εὐθύνης, ὅστις ἀποτελεῖ
ἴδιον κλάδον ἀσφαλίσεων.

5.- Πόσων εἰδῶν ἀστικήν εὐθύνην ἔναντι τρίτων ἀσφαλίζουσιν αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι εἰς τὸν κλάδον αὐτοκινήτων;

Απ. Τριῶν εἰδῶν: α) τὴν ἀστικήν εὐθύνην πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ σωματικᾶς βλάβας εἰς τοὺς τρίτους (ἦτοι θανάτωσιν, τραυματισμὸν κλπ.) β) τὴν ἀστικήν εὐθύνην πρὸς ἀποζημίωσιν δι' ὑλικᾶς ζημίας (ἦτοι φθορὰς εἰς ἐνδύματα ἢ ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τοὺς τρίτους) γ) τὴν ἀστικήν εὐθύνην πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ ψυχικὴν ὀδύνην ἢ ἠθικὴν βλάβην" ὅπως τὴν ὀνομάζει ὁ Ἀστικός Κῶδιξ.

6.- Πόσων εἰδῶν προσωπικά ἀτυχήματα ἀσφαλίζουσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοκινήτων αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι;

Απ. Δύο εἰδῶν α) τὰ προσωπικά ἀτυχήματα τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ αὐτοκινήτου β) τὰ προσωπικά ἀτυχήματα τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

7.- Πόσων εἰδῶν κινδύνους μεταφορῶν ἀσφαλίζουσιν αἱ ἀσφ. ἐταιρίαι εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοκινήτων;

Απ. Τριῶν εἰδῶν; ἦτοι: α) κινδύνους πυρός, κεραυνοῦ καὶ αὐτομάτου ἀναφλέξεως β) κίνδυνον κλοπῆς ὀλοκλήρου τοῦ αὐτοκινήτου καὶ γ) κινδύνους ζημιῶν τοῦ ἰδίου αὐτοκινήτου ἐκ συγκρούσεως, προσκρούσεως καὶ ἀνατροπῆς αὐτοῦ.

8.- Ἐκτός τῶν κινδύνων ἀστικῆς εὐθύνης, προσωπικῶν ἀτυχημάτων καὶ μεταφορῶν, ποῖον ἄλλον κίνδυνον ἀσφαλίζουσιν αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοκινήτων;

Απ. Τὸν κίνδυνον καταθέσεως ὑπὸ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς διὰ νᾶ ἀρθῆ ἢ κατάσχεσις τοῦ αὐτοκινήτου ἢ ἐπιβληθεῖσα συνεπεῖα ἀτυχήματος.

9.- Ποῖοι εἶναι οἱ δύο συνηθέστεροι ἐν Ἑλλάδι συνδυασμοὶ ἀσφάλισις αὐτοκινήτου;

Απ. 1) ἡ ἀσφάλισις κινδύνων ἀστικῆς εὐθύνης ἔναντι τρίτων καὶ πυρκαϊᾶς τοῦ ἰδίου αὐτοκινήτου.

2) ἡ ἀσφάλισις κινδύνων ἀστικῆς εὐθύνης ἔναντι τρίτων, πυρκαϊᾶς τοῦ ἰδίου αὐτοκινήτου καὶ ζημιῶν τοῦ αὐτοκινήτου ἐκ συγκρούσεως, προσκρούσεως καὶ ἀνατροπῆς αὐτοῦ.

10.- Τί ὀνομάζομεν "μικτήν" ἀσφάλισιν αὐτοκινήτων ἐν Ἑλλάδι;

Ἀπ. Τὸν συνδυασμὸν ἀσφαλίσεως κινδύνων ἀστικῆς εὐθύνης ἐναντι τρίτων, πυρκαϊᾶς τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ζημιῶν τοῦ ἰδίου αὐτοκινήτου ἐκ συγκρούσεως, προσκρούσεως καὶ ἀνατροπῆς αὐτοῦ.

- 11.- Ποῖοι κίνδυνοι ἐξαιροῦνται τῆς ἀσφαλίσεως διὰ τῶν συμβολαίων αὐτοκινήτων ἀγγλικοῦ τύπου;

Ἀπ. α) Αἱ ζημίαι ἢ βλάβαι ἐξ εἰσβολῆς ἐχθροῦ, στάσεων, ἐπιτάξεων, σεισμῶν κλπ.

β) Πρόστιμα καὶ χρηματικά ποινά.

γ) Αἱ ζημίαι ἢ βλάβαι κατὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς ἄγωνας ἢ δοκιμάς ἢ κατὰ τὴν ὁδήγησιν τοῦ αὐτοκινήτου ὑπὸ προσώπου μὴ ἔχοντος ἄδειαν ὁδηγοῦ καὶ κατὰ τὴν διαδρομὴν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.

δ) Αἱ ζημίαι εἰς δρόμους καὶ γεφύρας.

12.- Ἐάν πωληθῇ τὸ αὐτοκίνητον ἰσχύει ἡ ἀσφάλισις ὑπὲρ τοῦ νέου ἰδιοκτῆτου;

Ἀπ. Ὀχι, ἀναστέλλεται. Ἡ ἐταιρία εἰδοποιουμένη δύναται ν' ἀκυρώσῃ τὸ συμβόλαιον ἐπιστρέφουσα τὰ μὴ δεδουλευμένα ἀσφάλιστρα ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀσφάλισιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ νέου κτιρίου.

13.- Ποῖος θεωρεῖται κάτοχος τοῦ αὐτοκινήτου;

Ἀπ. α) Ὁ ἰδιοκτῆτης β) ὁ ἐκ συμβάσεως κατέχων καὶ ἐκμεταλλεῦμενος τὸ αὐτοκίνητον ἐν ὀνόματί του γ) ὁ ἀυθαίρετως λαμβάνων τὴν κατοχὴν καὶ χρησιμοποιῶν τὸ αὐτοκίνητον.

14.- Ποῖα πρόσωπα εὐθύνονται ἀστικῶς διὰ τὴν θανάτωσιν ἢ σωματικὰς βλάβας προσώπου τινός προξενηθείσας δι' αὐτοκινήτου;

Ἀπ. α) ὁ ὁδηγός β) ὁ κάτοχος γ) ὁ ἰδιοκτῆτης μέχρι τῆς ἀξίας τοῦ αὐτοκινήτου.

15.- Κατὰ τὸν Νόμον Γ^Ν/1911 ἡ ἀστικὴ εὐθύνη τοῦ ὁδηγοῦ, τοῦ κατόχου ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου προϋποθέτει πταίσμα ἢ ὑφίσταται καὶ ἐπὶ τυχαίων ζημιῶν ἢ βλαβῶν ἐξ αὐτοκινήτου;

Ἀπ. Καὶ ἄνευ πταίσματος ὑφίσταται εὐθύνη κατὰ τὸν Ν. Γ^Ν καὶ διὰ τὰς τυχαίας ζημίας.

16.- Εἰς ποίους νόμους δύναται νὰ στηριχθῇ ἀπαίτησις ἐξ ἀστικῆς εὐθύνης λόγῳ αὐτοκινήτιστικῆς

δυστυχήματος;

Απ. Είς τόν νόμον ΓΝ/Ι9ΙΙ καί είς τόν 'Αστικόν Κώδικα.

17.- Κατά τί διαφέρει ή άστική εϋθύνη δυνάμει του Νόμου ΓΝ από τήν άστικήν εϋθύνην δυνάμει του άστικοϋ κώδικος;

Απ. α) Διότι κατά τόν Ν. ΓΝ δέν απαιτεΐται πταΐσμα. Ένϋ κατά τόν 'Αστικόν Κώδικα εϋθύνη υφίσταται μόνον έν περιπτώσει πταΐσματος. β) Διότι ή κατά τόν Ν. ΓΝ εϋθύνη παραγράφεται έντός 2 έτων ένϋ ή κατά τόν 'Αστικόν Κώδικα μετά 20 έτη.

ξ Ι0.- μ' Ασφάλιςις Πυρός

1.- Ποϊος εΐναι ό κίνδυνος έναντίον του όποιου προστατεύεται ό πυρασφαλιζόμενος;

Απ. Αί οικονομικά συνέπειαι πυρκαϊάς.

2.- Τί θεωρεΐται ως πυρκαϊά;

Απ. α) Τό πϋρ τό όποιον μεταδίδεται είς άντικείμενον κατά τρόπον, ώστε, νά ύνναται νά έπεκτείνεται είς τό άντικείμενον αυτό καί μετά τήν απομάκρυνσιν τής έμπρηστικής ύλης. "Η κατ' άλλην διατύπωσιν:

β) όταν τό ζημιογόνον πϋρ συνδέεται μέ τόν κίνδυνον περαιτέρω έπεκτάσεως.

3.- Αί ζημΐαι από καψαλίσματα (π.χ. από σίδερον σιδερώματος) θεωροϋνται ως ζημΐαι πυρκαϊάς καί διατί;

Απ. Δέν θεωροϋνται ζημΐαι πυρκαϊάς διότι δέν ύπάρχει έμφάνισις άνοικτής φλογός.

4.- Ζημΐαι έκ πυρός είς τό όποιον έκτίθενται τά ασφαλιζόμενα άντικείμενα λόγω του προορισμού των π.χ. ζημΐαι είς χύτρας (κατσαρόλες) ή λέβητας έκ τής συνήθους χρήσεως αυτών θεωροϋνται ως ζημΐαι έκ πυρκαϊάς;

Απ. "Οχι.

5.- Διά τῆς πυρασφαλίσεως καλύπτονται μόνον αἱ ζημίαι ἐκ πυρκαϊᾶς;

Ἀπ. Ὁχι. Καλύπτονται καί αἱ ζημίαι α) ἐκ κεραυνοῦ β) ἐξ ἐκρήξεως φωταερίου γ) ἐξ ἐκρήξεως οἰκιακῶν ἐγκαταστάσεων θερμάνσεως ἢ φωτισμοῦ.

6.- Ποῖαι ζημίαι ἐκ κεραυνοῦ ἀποζημιώνονται δι τῆς πυρασφαλίσεως καί ποῖαι ὄχι;

Ἀπ. Ἀποζημιώνονται αἱ ζημίαι ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ κεραυνοῦ ἐπὶ τῶν ἠσφαλισμένων ἀντικειμένων. Δέν ἀποζημιώνονται αἱ ζημίαι αἱ προκαλούμεναι ὑπὸ ἐπαγωγῆς ἢ ἐπιρροῆς τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

7.- Τί ἐννοοῦμεν διὰ τοῦ ὄρου "ἐκρηξις" εἰς τὰ πυρασφαλιστήρια συμβόλαια;

Ἀπ. Τὴν ἐκδήλωσιν δυνάμεως τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἐκτατικὴν τᾶσιν ἀερίων ἢ ἀτμῶν, τὴν ἐκδηλουμένην αἰφνιδίως καί ἀνεξαρτήτως ἂν τὰ ἀέρια ἢ οἱ ἀτμοὶ προὔπηρχον τῆς ἐκρήξεως ἢ ἀνεπτύχθησαν ὑπ' αὐτῆς.

8.- Ποῖα εἶναι τὰ ἀντικειμενικά στοιχεῖα, ἅτινα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, κατὰ τὴν πυρασφάλισιν ἐνὸς κινδύνου;

Ἀπ. Ἐξετάζονται τὰ ἀσφαλιζόμενα ἀντικείμενα:

α) ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἂν δύνανται νὰ καοῦν (ἂν εἶναι εὐφλεκτα) ἢ ἂν δύνανται νὰ προκαλέσουν πυρκαϊάν (ἂν εἶναι παραγωγὰ πυρός).

β) ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ τρόπου ἐξελίξεως τῆς πυρκαϊᾶς, τῆς πιθανῆς ἐκτάσεως ἣν δύναται νὰ λάβῃ καί τὸν βαθμὸν τῆς καταστροφῆς ἢ βλάβης τῶν ἀσφαλιζομένων ἀντικειμένων (δηλ. ἂν εἶναι καύσιμα ἢ μὴ καί εἰς ποῖον βαθμὸν).

γ) ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἂν ἀπειλοῦνται τὰ ἀσφαλιζόμενα ἀντικείμενα ἀπὸ γειτονικοῦς κινδύνου.

δ) ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἂν ἔν καί τὸ αὐτὸ ζημιογόνον γεγονός δύναται νὰ συνεπιφέρῃ πολλαπλὰς ζημίας καί συνεπῶς πολλαπλὴν εὐθύνην τοῦ ἀσφαλιστοῦ, λόγῳ πλειδῶν εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν ἀσφαλίσεων, ἀποτελουσῶν διὰ τὸν ἀσφαλιστὴν ἓνα κίνδυνον (δηλ. τί πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς εἰς κίνδυνος).

9.- Ποῖα εἶναι τὰ ὑποκειμενικά στοιχεῖα, ἅτινα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ κατὰ τὴν

πυρασφάλισιν ἐνὸς κινδύνου;

Απ.

α) ὁ χαρακτήρ καὶ τὸ ἠθικόν τοῦ ἀσφαλιζομένου.

β) ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἀσφαλιζομένου

γ) τὸ καλὸν ἢ κακὸν τοῦ ὄνομα.

δ) ἡ ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία τῶν ἀσφαλιζομένων ἐγκαταστάσεων, ἡ δυσμενὴς ἢ εὐνοϊκὴ τοποθεσία τοῦ καταστήματος, ἡ μεγάλῃ ἢ μικρᾷ διάρκειᾳ τῆς ἀσφαλιζομένης ἐπιχειρήσεως κλπ.

ε) ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ κατάστασις.

10.- Ποία εἶναι ἡ ἐπίδρασις τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πυρασφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως;

Απ.

Ὄταν ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ κατάστασις εἶναι κακὴ, δηλαδή ὅταν ὑπάρχει οἰκονομικὴ δυσπραγία καὶ πίπτουν αἱ τιμαὶ τῶν ἐμπορευμάτων, πολλοὶ ἐπιχειρηματῆαι ὑποκύπτουν εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ ἐμπρησμοῦ, διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰς δυσχερεῖας διαθέσεως τῶν ἐμπορευμάτων των καὶ διὰ νὰ εἰσπράξουν τὴν ἀσφαλιστικὴν ἀποζημίωσιν. Πᾶσις τιμῶν συνοδεύεται μὲ αὔξησιν τῶν πυρκαϊῶν.

11.- Ποίας ζημίας ὀφείλει νὰ ἀποζημιώσῃ ὁ ἀσφαλιστὴς ὁ ἀσφαλίσας κινδύνους πυρός;

Απ.

1) καταστροφὴν ἢ βλάβην τῶν ἠσφαλισμένων πραγμάτων ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ πυρός.

2) ζημίας κατὰ τὴν πυρκαϊᾶν λόγῳ τῆς κατασβέσεως τοῦ πυρός ἢ λόγῳ κατεδαφίσεως ἢ ἐκκενώσεως.

3) ζημίας αἰτινες εἶναι ἀναπόφευκτος συνέπεια τῆς πυρκαϊᾶς.

4) ζημίας λόγῳ ἀπωλείας πραγμάτων κατὰ τὴν πυρκαϊᾶν.

12.- Ἀποζημιώνονται μόνον αἱ ζημίαι ἐκ πυρκαϊᾶς, ἧτις ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἀκίνητον ἔνθα εὐρίσκονται τὰ ἠσφαλισμένα πράγματα;

Απ.

Ὁχι - Ἀποζημιώνονται καὶ αἱ ζημίαι ἐκ πυρκαϊᾶς γειτονικοῦ ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον εἶναι συνεχόμενον.

13.- Ποῖαι ζημίαι ἐξομοιώνονται κατὰ τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον (ἄρθρ. 214) πρὸς ζημίας ἐκ πυρκαϊᾶς;

Απ.

1) ζημίαι ἐκ πυρκαϊᾶς συμβάσεως εἰς γειτονικὴν οἰκοδομήν.

2) ζημίαι ἐκ μέτρων ληφθέντων πρὸς περιστολὴν ἢ κατάσβεσιν τοῦ πυρός.

3) ἀπώλειαί καί ζημίαι ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας κατὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, τὴν γενομένην ἐπί σκοπῷ διασώσεως αὐτῶν ἐκ πυρκαϊᾶς.

4) Ζημίαι ἐκ κατεδαφίσεως τῆς ἀσφαλισθείσης οἰκοδομῆς, ἐφόσον ἢ κατεδάφισις ἐγένετο διὰ νά περισυλλῆ ἢ κατασταλῆ τὸ πῦρ.

5) Ζημίαι ἐκ κεραυνοῦ, ἐξ ἐκρήξεων ἢ ἄλλων παρομοίων συμβεβηκότων; ἔστω καί ἂν δέν ἐπῆλθε πυρκαϊά.

14.- Καλύπτει ἡ ἀσφάλισις πυρὸς τὰς ἐμμέσους ζημίας;

Ἀπ. Ὁχι, ἐκτὸς ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

15.- Καλύπτει ἡ ἀσφάλισις πυρὸς τὰς ζημίας ἐξ ἀπωλείας κέρδους (τὸ λεγόμενον ἀποδρᾶν κέρδος);

Ἀπ. Ὁχι ἐκτὸς ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

16.- Ἐάν ἐκραγῆ πυρκαϊά κατὰ τὴν διάρκειαν σεισμοῦ ἢ πολιτικῶν ταραχῶν ἢ πολεμικῶν γεγονότων εὐθύνεται ὁ ἀσφαλιστῆς διὰ τὰς ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης ζημίας;

Ἀπ. Εὐθύνεται μόνον ἐάν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ζημία δέν εὐρίσκεται εἰς ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σύνδεσμον μέ τὰ γεγονότα αὐτά. Ἐπομένως ἐάν ἡ πυρκαϊά προεκλήθη, ἔστω καί ἐμμέσως, ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἢ ἐκ πολιτικῶν ταραχῶν ἢ ἐκ πολεμικῶν γεγονότων, τότε δέν εὐθύνεται ὁ ἀσφαλιστῆς, ἔστω καί ἂν τὰ ἠσφαλισμένα πράγματα ἐβλάβησαν ἢ κατεστράφησαν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης.

17.- Εὐθύνεται ὁ ἀσφαλιστῆς διὰ τὰς ζημίας ἐκ ζυμώσεως;

Ἀπ. Ὁχι.

18.- Ποῖοι εἶναι οἱ τρεῖς δυνατοὶ τρόποι ὑπολογισμοῦ τῆς ἀσφαλιζομένης ἀξίας εἰς τὴν ἀσφάλισιν;

Ἀπ. α) ἀξία καινουργοῦς μεῖον ἐλαττώσεως λόγῳ χρήσεως ἢ παλαιότητος.

β) ἀξία ἀρχικῆς κατασκευῆς.

γ) ἀξία ἀντικαταστάσεως.

19.- Ἀναφέρατε διατάξεις τινὰς τῶν ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων καθοριζούσας τὸν τρόπον ὑπολογισμοῦ τῆς ἀσφαλιζομένης ἀξίας.

Απ. α) Αφαιρείται "έκπτωσις λόγω χρήσεως ή παλαιότητος".

β) Δι' οίκικα σκευή και άντικειμενα προσωπικής χρήσεως λαμβάνεται υπ' όψιν ή αξία αντικαταστάσεως, μετ' αφάιρεσιν έκπτώσεως παλαιότητας και χρήσεως. Δι' οικόδομάς λαμβάνεται υπ' όψιν ή έπιτόπιος αξία ανοικοδομήσ εως. Διά πρώτας ύλας, ήμικατεργασμένα και κατεργασμένα προϊόντα λαμβάνεται υπ' όψιν ή αξία αντικαταστάσεως. Δι' αγορασθέντα πράγματα λαμβάνεται υπ' όψιν ή αξία κτήσεως (άγοράς). Διά συγκομιζόμενα άγροτικά προϊόντα και διά κτήνη λαμβάνεται υπ' όψιν ή αξία πωλήσεως. Δι' άντικειμενα τέχνης, έπιστημονικής αξίας ή έρασιτεχνικής αξίας λαμβάνεται υπ' όψιν ή κατόπιν ιδιαιτέρας εκτιμήσεως γενομένης κατά την σύνταξιν του ασφαλιστηρίου συμβολαίου καθορισθεΐσα αξία, ή αναγραφόμενη εις τό ασφαλιστήριο συμβόλαιον.

20.- Έάν διά του αυτού ασφαλιστηρίου συμβολαίου ασφαλιζονται διάφορα είδη άντικειμένων, κατά ποΐον τρόπον αναγράφεται εις τό συμβόλαιον ή αξία αυτών;

Απ. Συνήθως αναγράφεται "κατά άρθρα".- Δηλαδή αναγράφεται χωριστά ή αξία εκάστου είδους ή εκάστης κατηγορίας πραγμάτων.

21.- Έάν διά του αυτού ασφαλιστηρίου ασφαλισθώσι άνδρικά, είδη έντός καταστήματος διά συνολικήν αξίαν 100 εκ. δρχ. έξ ών 20 εκ. δρχ. διά κάλτσες, 20 εκ. δρχ. διά γραβάτες, 40 εκ. δρχ. δι' υποκάμισα και 20 εκ. δρχ. διά πυτζάμες, και άποδειχθῆ ότι ή πραγματική αξία κατά την πυρκαϊάν ήτο 10 εκ. των καλτσών, 20 εκ. των κραβατών, 50 εκ. των υποκαμισών και 20 εκ. δρχ. των πυτζαμών (σύνολον 100 εκ. δρχ.), ποΐαν άποζημίωσιν θά λάβη ό ήσφαλισμένος έν περιπτώσει καθ' ήν κατεστράφησαν μόνον υποκάμισα πραγματικής αξίας κατά την πυρκαϊάν 20 εκ. δρχ.;

Απ. Εφ' όσον ή πραγματική αξία των υποκαμισών έν συνόλω ήτο 50 εκ. και ήσφαλίσθη μόνον αξία 40 εκ. έχομεν υπασφάλισιν δηλ. ασφάλισιν των $\frac{4}{5}$ τῆς πραγματικής αξίας. Άρα ό ασφαλιζόμενος θά λάβη μόνον τὰ $\frac{4}{5}$ τῆς ζημίας των 20 εκ. δηλ. 16 εκ., παρά τό γεγονός ότι είχεν συνολικώς πληρώσει ασφάλιστρα

δι'έμπορεύματα 100 εκ. Καί τοῦτο διότι ἕκαστον εἶδος (ἢ "ἄρθρον") λαμβάνεται ὑπ'ὄψιν ὡς αὐτοτελῆς ἀσφάλισις.

22.- Ποῖος εἶναι ὁ σκοπός τῶν ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἐπιβαλλομένων εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον "ἐξασφαλιστικῶν μέτρων";

'Απ. Ὁ περιορισμός τοῦ κινδύνου πυρκαϊᾶς ἀφ' ἑνός καί ἀφ' ἑτέρου ὁ περιορισμός τῆς ἐκεκτίσεως τῶν ζημιῶν ἐν περιπτώσει ἐπελεύσεως τοῦ κινδύνου.

23.- Τί σημαίνει ὁ ὅρος ΑΥΤΑΣΦΑΛΙΣΙΣ;

'Απ. Εἶναι ἡ συμφωνία καθ' ἣν ὁ ἀσφαλιζόμενος ὅταν συμβῇ ζημία θά φέρῃ ὁ ἴδιος ἕνα μέρος τῆς ζημίας ταύτης.

24.- Πῶς λέγεται τὸ μέρος τῆς ζημίας τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐν περιπτώσει ΑΥΤΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ;

'Απ. "Ἀνασφαλιστεν"

25.- Ἐπιτρέπεται νά ἀσφαλισθῇ ὁ ἀσφαλιζόμενος εἰς ἄλλην ἐταιρίαν διὰ τὸ "ἀνασφαλιστεν" τὸ ὁποῖον συνεφώνησε μέ τὸν ἀρχικὸν ἀσφαλιστὴν του;

'Απ. "Ὁχι - διότι τότε θά ἔπαυε νά φέρῃ ὁ ἴδιος μέρος τῆς ζημίας καί θά ἐματαιοῦτο ὁ σκοπός τοῦ "ἀνασφαλιστεν".

26.- Ποῖος ὁ σκοπός τῆς, περί "ἀνασφαλιστεν" συμφωνίας;

'Απ. Νά υποκινηθῇ τὸ συμφέρον τοῦ ἀσφαλιζομένου, ὥστε νά καταβάλῃ πῶσαν ἐπιμέλειαν διὰ νά μὴ συμβῇ ζημία ἢ διὰ νά περιορισθῇ ἡ ἄρξαμένη τοιαύτη.

27.- Ἐάν πωληθῇ τὸ ἠσφαλισμένον πρᾶγμα μεταβιβάζονται τὰ ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως δικαιώματα καί αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ πωλητοῦ εἰς τὸν ἀγοραστήν;

'Απ. "Ὁχι, ἐκτός ἐναντίας συμφωνίας (Ε.Ν.2II).

28.- Ὑπάρχει ὠρισμένος τύπος, καθ' ὃν πρέπει νά ἀνακοινῶνται πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν ἢ μεταβίβασις (πώλησις) τοῦ ἠσφαλισμένου πρᾶγματος;

'Απ. Ναί, ἡ ἀνακοίνωσις πρέπει νά γίνεται ἐγγράφως πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τῶν δικαιωμάτων ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως.

29.- Διὰ ποῖον λόγον ἐπιβάλλεται ἡ ὑποχρέωσις

ἀνακοινώσεως πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν πάσης μεταβιβάσεως τοῦ ἠσφαλισμένου πράγματος;

π. Διότι τὸ ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον, δηλαδή τὸ πρόσωπον τοῦ ἀσφαλιζομένου ἔχει μεγάλην σημασίαν διὰ τὸν ἀσφαλιστὴν (ἠθικὸς κίνδυνος).

30.- Διὰ ποῖον λόγον ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν ἀναγγελία τῆς ἐπελεύσεως πάσης ζημίας (Ε.Ν.209);

π. Διὰ νὰ προστατευθεῖται ὁ ἀσφαλιστὴς ἀπὸ πλαστάς ζημίας καὶ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξακριβώσῃ ἐγκαίρως τὴν ἔκτασιν τῆς ζημίας καὶ λαμβάνῃ ἐν ὑπάρχει καιρὸς τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς περιστολὴν τῆς ζημίας

31.- Ἐκτός τῶν πραγματικῶν ζημιῶν ἐκ πυρκαϊᾶς ὑποχρεοῦται ὁ ἀσφαλιστὴς νὰ πληρώσῃ καὶ ὠρισμένα ἔξοδα τοῦ ἀσφαλιζομένου καὶ ποῖα;

π. Κατὰ τὸ ἄρθρ.209 παραγρ.2 ὁ ἀσφαλιστὴς βαρύνεται καὶ μὲ τὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ ἠσφαλισμένος διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἢ διὰ νὰ μειωθῇ ἡ ζημία, ἔστω καὶ ἂν ὁ σκοπὸς δὲν ἐπε τεύχῃ, ἐκτός ἐάν τὰ ἔξοδα ἐγένοντο ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπερισκέπτως.

32.- Διατί τὰ τακτικὰ δικαστήρια δὲν εἶναι κατὰλληλα διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἐρίδων καὶ διαφορῶν προκυπτουσῶν κατὰ τὸν διακανονισμόν τῶν ζημιῶν;

π. Διότι κατὰ κανόνα πρόκειται περὶ καθορισμοῦ πραγματικῶν περιστατικῶν καὶ ἐξακριβώσεως τῆς ἀξίας τῶν ἠσφαλισμένων πραγμάτων, δι' ἅτινα ἀπαιτεῖται εἰδικὴ γνῶσις πραγματογνωμόνων.

33.- Ποίαν διαδικασίαν ὀρίζουσι τὰ ἀσφαλιστήρια συμβόλαια διὰ τὸν διακανονισμόν τῶν ζημιῶν;

π. Τὴν διαδικασίαν τῆς πραγματογνωμοσύνης ἢ (ὅπως συνήθως λέγεται) τῆς διαιτησίας.

34.- Πῶς γίνεται ἡ διαιτησία διὰ τὸν διακανονισμόν τῶν ζημιῶν;

π. Ἐκαστον μέρος (δηλ. ὁ ἀσφαλιστὴς καὶ ὁ ἠσφαλισμένος) διορίζει ἀνὰ ἓνα πραγματογνώμονα (ἢ διαιτητὴν) ἀμφοτέροι δὲ οἱ πραγματογνώμονες διορίζουσιν ἓνα ἐπιδιαιτητὴν, ὅς τις ἐπεμβαίνει ὅταν δὲν συμφωνήσουν οἱ διαιτηταὶ μεταξύ των.

35.- Πῶς κανονίζεται ἡ ὀφειλομένη ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἀποζημίωσις; Δηλαδή ποία ἀξία λαμβάνεται ὑπ'

ὄψιν διὰ τὰ ἠσφαλισμένα πράγματα;

- Ἄπ. Κατὰ τὸ ἄρθρον 208 Ε.Ν. λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία, ἣν εἶχε τὸ ἀσφαλισθέν πρᾶγμα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ δυστυχήματος, δηλαδή τῆς πυρκαϊᾶς, καὶ ἀφαιρεῖται ἡ ἀξία τῶν ὑπολειφθέντων ἢ διασωθέντων πραγμάτων ἐκ τοῦ ὀφειλομένου παρὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ ποσοῦ.

Προκειμένου περί ζημιῶν ἐκ πυρκαϊᾶς οἰκοδομῆς, αἱ ζημίαι κανονίζονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 216 Ε.Ν. διὰ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῆς ἀξίας, ἣν εἶχεν ἡ οἰκοδομὴ πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς πρὸς τὴν ὑπολειφθεῖσαν μετὰ ἢ τὴν πυρκαϊᾶν ἀξίαν.

Προκειμένου περί ἀσφαλίσεως γεωργικῶν προϊόντων ἢ ἀποζημιώσεις κανονίζεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 218 Ε.Ν. βάσει τῆς ἀξίας, ἣν θὰ εἶχον τὰ προϊόντα ταῦτα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὀριμάνσεως ἢ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνήθους συγκομιδῆς αὐτῶν, εἰάν δὲν εἶχε συμβῆ πυρκαϊά.

36.- Πότε καθίσταται ἀπαιτητὴ ἡ ἀποζημίωσις;

- Ἄπ. Ἀφοῦ περατωθῆ ἡ διαδικασία τῆς πραγματογνωμοσύνης (διαιτησίας).

37.- Ποῖα πιστοποιητικὰ δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὁ πυρασφαλιστὴς πρὶν πληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν;

- Ἄπ. α) βούλευμα ἐφετείου ἀπαλλακτικὸν τῆς περὶ ἐμπρησμοῦ κατηγορίας ἢ πιστοποιητικὸν τῆς εἰσαγγελίας ἢ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ὅτι δὲν ἠγέρθη τοιαύτη κατηγορία.

β) Πιστοποιητικὰ νομιμοποιήσεως τοῦ ἠσφαλισμένου, ἥτοι ὅτι εἶναι αὐτὸς ὁ κύριος τῶν ἀσφαλισθέντων καὶ βλαβέντων ἐκ πυρκαϊᾶς πραγμάτων ἢ ὅτι εἶναι αὐτὸς ὁ ἐνυπόθηκος ἢ ἐνεχυροῦχος δανειστής ἢ ὅτι ἔχει πραγματικὸν καὶ νόμιμον συμφέρον ἢ εὐθύνην διὰ τὴν μὴ καταστροφὴν ἢ ἀπώλειαν τοῦ ἠσφαλισμένου πράγματος (Ε.Ν. 196). Ἐπὶ ἀκινήτων ἴδε Ν. 41.

38.- Διατί ἡ πυρασφάλισις ἔχει σημασίαν διὰ τὴν κτηματικὴν πίστιν;

- Ἄπ. Διότι ὁ ἐνυπόθηκος δανειστής ἐξασφαλίζεται διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ κτιρίου μετὰ τὴν πυρκαϊᾶν ἢ διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ δανείου του. Ἄρα παρέχει εὐχερέστερον τὸ δάνειον, διότι ἔχει ἐξησφαλισμένην τὴν εἴσπραξιν τοῦ δανείου. Οὕτω ἐνισχύεται ἡ τάσις πρὸς δανεισμόν ἐπὶ ὑποθήκῃ κτιρίου.

39.- Ποια δικαιώματα παρείχεν ο νόμος περί υποθηκών του 1836 εις τον ένυπόθηκον δανειστήν;

Απ.

α) Νά άπαιτήση (άμέσως και πρό της παρελεύσεως της προθεσ μίας έξοφλήσεως) τήν πληρωμήν του χρέους εάν ο κύριος του ακινήτου παύση νά έχη ήσφαλισμένην τής οίκοδομήν του.

β) Νά άπαιτήση τήν έξοφλησιν του χρέους από τήν άσφ. άποζ ημίωσιν, ήν όφείλει ή άσφ.εταιρία πρός τον υποθηκικόν χρεώστην, έφ' όσον έντός έτους ή άποζημίωσις δέν διετέθη διά τήν άνοικοδόμησιν τής πυρποληθείσης οίκοδομής.

40.- Ποια δικαιώματα παρέχει ο νέος 'Αστικός Κώδιξ εις τον ένυπόθηκον δανειστήν;

Απ.

α) Δικαιοϋται ο δανειστής νά άσφαλίξη τήν οίκοδομήν κατά πυρός ή άλλου κινδύνου δαπάνη του όφειλέτου.

β) Έάν ο όφειλέτης δέν καταβάλη τά άσφάλιστρα, ο δανειστής δικαιοϋται νά άπαιτήση τήν άμεσον έξοφλησιν του χρέους.

41.- Κατά ποιον τρόπον προστατεύεται ο άσφαλιστής έν περιπτώσει πυρκαϊάς κατά τυχόν άπαιτήσεων ένυποθήκου δανειστοϋ;

Απ.

Πρίν πληρώση τήν άποζημίωσιν εις τον ιδιοκτήτην του ακινήτου ζητετ πιστοποιητικόν του υποθηκοφυλακείου διά νά ίδη άν ύπάρχη ένυπόθηκον δάνειον.

42.- Έάν έντός της αύτης άσφαλ.περιόδου συμβη και δευτέρα ζημία, εύθύνεται ο άσφαλιστής διά το σύνολον του αρχικώς ήσφαλισμένου ποσοϋ;

Απ.

Όχι- εύθύνεται μόνον μέχρι του υπολοίπου ποσοϋ τής άσφαλίσεως μετ' άφαίρεσιν τής καταβληθείσης διά τήν προηγουμένην ζημίαν άποζημιώσεως.